

Rajaturvallisuusunioni ry

1/2019

RAJAVIESTI

Gränssäkerhetsunionen rf

www.rtu.fi

Neuvottelutulos saavutettu

Mikko Äikäs on vuoden rajamies

RAJAVARTIOLAITOS 100 VUOTTA

Uusi Tiguan Allspace.

Valtavasti muunneltavaa tilaa.

Ylellistä matkustamista jopa seitsemälle.

Uusi Tiguan Allspace on näyttävä katumaasturi, joka vakuuttaa ominaisuuksillaan kaikissa olosuhteissa. Hulppeat varusteet, runsaat ja helposti muunneltavat sisätilat sekä turvallisuutta edistävät järjestelmät tekevät Tiguan Allspacesta täydellisen matkakumppanin jopa seitsemälle. Koe uusi Tiguan Allspace nyt meillä ja osoitteessa volkswagen.fi.

Volkswagen

Tiguan Allspace alk. 41 658 € CO₂-päästöllä 159 g/km. Tiguan Allspace -malliston yhd. EU-kulutus 6,1–9,0 l/100 km, CO₂-päästöt 159–211 g/km (uusi mittaustapa). Suositusvähittäishinnasto 15.2.2019, sisältää toimituskulut 600 €. Kuvan auto erikoisvarustein.

Volkswagen Center

KCAARA

| AIRPORT | ESPOO | FORSSA | HELSINKI | HUITTINEN | KOTKA | KOUVOLA | LAPPEENRANTA | TURKU |
> volkswagencenter.fi

RAJAVIESTI

GRÄNSSÄKERHETSUNIONEN RF
MEDLEMSTIDNING

WWW.RTU.FI
WWW.RAJAVIESTI.FI

PÄÄTOIMITTAJA / HUVUD-
REDAKTÖR
Erkki Hirvonsalo
Seulankatu 4
94100 KEMI
erkki.hirvonsalo@rtu.fi
p. 040 752 1389

TOIMITUS / REDAKTIONEN
Olli Ranua
rajaviesti@rtu.fi
p. 0400 830 040

RUOTSIKSI / ÖVERSÄTTNING
Bertil Nygård

PAINO / TRYCK
Fram Vaasa 2019

ILMOITUSASIAT / ANNONSER
(Laskuja koskevat tiedustelut)
Print Screen Oy
p. 040 448 1274
ilmoitukset@rtu.fi

LEVIKKI / SPRIDNING
Lehti toimitetaan jäsenetuna
kaikille unionin jäsenille ja mm.
Rajavartiolaitoksen kaikkiin
toimipisteisiin, liittojen
sidosryhmille, ilmoittajille ja
kansanedustajille.
Tidningen distribueras till alla
medlemmar,
Gränsbevakningsväsendets
enheter, intressegrupper,
annonsörer och
riksdagsledamöter.

RAJAVIESTI NRO 2/2019
Artikkelien oltava
toimituksessa viimeistään
31.5.2019.
Redaktionen bör handa
artiklarna senast
31.5.2019.

KANNEN KUVA / PÄRMBILDEN
Topi Ylä-Mononen

ISSN-L 1236-0104
ISSN 1236-0104 (Painettu / Tryckt)
ISSN 2242-3737 (Verkkojulkaisu / Nättidning)

*Lehdessä julkaistut tekstit ovat kirjoittajien
omia mielipiteitä ja näkemyksiä, eivätkä
välttämättä edusta Rajaturvallisuus-
unionin virallista kantaa.*

PÄÄKIRJOITUS Erkki Hirvonsalo

Vuosien 2018-19 virkaehtosopimuksen toisen järjestelyvaraaran käytöstä saatiin aikaan neuvottelutulos Rajavartiolaitoksessa. Valtion työmarkkinalaitoksen pitää vielä hyväksyä sopimus ennen sen voimaan tuloa. Neuvottelutuloksen ansiosta saimme hieman korjattua vuosikymmenien aikana kertyneitä epäkohtia maalla, merellä ja ilmassa. Päättäjien neuvotteluiden perusteella vaikuttaa kuitenkin valitettavasti siltä, ettemme saa ajettua läpi meille tärkeitä tekstimuutoksia läpi sopimuksellisessa tilassa käytävissä neuvotteluissa. Seuraavalla neuvottelukierroksella on kannaltamme ensiarvoisen tärkeää, että Rajavartiolaitoksessa käytävät neuvottelut käydään yhtä aikaa Valtion yleisen työ- ja virkaehtosopimuksen neuvotteluiden kanssa. Päätoiminen pääluottamusmies aukaisee neuvotteluiden saavutuksia ja sen aiheuttamia muutoksia myöhemmin tämän lehden sivuilla.

Marraskuussa 2018 Rajavartiolaitos alkoi periä maksua yhteismajoitustiloissa majoittumisesta. Maksua perustellaan tasapuolisuudella ja sillä että verottaja käsittelee yhteismajoitustiloissa tapahtuvaa majoitusta luontoisetuna. Rajaturvallisuusunioni on pyytänyt verottajalta linjausta asiaan. Verottajan kanta on, ettei maksuttomuus ole luontoisetu, eikä työnantajan peruste siltä osin perustu tosiasioihin. Perusteluista kuitenkin viis... Muutenkin koko asia on hoidettu ala-arvoisesti: Maksun perimisen perusteena käytettiin virkamiesten tasapuolista kohtelua ja maksun periminen piti aloittaa vasta sitten kun jokaisessa majoituspaikassa on siihen täysi valmius. Näin ei ole tapahtunut. Joissakin hallintoyksiköissä maksuja on peritty jo kuukausikaupalla ja toisissa perintää ei ole aloitettukaan. Se siitä virkamiesten tasapuolisuudesta kohtelusta...

Olen jo pitkän aikaa tuonut julkisesti esille huoleni Rajavartiolaitoksen rahoituskehyksen riittämättömyydestä. Näin aion jatkaa aktiivisesti vastaisuudessaakin, sillä asia on koko Rajavartiolaitoksen kannalta erittäin tärkeä. Rajavartiolaitos tarvitsee kipeästi rahaa kahden valvontalentokoneen suorituskyvyn korvaamiseen, kahden ulkovartiolaivan hankintaan, itärajan ja merialueen teknisen valvonnan uusimiseen. Myös toimilaitoja pitää korjata, jotta niissä voisi työskennellä turvallisesti ja niin, etteivät työntekijät sairastuisi epäterveissä toimitiloissa. Jos emme saa rahoitusta ja välttämättömät epäkohdat ja puutteet korjataan sille tasolle, kun niiden pitää olla, tarkoittaa se noin 550 henkilötyövuoden vähennystä Rajavartiolaitoksessa. Nyt poliittisille päättäjille rohkeutta vaikuttaa Rajavartiolaitoksen budjettiin siten, että se pystyy toimimaan haastavassa toimintaympäristössä myös tulevaisuudessa! Ja lehden lukijoille muistutukseksi, että tekin voitte vaikuttaa äänestämällä tulevissa vaaleissa.

Onnittelut 100-vuotiaalle Rajavartiolaitokselle ja sen palveluksessa olleelle ja nykyiselle henkilökunnalle. Rajavartiolaitos on ollut satavuotisen historiansa aikana monessa mukana. Jokainen Rajavartiolaitoksessa työskennellyt on tuonut kulueneen 100 vuoden aikana oman panoksensa siihen, että Rajavartiolaitosta ja sen työntekijöitä arvostetaan niin Suomessa kuin ulkomailla erittäin korkealle. Toivottavasti Rajavartiolaitos ja sen henkilöstö saavat palvella Suomea vielä seuraavatkin 100 vuotta. Onnittelut kaikille niille, jotka ylennettiin ja palkittiin Rajavartiolaitoksen 100. Vuotispäivänä. Lisäksi haluan vielä onnitella Ylimerivartija Mikko Äikästä valinnasta vuoden 2018 Rajamieheksi.

Erittäin hyvää Rajavartiolaitoksen 100-vuotis juhlavuotta kaikille lukijoille!

Päättän kirjoitukseni ylipäällikkö Mannerheimin sanoihin "Honkaisten pirttien henki ja Rajamiesten vaisto olkoon teille pyhä!"

Puheenjohtaja Erkki Hirvonsalo

HAR NÅTT ETT FÖRHANDLINGSR**ESULTAT**

ÄMBETSFÖRHANDLINGARNA PÅBÖRJADES I GOD TID UNDER HÖSTEN MED TVÅ STÖRRE FRÅGOR. DE LEDANDE TJÄNSTEMÄNNEN STÄLLNING OCH FLYGTILLÄGGSYSTEMETS UPPDATERING TILL ATT MOTSVARA NUTID. ANGÅENDE LEDANDE TJÄNSTEMÄNNENS STÄLLNING INFÖRDES SOM NYTT BEGREPPET LEDNINGENS MELLANNIVÅ I GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDETS AVTAL. TILL MELLANLEDNINGSNIVÅN RÄKNAS UPPGIFTER MED KRAVKLASS 25,5 ELLER HÖGRE. DE SOM UTFÖR PERIODARBETE TILLHÖR INTE MELLANLEDNINGEN. LEDANDE TJÄNSTEMÄN ÄR DEFINIERADE TILL KRAVNIVÅN 28 OCH UPPÅT.

TEXT **JOUNI KURTILA**

Problematiken med flygtilläggen har varit dess komplexitet och speciellt att en märkbar del är bunden till tjänsteförbindelsetiden. Förändringen medför att flygtilläggen inte längre bundna till tjänsteförbindelsen utan betalas enligt den utförda uppgiften. Efter förändringen sjunker inte tjänstemannens lön efter att tjänsteförbindelsetiden gått ut.

För de som tjänstgör på fartyg förändrades arbetstiden på så sätt att den bundna beredskapssättningen stiger från nio timmar till tio timmar. Flexibiliteten förbättrades med att avtala om en minskning av minimitimantal på bevakningsfartygets uteturens avslutningsdag från åtta till sex timmar vid behov. Utjämningsledighetssystemet användning underlättades genom att förflytta planeringsansvaret till stationsnivå. Uteblivande av veckovilan berättigar enligt en ny avtalspunkt till ersättning. Ersättningen är en förkortning av arbetstiden motsvarande det timantal som veckoledigheten vanligtvis är. Ifall ledigheten inte kan ges inom tre månader efter arbetsperiodens slut ersätts arbetet med en enkel timlön för motsvarande timmar. Gränsbevakningsväsendets veckovila är 36 timmar/kalendervecka. Veckovilan borde synliggöras i arbetsstidsplanen med t.ex anteckningen VL.

Prestationsutvärderingsprocessen fick också en förändring. Förändringen gäller för nya tjänstemän eller de som byter uppgift i det fall att tjänstemannen har en över 30 dagars lång tjänstledighet eller semester. En full frånvaromånad skjuter fram tjänstemannens prestationsbedömning och därför även prestationsbedömningens eventuella löneförändringar.

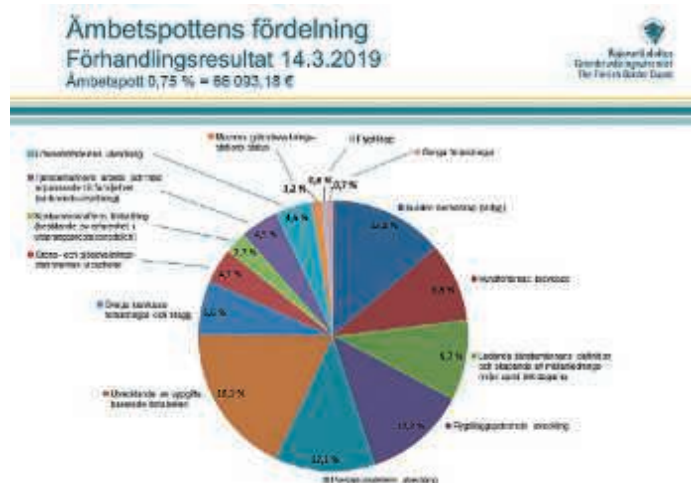
Flytt- och förflytningsavtalets särskilda ersättning för tjänstemän med familj förbättrades genom att förlänga tiden för vilken ersättningen utbetalas från 24 månader till 36 månader och en förhöjning av ersättningen.

Gränssäkerhetsunionens övriga förbättringar i arbetsstidsavtalen kunde inte uppnås i denna omgång. Speciellt förbättringar gällande arbetstid under tjänsteresor och sjukledigheternas avdrag

från bl.a. buffert-timmar var ytterst svåra för arbetsgivarsidan. Förhandlingar om att ändra utjämningsledighetssystemet deltagande till frivilligt gav inte resultat. Arbetsgivarsidan har i varje fall viljan att försätta utvecklingen av utjämningsledighetssystemet tillsammans med personalorganisationerna i Gränsbevakningsväsendets utvecklingsgrupp. Ämbetspottens fördelas till många punkter som länge väntat på förbättring.

FÖRHANDLINGSR**ESULTATET** PÅVERKAR FÖLJANDE PUNKTER:

1. Boendeersättning för särboende. Giltighetstidens förlängning 24mån->36mån/12mån->18mån. Ersättningsnivåns förhöjning 15%->20%/30%->40%.
2. Bevakningsfartygens beredskap. Beredskapssättningen maximala dygnsersättning. 9h->10h
3. Ledande tjänstemän. Ny definition på mellanledningsnivå kravklass 25.50-27.5
4. Kravklasserna 28.5-29.0 militärövningserättigheter. Utökning med tre SH-dygn/år.
5. Flygtilläggsystemet utveckling. Resurserna förflyttning från tjänstbundet till själv flygtillägget.
6. Den nya personalens rekrytering, konkurrenskraftens utveckling. Erfarenhet höjer det första halvårets prestationsnivå.
7. Arbetsskyddsombud. Ett arbetsskyddsombud till i VFSBS.
8. Muonios gränsbevakningsstation. Stationens status ändring till storstation. Inverkar på stationschefens kravklass 23.5->24.5. Vicechef kravklass. 20.5->22.5
9. Beredskapsplutions chef. Förhöjning av kravklass 23.5->24.5
10. Hundförare. Kravklassernas höjning 17-

>17.5, 17.5->18.0, 18.0->18.5,

11. Utbildningsansvariga för hundverksamheten. Kravklassernas höjning 18.5->19, 19.0->19.5, 21->21.5

12. Näringschef. Förhöjning av kravklass 21.0->21.5

13. Lageransvarig. Förhöjning av kravklass 14.5->15.5, 15.0->16.0, 15.5->16.5, 16.0->16.5, 16.5->17.0

14. Gräns- eller sjöbevakningsstations vicechef kravklass. Förhöjning 22.0->22.5, 22.5->23

15. Arbetshälsovårdare. Förhöjning av kravklass 20.5->21, 21->21.5

16. Stådningsarbetsledare. Uppgiften läggs till på specialdelområden nivå 1.

17. Näringsarbetsledare. Förhöjning av specialtillägg från nivå 1 till 2.

18. Ledningssystemofficerare. Förhöjning av kravklass 23.0->23.5, 24.0->24.5

19. Obemannade med fasta vingars luftfarkost flygtillägg. Ny ersättning 100€

20. Veckovila. I det fall att tjänstemannens veckovila uteblir är han berättigad till ersättning som antingen är ledig tid senare eller penningar ersättning enligt normal timlön.

21. Prestationsdel. Procenterna höjs på prestationsnivåerna 9-16 (3.4-4.7)

22. Förhöjning av kravklasserna 16.5-22.0, 23.0-24.5, 25.5, 28.5-29.0

23. Erfarenhetstillägg. Förhöjning av civilanställas och specialofficerars 20 års tillägg 21.58%->22.10%

Användande av åren 2018-2019 tjänstekollektivavtals andra förhandlingspott har nu nått ett förhandlingsresultat i Gränsbevakningsväsendet. Statens arbetsmarknadsverk skall ännu godkänna avtalet innan det träder ikraft. Tack vare förhandlingsresultatet får vi korrigerat en del olägenheter som uppkommit under årtionden på land, till havs och i luften. På basen av de avslutade förhandlingarna kan man dra slutsatsen att vi tyvärr inte fick igenom avtalstextförändringar då förhandlingarna gjordes under avtalsbunden tid. Under följande förhandlingsomgång är för vår del högsta prioritet att förhandlingarna i Gränsbevakningsväsendet hålls samtidigt som statens allmänna arbets- och tjänstekollektivavtalsförhandlingar. Vår huvudförtroendeman kommer att öppna förhandlingsresultatet och dess förorsakade förändringar i det här numret.

I november 2018 började Gränsbevakningsväsendet driva in kostnader för inkvarteringen i gemensamma utrymmen på arbetsplatserna. Kostnaden motiverades med jämlikhet och att skatteverket behandlar inkvarteringen som en naturaförmån. Gränssäkerhetsunionen har begärt en linjering av skatteverket i ärendet. Skatteverket anser att kostnadsfri inkvartering inte är naturaförmån och därför saknar arbetsgivarens motivering faktagrund. Bortsett från motiveringarna...så har ärendet skötts undermåligt: Indrivningen av kostnaden motiverades med jämlik behandling av tjänstemän och indrivningen skulle börja först i det skede samtliga inkvarteringsställen har fulla förutsättningar för uppföljning. Tyvärr blev det inte så. I några förvaltningsenheter har logikostnaderna redan dragits av lönen i månader och i andra enheter har man inte ens börjat. Så mycket för jämlik behandling av tjänstemän...

Jag har redan en längre tid lyft fram i offentligheten min oro för Gränsbevakningsväsendets verksamhetsanslags otillräcklighet. Så kommer jag även i fortsättningen att göra aktiv eftersom ärendet är ur hela Gränsbevakningsväsendets perspektiv mycket viktigt. Gränsbevakningsväsendet behöver desperat anslag till att ersätta två bevakningsflygplans prestanda, införskaffande av två kustbevakningsfartyg och förnyelse av östra gränsens och sjöområdets tekniska övervakning. Även verksamhetsutrymmen bör renoveras så att arbetstagarna kan utföra sin uppgifter säkert utan att insjukna pga. ohälsosamma arbetsutrymmen. Om vi inte får finansieringen och de mest oundvikliga olägenheterna och bristerna korrigeras till den nivå de borde vara på så kommer Gränsbevakningsväsendet att vara tvunget att minska med 550 manarbetsår. Nu krävs det mod av de politiska beslutfattarna att påverka

Gränsbevakningsväsendets budget så att verksamhetsförutsättningar att utföra sin uppgifter även i framtida utmanande verksamhetsmiljö. Jag vill dessutom påminna tidningens läsare att även ni kan påverka genom att rösta i inkommande val.

KUVA JUHO MOILANEN

En stor gratulation till det 100-åriga Gränsbevakningsväsendet och dess före detta samt nutida personal. Gränsbevakningsväsendet har varit under sin hundraåriga historia delaktig i mycket. Varenda en som arbetat inom Gränsbevakningsväsendet under dessa gånga 100 år har med sin arbetsinsats medverkat till att Gränsbevakningsväsendet och dess personal värderas högt både i Finland och utomlands. Förhoppningsvis får Gränsbevakningsväsendet och dess personal betjäna Finland även de följande 100 åren. Gratulationer även till alla dem som befodrades och belönades på Gränsbevakningsväsendets 100:e årsdag. Dessutom vill jag ännu gratulera översjöbevakare Mikko Äikäs till utnämningen årets Gränsbevakningsman 2018.

Ett festligt Gränsbevakningsväsendets 100-års jubileum till alla läsare!

Jag avslutar min text med överbefälhavares Mannerheims citat "Honkainen pörten själv och gränsmännens instinkter må vara er heliga!"

Ordförande Erkki Hirvonsalo

DAGS ATT **UPPDATERA** AVTALET SOM GÄLLER HUNDSKÖTSELN

AVTALET OM HUNDSKÖTSELN GER MÖJLIGHET ATT FÖRA TJÄNSTEHUNDEN TILL STATION ELLER AVTALSHUNDGÅRD UNDER HUNDFÖRARENS SEMESTER ELLER TJÄNSTELEDIGET PÅ ARBETSGIVARENS BEKOSTNAD. UNDER HUNDFÖRARENS UTJÄMNINGSLEDIGHET ÄR DET INTE MÖJLIGT ATT GÖRA DET PÅ ARBETSGIVARENS BEKOSTNAD.

TEXT OCH BILD **HEIKKI TIIPPANA**

Utjämningsledigheten klassas som beräkningstid vilket gör att man inte kan jämställa det med semester eller tjänsteledighet. Då hundföraren håller utjämningsledighet måste han ordna och bekosta vården på egen hand under t.ex. semesterresan i det fallet att hunden

inte kan följa med på resan.

UTJÄMNINGSLEDIGHET ÄR INARBETAD FRITID

Många hundförare har sålt sin själ till utjämningsledighetssystemet och offrat sin fritid på sommaren genom att jobba med under tyngdpunktstider. Utjämningsledigheten är inarbetad fritid vilket kan

jämföras med semester. I det nuvarande hundomvårdnadsavtalet har man inte beaktat utjämningsledigheten. Hundföraren borde ha möjlighet att föra tjänstehunden till omskötsel antingen till station eller avtalshundgård på arbetsgivarens bekostnad även under utjämningsledighet. Avtalet borde uppdateras åtminstone i detta avseende.

KOIRANHOITOSOPIMUKSESSA PÄIVITTÄMISEN PAIKKA

VOIMASSA OLEVA KOIRANHOITOSOPIMUS MAHDOLLISTAA RAJAKOIRAN VIEMISEN HOITOON VARTIOASEMALLE TAI SOPIMUSHOITOLAAN OHJAAJAN OLLESSA LOMALLA TAI VIRKAVAPAALLA TYÖNANTAJAN ”PIIKKIIN”. OHJAAJAN OLLESSA TASOITUSVAPAALLA, HOITOON VIEMINEN EI OLE MAHDOLLISTA TYÖNANTAJAN KUSTANNUKSELLA.

TEKSTI JA KUVA HEIKKI TIIPPANA

Voimassa olevan koiranhoitosopimuksen mukaan vuosilomalla tai virkavapaalla olevan koiranohjaajan on mahdollista viedä rajakoira hoitoon joko vartioasemalle tai sopimushoitolaan työnantajan kustannuksella. Tasoitusvapaalla ollessa vastaava hoitojärjestely ei ole mahdollista. Tasoitusvapaa-aika on laskenta-aikaa, joten sitä ei voi verrata lomaan tai virkavapaaseen. Ohjaajan ollessa tasoitusvapaalla on koiranhoito järjesteltävä ja kustannettava itse esimerkiksi lomareissun ajaksi, jos koira ei voi ottaa mukaan matkalle.

TASOITUSVAPAA-AIKA ON TIENTATTUA VAPAA-AIKAA

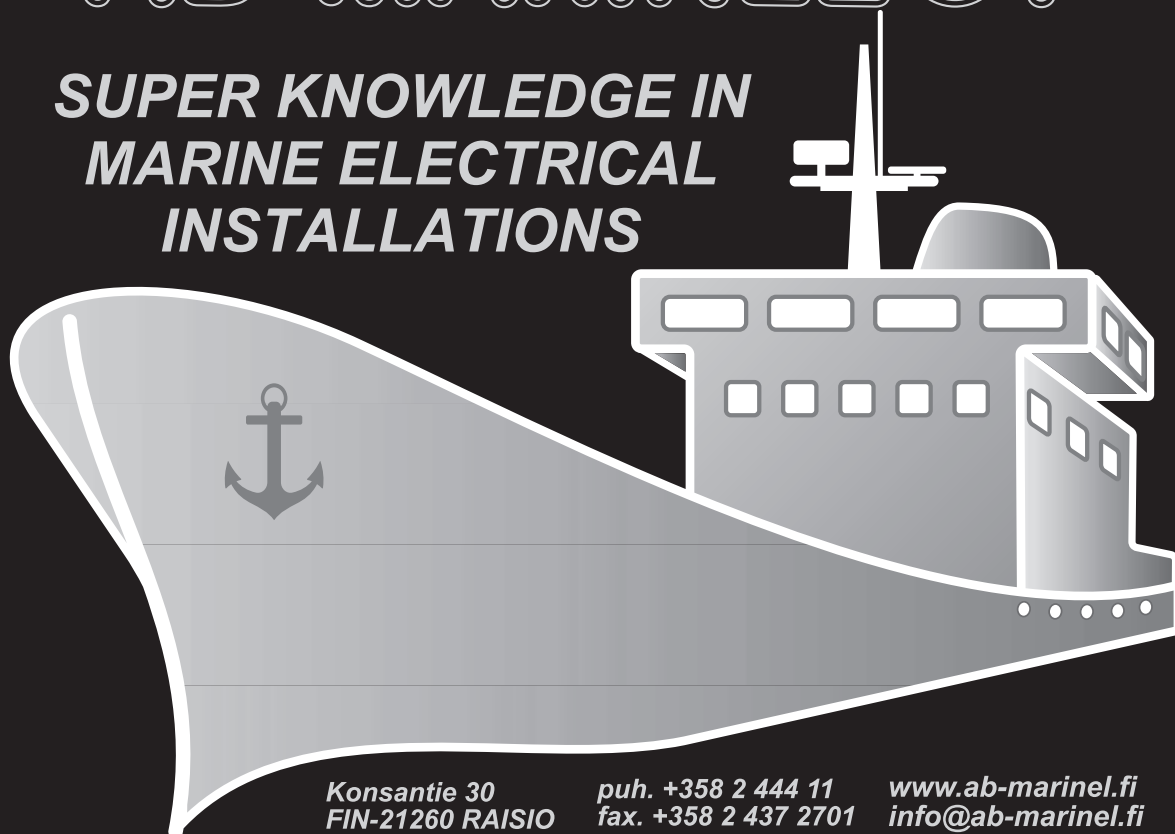
Moni koiramies on ”myynyt nahkansa” tasoitusvapaaajärjestelmälle uhraten kesäajan vapaa-aikaansa tekemällä painopisteaikana enemmän töitä. Tasoitusvapaalla oloaika on tienattua vapaa-aikaa, jota voi verrata käytännössä lomaan. Voimassa olevassa koiranhoitosopimuksessa ei ole huomioitu tasoitusvapaata. Koiranohjaajalla tulisi olla mahdollisuus viedä rajakoira hoitoon joko vartioasemalle tai sopimushoitolaan työnantajan kustannuksella myös tasoitusvapaalla ollessa.

Sopimuksessa olisi nyt päivittämisen paikka tämänkin asian osalta.

///AB-MARINEL OY///

**SUPER KNOWLEDGE IN
MARINE ELECTRICAL
INSTALLATIONS**

Konsantie 30
FIN-21260 RAISIO

puh. +358 2 444 11
fax. +358 2 437 2701

www.ab-marinel.fi
info@ab-marinel.fi

MERKKIPÄIVÄT JA LÄHIOMAISIIN LIITTYVÄT **POISSAOLOT**

VALTION VIRKA- JA TYÖEHTOSOPIMUKSESSA ON SOVITTU PALKALLISISTA VAPAAPÄIVISTÄ. SOPIMUKSESSA ON SOVITTU MUUN MUASSA LÄHIOMAISIIN JA MERKKIPÄIVIIN LIITTYVISTÄ PALKALLISISTA POISSAOLOISTA.

TEKSTI **HEIKKI TIIPPANA**

Valtion virka- ja työehtojen (kohta 3.3 eräät muut poissaolot) 36 § mukaisia palkallisia vapaapäiviä ovat virkamiehen tai työntekijän työpäiväksi sattuvat 50- ja 60-vuotispäivät, oma avioliittoon vihkimispäivä, lähiomaisen hautajaispäivä, sekä perheenjäsenen kuolemantapaus. Myös muun perheenjäsenen, kuin alle 10-vuotiaan tai vammaisen lapsen, sairastumispäivä on palkallinen vapaapäivä, mikäli poissaolo on sairastuneen hoidon järjestämiseksi tai hoitamiseksi välttämätön. Edellä mainituissa tapauksissa voi palkallisella vapaalla olla enintään yhden päivän. Poissaolopäivältä maksetaan palkka samojen perusteiden mukaisesti kuin sairausajan palkkauksen osalta on sovittu.

KÄSITTEITÄ

Lähiomaisella tarkoitetaan virkamiehen tai työntekijän aviopuolisoa ja lapsia sekä hänen

aviopuolisonsa lapsia. Lähiomaisiksi luetaan myös virkamiehen tai työntekijän vanhemmat ja hänen aviopuolisonsa vanhemmat, sekä virkamiehen tai työntekijän veljet ja sisaret.

Perheenjäsenellä tarkoitetaan samassa taloudessa eläviä virkamiehen tai työntekijän aviopuolisoa ja lapsia sekä hänen aviopuolisonsa lapsia. Lapseksi katsotaan myös adoptiolapsi ja kasvattilapsi.

Mitä edellä on sanottu aviopuolisosta, sovelletaan myös avopuolisoon ja rekisteröidystä parisuhteesta annetussa laissa (950/2001) tarkoitettuun parisuhteeseen.

osapuoleen.

(Lähteet: Valtion virka- ja työehtdot 2018 - 2020)

BEMÄRKELSESDAGAR SAMT FRÅNVARO SOM GÄLLER **NÄRA ANHÖRIGA**

I STATENS TJÄNSTE- OCH ARBETSTIDSKOLLEKTIVAVTAL (punkt 3.3, 36 §) HAR MAN FASTSTÄLLT AVLÖNADE LEDIGA DAGAR. I AVTALET HAR AVTALATS OM BL.A. ANHÖRIGAS OCH BEMÄRKELSESDAGARNAS AVLÖNADE FRÅNVARO.

TEXT **HEIKKI TIIPPANA**

Lediga dagar med lön för tjänstemän och arbetstagare är på arbetsdagar infallande egna 50- och 60-årsdagar, egen vigselfdag, en nära anhörigs begravningsdag, högst en dag på grund av en familjemedlems dödsfall samt dagen för en annan familjemedlems än ett under 10-årigt barns eller ett handikappat barns insjuknande, om frånvaron är nödvändig för ordnandet av vården eller för vården av den insjuknade. För frånvarodagen betalas lön enligt samma grunder som vid lön för

sjukdomstid.

DEFINITIONER

Med nära anhörig avses en tjänstemans eller arbetstagares make och barn samt makens barn, tjänstemannens eller arbetstagarens föräldrar och makens föräldrar samt tjänstemannens eller arbetstagarens bröder och systrar. Med familjemedlem avses en tjänstemans eller arbetstagares make, barn och makes barn som bor i samma hushåll. Som barn anses också adoptivbarn och

fosterbarn.

Det som ovan sägs om makar ska också tillämpas på sambor och på parter i ett parförhållande som avses i lagen om registrerat partnerskap (950/2001).

Källa: Statens tjänste- och arbetskollektivavtal 2018 - 2020.

VIKING-LIFE.COM

Complete safety solutions

Supported by our global servicing network

- Liferafts, evacuation systems and accessories
- Immersion suits, work suits and lifejackets
- Lifeboats, hooks and davits
- Marine fire equipment
- Full vessel safety packages (LSA)
- Local multi-brand servicing

Contact your VIKING branch office or visit VIKING-life.com

VIKING LIFE-SAVING EQUIPMENT OY FINLAND

Kerrolankatu 221200 Raisio, Finland

Tel.: + 358 (0) 2489500, Fax: +358 (0) 24 89 50 11

Laivakone Oy

Ship Service and maintenance

tel +358 (0)207 6315 70, fax +358 (0)207 6315 71

www.laivakone.fi

Furuno Finland Oy onnittelee 100-vuotiasta Rajavartiolaistosta

FURUNO

PASI EROLA VUODEN RAJAMIES **LAPISSA**

PITKISTÄ ETÄISYYKSISTÄ, HANKALISTA SÄÄOLOSUHTEISTA JA LAAJASTA TEHTÄVÄKENTÄSTÄ HUOLIMATTA RAJAVARTIOLAITOS TOIMII RUTIININOMAISESTI JA TOIMINTAVARMASTI. VIRKATEHTÄVÄT TULEVAT HOIDETUIKSI LÄHES KELLON TARKKUUDELLA. MONI EI HUOMAA, MITÄ KAIKKEA KONEISTOSSAMME ON TAPAHTUNUT, ENNEN KUIN VARSINAISIA TÖITÄ ERILAISISSA RAJATURVALLISUUSTEHTÄVISSÄ ON SAATU EDES ALOITETTUA. PASI EROLA ON YKSI NIISTÄ MAHDOLLISTAJISTA, JOITA ILMAN KOKO KONEISTO EI LÄHTISI EDES KÄYNTIIN.

TEKSTI **OSSI SANIOLA**

Ivalon huoltokeskuksen varastolla työskentelevän vanhempi rajavartija Pasi Erolan työura on erikoinen. Pitkän linjan rajavalvoja hylkäsi aikoinaan perinteisen rajamiesromantiikan, eli partioinnin hohtavilla keväthangilla ja hakeutui töihin Ivalon huoltokeskuksen varastolle. Työkaverit kummastelivat Pasiin jättävää valintaa, sillä nokipannukahvien ja luonnossa tapahtuvan partioinnin pois jäämisen lisäksi uusi työ sisätiloissa varastolla pienensi ansiot huomattavan alhaisiksi rajan varren työtehtäviin verrattuna. Virka-aikana tehty työ ei myöskään mahdollistanut enää pitkiä vapaapäiviä. Edellä mainituista syistä varastomiehen työ ei ollut – eikä ole edelleenkaan – kovin korkealla rajan halutuimpien työtehtävien listalla.

Pasi oli kuitenkin ratkaisunsa tehnyt. Ja hyvä niin, sillä varastolla Pasi jatkoi työtehtäviensä hoitamisessa sitä samaa rautaista ammattimaisuutta, jota oli rajavartijana toteuttanut Kessin erämaassa Siikajärven ja Virtaniemen sittemmin lakkautetuilla rajavartioasemilla. Se kuva tympääntyneestä varastomiehestä, joka meille kaikille on tallentunut kovalevylle Tuntemattomasta sotilaasta, ei vastaa kuvaa varastomies Pasista mitenkään. Työkaverit ovat saaneet Pasilta aina hyväntuulista ja ymmärtäväistä suhtautumista varusteasioihin liittyen. Vaikka huoltokeskuksen työtaakka on toisinaan erittäin raskas ja työtä hankaloittaa yllätykselliset vierailut, komennus- ja koulutustarpeet, rajajääkärikomppanian hektiset ja kuormittavasta koulutusrumbasta puhumattakaan, suhtautuu Pasi aina auttavaisesti kollegoiden pyyntöihin. Pasilla on todellista maanläheistä ratkaisukeskeisyyttä, joka tehokkuudessaan ohittaa kategorisesti monet raskaat ja kankeat viiraston käskyt, käytännöt ja määräykset. Ei tietyksi niin, että Pasi hoitaisi virkansa vastoin määräyksiä, vaan siten että määräyksistä huolimatta homman voi hoitaa joustavasti ja tehokkaasti.

Pasin tyyli on tietyksi usein edellyttänyt häneltä sitoutumista työhönsä myös omalla ajallaan ilman korvausta, mutta Pasi arvomaailmassa työkaverien auttaminen menee ohi sellaisten maallisten turhanpäiväisyyksien. Ja tätä eivät muut voi kuin

ihaila: Miten kolmekymmentä vuotta rajalla töitä tehnyt tyyppi viitsii panostaa työhönsä niin paljon siitä huolimatta, että työnantajan hänelle antama arvostus palkkaustekijöiden perusteella on käytännössä heikompi, kuin vasta taloon tulleella rajatarkastajalla?

Pikku-Pasinakin tunnettu perheenisä on vaatimaton työmyyrä, joka tekee työnsä siitä erityi-

semmin numeroa tekemättä. Varastolle asioimaan mennessään työkavereilla on aina tosiasiallinen vaara tartuttaa itseensä palanen Pasimaista nauhua ja hyväntuulisuutta. Pasiin jakama positiivisuus ja anteliaisuus kuuluu varastopalvelun hintaan, eikä siitä tarvitse tippiä jättää.

Lapin Rajavartiolaitos ry:n jakama Lapin vuoden rajamies -palkinto myönnetään vuosittain tunnustukseksi henkilölle tai yhteisölle, joka erityisen ansiokkaalla teollaan tai rajamieshengen mukaisella toiminnallaan on kunnostautunut lä-

himmäisen, työyksikön tai Lapin Rajavartiolaitos ry:n hyväksi. Pasi Erola on tämän tunnustuksen ansainnut ja hän liittyy valintansa takia niiden työkavereidensa arvostamien ihmisten pieneen joukkoon, jotka ovat saaneet kiertopalkinnon vuodeksi haltuunsa ja nimensä palkinnon jalustaan. Kiitos Pasi, olet hieno mies ja hyvä työkaveri!

Pasi ei saanut tietoa valinnastaan heti, sillä hän ei ollut ehtinyt lukemaan sähköpostiaan työkiireidensä takia. Yllätys olikin suuri, sillä varastolla ramppasi maanantaina Pasiin kertoman mukaan onnittelijoita, joiden Pasi epäili yhdessä ”vedättävän” häntä.

Kun Pasille selvisi, että mistä onnitteluisissa on kysymys, hän omien sanojensa mukaan suorastaan typertyi saamastaan huomionosoituksesta. Pasille palkinnon saaminen oli todella iso juttu, sillä hän ei varastomiehenä arvellut tällaisen valinnan olevan edes mahdollista: Keskimäärin varastohommista on aika vähän honoraria tarjolla. Erityisen arvostuksen palkinnossa Pasi antaa sille tosiasialle, että sen ovat hänelle antaneet hänen omat työtoverinsa eri puolilta Lappia.

Pasi toivoi saavansa suunvuoroa tässä lehtijutussa sen verran, että voisi kiittää kaikkia niitä, joiden kanssa on saanut tehdä pitkällä urallaan töitä. Erityiskiitokset Pasi toivoi välitettävän koko Ivalon huoltokeskuksen sinnikkäälle ja hyvälle työporukalle joita ilman koko työstä ei tulisi ”yhen mittään”. Eli kiitos kaikille! Terveisin Pasi.

Onnea 100v Meri- ja rajavartiolaitos!

**RAUMAN SATAMA
PORT OF RAUMA**

Rauman satama vuonna 1920.
Kuva: Rauman merimuseo.

**PORT OF
KALAJOKI**

www.portofkalajoki.fi

STEVECO

**Rauma Marine
Constructions**

– perinteitä ja
tulevaisuuden visioita

Me raumalaiset tunnemme suomalaisen
laivanrakentamisen pitkät perinteet.

Rauma Marine Constructions (RMC) jatkaa näitä
perinteitä myös tulevina vuosina – olemme tänä
syksynä solmineet Puolustusvoimien kanssa
aiesopimuksen neljän Laivue 2020 -taistelukorvetin
rakentamisesta Rauman telakallamme.

Seuraa Laivue-tarinamme jatkoa: rmcfinland.fi

**|| PORT OF
HELSINKI ||**

**Matkalla maailman
toimivimmaksi satamaksi**

24/7/365

- THE PORT NEVER SLEEPS

www.portofnaantali.fi

**NAANTALIN
SATAMA**

PORT OF NAANTALI

RAJAMIESHENKI VAI RAJAVARTIOHENKI?

Ajan hengen mukaan eri viroissa ja tehtävissä on viime vuosina kategorisesti alettu karsastamaan sukupuolta ilmaisevia, yleensä mies -loppuisia termejä. Puhemies, lautamies, rajamies, esimies, ulosottomies, perämies, virkamies, talonmies ym. vastaavat ovat saaneet erilaisia vastineita ja muutosehdotuksia.

Osalle tämä näyttää menevän tunteisiin. Esimerkiksi feministit perustelevat muutosvaatimuksiaan tasa-arvolla ja maailman muuttumisella. Mies-loppuisia termejä puolustavat perustavat kantansa historiaan ja perinteisiin. Koska molemmilla on perustellut kantansa, on niitä myös syytä ymmärtää. Tiettyyn rajaan asti.

Rajavartiolaituksen 100-vuotisjuhlassa Finlandia-talossa Rajavartiolaituksen päällikön sijainen kenraalimajuri Pasi Kostamovaara aloitti puheensa: rouva eduskunnan puhemies sekä arvoisat rajamiehet ja -naiset. Miehet ja naiset oli selkeästi eroteltu. Sanomalehti Aamulehti ilmoitti syyskuussa 2017, että se ei enää käytä eduskunnan puhemiehestä perinteistä puhemies-termiä, vaan siirtyy ilmaukseen eduskunnan puheenjohtaja. Eduskunnan silloinen puhemies Maria Lohela ei vastustanut, mutta ei myöskään vahvasti tukenut Aamulehden linjausta.

Sukupuolinen syrjintä, pappeudesta alkaen, on lain vastaista. Työnimiä, virkoja ja tehtäviä ei suositella enää eriteltävän jo nimessä jommallekummalle sukupuolelle ”kuuluvaksi”. Mikäli halua on, parempi ja usein jo käytössäkin oleva vastine nimityksestä yleensä löytyy. Ja ajan myötä siihen tottuu.

Kuinka moni Rajavartiolaituksen naispuolinen rajavartija käyttää itsestään nimitystä rajamies tai edes virkamies? Moni käyttänee mieluummin rajavartija ja ainakin osa viranhaltija. Naispuolinen ”koiramies” lienee mieluummin koiranohjaaja? Mutta entäpä esimies? Mikä sukupuolineutraali vastine sille löytyisi? Esimerkiksi, lähijohtaja, päällikkö, johtaja vai joku muu? Itse karsastan vielä henkilö-liitteitä, mutta siihenkin varmaan tottuisi.

Nyky Suomen sanakirjassa enemmänkin sääntönä kuin poikkeuksena olleet geneeriset käsitteet ovat merkitykseltään kaventuneet. Enää esimerkiksi Kielitoimiston sanakirjassa liikemiestä ei määritellä liikealalla toimivaksi ihmiseksi, vaan liikealalla toimivaksi mieheksi. Näin mies ihmisen mittapuuna häviää. Vastaavasti sanakirjaan on tuotu vastinparit tällaisille sanoille.

Euroopan neuvosto kannustaa jäsenmaidensa valtioita edistämään sukupuolten välistä tasa-arvoa myös kielen tasolla ja edesauttamaan naissukupuolen näkymistä kielessä samoin kuin miessukupuolen. Kielilautakunta onkin siksi antanut suosituksen, jonka mukaan muun muassa ammattinimikeitä pitäisi neutraalistaa kuten vaikkapa muuttaa edusmies edustajaksi.

Sisäministeri Mykkanen kirjoittaa sisäministeriön blogissa aiheesta: Enemmän tasa-arvoa pelastuksessa, poliisissa ja rajalla. ”Puhumme edelleen palomiestä, rajamiestä ja poliisimiestä. Onko nimillä väliä? Voi olla yllättävänkin paljon varsinkin lapsiin, jotka muodostavat tuntumansa voisiko tuo olla joskus mun juttu vai ei. Annammeko nimityksillä viestin, että sisäisen turvallisuuden tehtävät ovat enemmän ”poikien juttuja”? Näin ei tarvitse eikä pidä olla. Vaikka naisten osuus esimerkiksi rajavartijoista on viime aikoina lisääntynyt, on suhteellinen osuus silti tälläkin hetkellä vain 7 %. Pelastuslaitoksilla ei naisten määrää tai sen kehitystä edes seurata lainkaan. Ehdotankin, että keskustelimme toimialalla jatkossa vain pelastajista, poliiseista ja rajavartijoista.”

Rajavartiolaituksessa on koko sen olemassa olon ajan, eli jo sata vuotta, puhuttu rajamieshengestä. RVL:n päällikkö kirjoitti helmikuussa satavuotiaan Rajavartiolaituksen henkilöstölle: ”Perinteinen rajamieshenki olkoon tukenamme ja voimavaramme edelleenkin”.

Tulisiko myös rajamieshenki -termi muuttua ajan hengen mukaiseksi? Olisiko esimerkiksi rajavartiohenki hyvä vastine? Rajahenkilöhenki kuulostaisi joka tapauksessa hieman oudolta. Vai voisiko jopa siihen tottua? Vai pysymmekö yksinkertaisesti historiallisista syistä rajamieshengessä?

VIRPINIEMESTÄ ELÄKKEELLE

UUDEEN VAIHTEESSA VIRPINIEMEN MERIVARTIOASEMALTA ELÄKÖITYI ASEMAN PÄÄLLIKKÖ KAPTEENILUUTNANTTI JYRKI LAHTI JA YLIMERIVARTIJA MARKKU SAUKKORIPI. VIRPINIEMEN KONEMESTARI VANHEMPI MERIVARTIJA JARMO MARTIN ELÄKÖITYI MAALISKUUN

ALUSSA.

TEKSTI JA KUVA MIKA AHOLA

Kaikkien herrojen läksiäisiä vietettiin Oulussa joulukuun puolivälissä. Päivä oli samalla myös Virpiniemen aseman virkistyspäivä.

Päivän päätteeksi allekirjoittanut piti Rajaturvallisuusunionin infon ajankohtaisista asioista ja avasi jäsenistölle kevään neuvottelukierrosta ja sen lopputuloksia.

Jyrki on palvellut Virpiniemen, Kalajoen, Raahen ja Kokkolan merivartioasemilla eri päällystötehtävissä sekä lyhyen patkan Länsi-Suomen merivartioston esikunnassa Turussa.

Markku on palvellut Rörtjän ja Virpiniemen merivartioasemilla. Markku toimi merivartijapintapelastajana 23 vuotta ja päivysti Rovaniemen lentueessa. Lisäksi Markku oli perustamassa

Pohjanlahden valmiusjoukkuetta.

Jarmo on palvellut Rörtjän, Kemlin ja Virpiniemen merivartioasemilla. Jarmo on toiminut konemiehenä Rörtjässä ja sen jälkeen konemestarina

Kuvassa vas. Jarmo Martin, Jyrki Lahti, Mika Ahola ja Markku Saukkoriipi. Ahola antoi yhdistyksen läksiäislahjat eläköityville.

Rajaturvallisuutta 100 vuotta

● **Meritie** ●

transtverin.fi

● Saariston kuljetukset ja nostotyöt lautalla.

● Saariston maanrakennustyöt.

● Merikaapeli- ja putkityöt.

● Maissa kaikki maanrakennustyöt ja kunnallistekniikka.

Saariston Työvenepalvelu Oy

Toimimme
pääkaupunkiseudulla.
Puh. 050 666 99

TÄYDEN PALVELUN VENETELAKKA

N 60°25.543'
E 022°13.614'

www.venetelakka.net

Vanha Kaksikerrantie 29, Turku • info@venetelakka.net

SILVA Shipping

Kalasatamantie 30 (Syväsatama), FI-64260 Kaskinen
Tel +358 (0) 207 801 800
agency@silvashipping.com www.silvashipping.com

Polttoainejärjestelmät maalla - merellä - ilmassa

JET TEKNO

Nuutisarankatu 12, Tampere, puh. +358 3 233 8800

www.jet-teknologi.fi

SAAB

AT-Marine Oy

AUTROSAFE

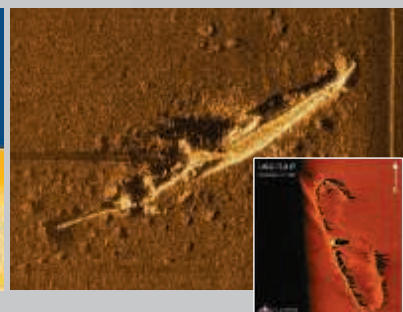
Ammattilaisten laadukkaat työvälineet

SIMRAD

simrad-yachting.com

Laadukkaat SIMRAD tuotteet työveneisiin ja laivoihin.

kleinmarinesystems.com

Etsintään ja valvontaan
Klein Marine Systems viistokaikujärjestelmät.

luminell.com

Ammattikäytössä testattu, kovat olosuhteet kestävä
LED-valaistussarja 5-vuoden takuulla. Valonheittimet, keulavalot,
kansivalot asiakaskohtaisesti optimoidulla keilalla.
Myös MIL ja ATEX hyväksytyt mallit.

atmarine.fi

autrosafe.fi

SENIORERNAS **VINTRIGA** KÖRDAG

EN SOLIG VINTERMORGONS TISDAG I FEBRUARI TOG EN GRUPP SENIORER SIKTE MOT TAVASTEUS. VÅR FÖRENING HADE ORD NAT EN KÖRDAG MED TERRÄNGBILAR I VINTRIGA FÖRHÅLLANDEN ÅT OSS. VI SAMLADES I DET IMPONERANDE OCH HISTORISKT INTRESSANTA HOTELL VANAJANLINNAS UTRYMMEN DÄR VI GENAST AVNJÖT EN SMAKLIG LUNCH.

TEXT OCH BILD **SAMPPA MATTILA**

Evenemanget huvudarrangör Petteri Kallio delade ut instruktioner. En del av gruppen övernattade i Vanajalinnas utrymmen så efter ett snabbt klädombyte kunde vi packa oss i bilarna och förflytta oss till det egentliga händelseplatsen. Vår avsikt var att testa våra körkunskaper i vintrig terräng. Ursprungligen var det även tänkt att köra på isbana men pga de föregående dagarnas töväder och regn försvann den möjligheten. Evenemangsdagens lätta köldgrader hann inte hjälpa till med saken heller.

Området visa sig vara en fiffig "stora pojkarnas tusen hektars sandlåda". I mitten av området fanns en pausplats och vi gjorde genast upp eld i den öppna grill/eldstaden. Bilarna sysselsatte samtidigt sex chaufförer så vi delade upp oss i grupper och de som hamnade vänta började koka eftermiddagskaffe.

Vår fordon var två stycken Range Rover Discovery Sport. Bilen har 150 hk, vridmoment 380 Nm, 9-steps automatväxellåda, aktiv smart fyrhjulsdraft och Terrain Response-system plus andra finesser. Fordonen utrustades ännu med snökedjor på alla hjul och sen kom vi oss iväg. Det är absolut inget sprintlopp eftersom snökedjorna begränsar hastigheten till 20 kilometer i timmen. Framfarten i terräng, snötäcket, branta upp- och nedför backar, smidiga väjningar för träd och dikesövergångar var en fin upplevelse. Under tiden man väntade på sin körtur var det svårt att hållas på baksätet utan att slå sig trots säkerhetsbälten och en stadig inredning. Spänningen började krypa sig på inför den egna körturen. Tanken på hur man i en sådan här prövning kommer att kunna hantera bilen kryper sig på. Efter att ha justerat ratten och sätet till ens egna mått och enligt guidens instruktioner börjar jag min körtur med lugna rörelser. Framfarten känns betydligt jämnare på chaufförens plats. Dels beror det på att man bättre kan förutse bilens rörelser som chaufför. Bilen betar sig väldigt bra. Styrningen är lätt och noggrann vilket gör det möjligt att kringla sig mellan träden utan att bukla sidorna. I uppförsbacken väljer vi ett passlig program ur kördatorn och ger lämplig hastighet med gaspedalen vilket gör att bilen klättrar fint upp på backen. I den branta nedförbacken åkte vi ner med att justera hastighetshållaren till minimal hastighet och låter bilen själv sköta nedförbacken. Chauffören har redan fått tillräckligt med tillit för

bilens kapacitet att han vågar hålla ögonen öppna. Bilens prestanda i terräng väckte respekt och till och med förvåning bland deltagarna. Vi kunde även vara nöjda med våra egna körprestationer eftersom vi lyckades komma bort med hela bilar ur terrängen.

Även om väderleken förorsakade att vi inte

fick testa på isbanan, så den enda verkliga besvikelse är, att vi inte fick träffa den vinnliga rally-världsmästaren Minna Sillankorva. Hon var i England och höll körlektioner. Körakademin är Minnas företag, som ordnar dessa körevenemang. Via företagets tjänster kan man även testa på rallybilarnas framfart på Ahvenisto motorbana.

SENIORIEN **TALVINEN** AUTOILUPÄIVÄ

HELMIKUUN TIISTAI 12.2.2019 VALKENI AURINKOISENA TALVIAAMUNA KUN JOUKKO SENIOREITA SUUNTASI KUKIN TAHOILTAAN MATKANSÄ KOHTI HÄMEENLINNAA. YHDISTYKSEMME OLI JÄRJESTÄNYT MEILLE TALVISEN AUTOILUPÄIVÄN. KOKOONNUIMME NÄYTTÄVÄN JA HISTORIALTAAN MIELENKIINTOISEN HOTELLI VANAJANLINNAN TILOISSA JOSSA NAUTIMME HETI ALUKSI MAUKKAAN LOUNAA.

TEKSTI JA KUVA **SAMPPA MATTILA**

Tapahtuman pääjärjestäjä Petteri Kallio jakoi toimintaohjeet. Osa joukosta majoittui Vanajanlinnan tiloissa joten pikaisen vaatteiden vaihdon jälkeen pakkauduimme autoihin ja siirryimme varsinaiselle toiminta-alueelle. Tarkoituksena oli kokeilla ajotaitojamme talvisessa maastossa. Alun perin oli tarkoitus ajaa myös jääradalla mutta edeltävien päivien suojakeli ja vesisateet eivät sitä nyt mahdollistaneet. Tapahtumapäivän pikku pakkana ei ehtinyt asiaa auttaa.

Toiminta-alue osoittautui varsin oivalliseksi "Iso-

jen poikien tuhannen hehtaarin hiekkalaatikoksi". Alueen keskuksesta löytyi taukotupa ja sen sisältä avotakka/grilliyhdistelmä johon viritimme tulet välittömästi. Autoihin otettiin kerralla kuusi kuskia joten porukka jakoon ja odotusvuorossa olevat aloittelivat päiväkahvin keittoa.

Ajopeleinä meillä oli kaksi Range Rover Discovery Sportia. Tästä autosta löytyy 150 hv, vääntöä 380 Nm, 9 portainen automaattivaihteisto, jatkuva älykäs neliveto ja Terrain Response-järjestelmä sekä muita herkkuja. Ajoneuvot varustettiin vielä lumiketjuin kaikkiin pyöriin ja sitten vaan menoksi. Vauhtilajista ei suinkaan ollut kysymys sillä lumiketjut rajoittivat käytettävän nopeuden noin

kahteenkymmeneen kilometriin tunnissa. Meno maastossa, umpihangessa, jyrkkiin ylä- ja alamäkiin, puita ketterästi väistellen ja oja ylitellen olikin melkoinen kokemus. Ajovuoroa odotellessa oli turvavöissäkin vaikeuksia pysytellä takapenkillä, laadukkaasta sisustuksesta huolimatta, kolhimatta itseään. Väkisinkin oma ajovuoro alkoi jännittää. Mieleen hiipi ajatus miten tällaisessa höykytyksessä autoa pystyy hallitsemaan. Oma ajovuoro oli kuitenkin edessä joten ensin penkin ja ohjauspyörän säädöt omien mittojen mukaiseksi ja sitten oppaan neuvojen mukaan rauhallisesti liikkeelle. Kuskin penkillä meno tuntui huomattavasti tasai-

semmalta. Osaltaan tunne johtui siitä, että auton liikkeisiin osasi kuljettajana paremmin varautua. Auto käyttäytyi varsin hyvin. Ohjaus oli kevyt ja tarkka mikä mahdollisti tiukoistakin puiden väleitä puikkelehtimisen kylkiä kolhivatta. Ylämäkeen valittiin tietokoneesta sopiva ohjelma ja kaasujalalla sopiva vauhti ja niin auto kiipesi nätisti mäen päälle. Jyrkkään alamäkeen puolestaan mentiin säätämällä vakionopeussäädin mahdollisimman pienelle nopeudelle ja auto oikeastaan hoiti itse alastulon. Kuljettajalla oli syntynyt auton kykyihin jo sen verran luottamusta, että alamäessäkin silmät pysyivät auki. Auton suorituskyyky maastossa

herätti kaikissa osanottajissa kunnioitusta ja jopa ihmetystä. Saatoimme olla tyytyväisiä myös omiin ajosuorituksiimme sillä autot saatiin ehjinä pois maastosta.

Vaikka sääolosuhteiden takia jäärata-ajo jäi meiltä kokematta, niin ainoaksi pettymykseksi jäi se, että emme saaneet tavata rallin naisten maailmanmestari Minna Sillankorvaa. Hän oli ajo-opetustehtävissä Englannissa. Ajoakatemia on Minnan pyörittämä yritys joka näitä autoilutapahtumia järjestää. Yrityksen puitteissa on myös mahdollista saada kokea ralliauton vauhtia sekä rata-ajoa Ahveniston moottoriradalla.

PUHEENJOHTAJAPÄIVÄT

RAJATURVALLISUUSUNIONIN PAIKALLISYHDISTYSTEN JA OSASTOJEN PUHEENJOHTAJAT KOKOONTUIVAT 13.-14.3.2019 PASILASSA KAKSIPÄIVÄISILLE PUHEENJOHTAJAPÄIVILLE. PAIKALLA OLII MYÖS UNIONIN PUHEENJOHTAJA ERKKI HIRVONSALO JA VARAPUHEENJOHTAJA JUSSI KÄMPPI.

TEKSTI JA KUVA MIKA AHOLA

Ensimmäisen päivän aamupäivä käytettiin jäsenrekisteriasioihin. Iltapäivällä katseet käännettiin tulevaisuuteen ja aloitettiin tavoitteiden asettelu vuoden 2020 neuvottelukierrokselle. Kehitettävää virkaehtosopimuksissa löytyy edelleen. Samalla Hirvonsalo avasi meneillään ollutta neuvottelukierrosta puheenjohtajille. Sopimusneuvottelut eivät olleet vielä päivien aikana päässeet ihan maaliin asti, joten uutta sopimusta ei voitu käsitellä.

Toisena päivänä Hirvonsalo oli neuvotteluissa. Kämpin johdolla aamupäivällä keskityttiin yhdistystoimintaan ja käytiin läpi mitä, yhdistykset eri puolilla Suomea jäsenilleen järjestävät. Keskeinen asia vähän joka puolella oli se, miten jäseniä saataisiin osallistumaan yhdistysten järjestämiin vuosikokouksiin ja muihin tilaisuuksiin. Iltapäivällä jatkettiin tavoiteasioiden ympärillä, joihin palataan loppuvuodesta järjestettävillä puheenjohtajien ja luottamusmiesten koulutuspäivillä. Olkaa jäsenet aktiivisia ja tuokaa työpaikoilta kehitysideita

oman paikallisyhdistyksen/osaston puheenjohtajalle, jotta ideat jalostuvat neuvottelutavoitteiksi.

***Rajaturvallisuusunioni ja Rajaviesti
onnittelevat rautaisessa kunnossa olevaa ja
virkeää 100-vuotiasta Rajavartiolaitosta!***

LUMIKENTTIEN AMMATTILAISET TAPASIVAT TALVISELLÄ LEIRILLÄ **OULUSSA**

JÄÄTÄVÄÄ OSAAMISTA

KANSAINVÄLINEN ARKTISEN TURVALLISUUDEN YHTEENLIITTYMÄ KOKOSI YHTEEN ALAN TOIMIJOITA, TÄLLÄ KERTAA OULUN JÄÄLAKEUKSILLE. TOIMINNAN MOTIIVINA KAIKILLA OLI SAADA LISÄTIETOA JA OSAAMISTA ARKTISISSA OLOSUHTEISSA TOIMIMISESTA. LEIRIN TÄRKEIN ANTI SAAVUTETTIINKIN ELOHOPEAN OLLESSA PERUS RETKEILIJÄLLE VARSIN REILUISSA LUKEMISSA.

TEKSTI **TUOMO PAJULA**
KUVAT **RAJA**

ACGF eli arktisen rannikkovartiostofoorumi on poliittisesti sitoutumaton, arktisten valtioiden operatiivisten rannikkovartiostoviranomaisten yhteenliittymä. Vuonna 2015 perustettu foorumi pyrkii edistämään merellistä turvallisuutta arktisilla alueilla ja korostamaan arktisen ympäristön suojelun merkitystä merellisessä toiminnassa. Tämän kahdeksan eri valtion yhteenliittymä on kantanut hedelmää SARC -hankkeen muodossa, jonka tavoitteena puolestaan on hyödyntää suomalaista arktista osaamista ja edistää parhaiden käytänteiden ja ratkaisujen jalkauttamista eri tahoille. Toiminnassa keskitytään arktisten maiden lento- ja meripelastuksen käytännön yhteistyön ja toimintakyvyn kehittämiseen. Arktisiksi maiksi lukeutuvat; Kanada, Tanska, Suomi, Islanti, Norja, Venäjä, Ruotsi ja Yhdysvallat. Suomi toimii foorumin puheenjohtajana 2017-2019.

Suomen osalta ”loppusotana” tulee olemaan kansainvälinen Polaris 2019 -harjoitus, jossa harjoitellaan merelliseen suuronnettomuuteen liittyvää massaevakuointia Suomen merialueella. Harjoitus on osa ACGF -puheenjohtajuuskauden päätahtumaa Arctic Coast Guard Week:iä, joka järjestetään huhtikuussa 2019. Tämän jälkeen Rajavartiolaitos luovuttaa puheenjohtajan valtikaa Islannille.

LUMIMIES PORTILLA

Eräänä helmikuisen pakkasen kirvoittamana päivänä Virpiniemen merivartioaseman portin

taakse ilmestyi vanhalla tila-autolla epäilyttävä henkilö. Epäilyksiä eivät aiheuttaneet niinkään ulkoinen habitus tai käyttäytyminen, mutta eräs toive aiheutti kummastusta. Herra halusi jälle yöksi merivartioaseman läheisyyteen. No, pian paljastui että kyseessä oli mainetta niittänyt lumikenttien mies Kari Poppis Suomela, jota oli pyydetty asiantuntija-avuksi SARC -hankkeen harjoitusleirille.

Poppis on ehdottomasti Suomen tunnetuin naparetkeilijä. Koko maailman mittapuussa mies on erikoinen tapaus oltuaan kahdestoista henkilö, joka on onnistunut hiihtämään niin etelä- kuin pohjoisnavalle ilman ulkopuolista tukea. Ei voi myöskään vähätellä hiihtovaelluksia Grönlannin halki sekä magneettiselle pohjoisnavalle. Kun pääsimme juttelemaan näistä äärimmäisen mielenkiintoisista matkoista, päätin olla hiiskumatta omasta Karhunkierroksen vaelluksestani.

- Kiinnostukseni retkeilyyn alkoi varmaan jo partiohomista. Myöhemmin LJK:n palvelus toi mukanaan tiettyjä varmuuksia, Poppis kertoo alkuvaiheistaan eränkävijänä. Laskuvarjojääkärikilpailan myötä alkoi näihin päiviin kestänyt kehitystyö, jonka myötä eri retkikunnat saivat alkunsa.

- Ensimmäinen pitkä hiihto oli Grönlannin yli, jonka valmisteluun tehtiin paljon pitkäjänteistä järjestelytyötä. Seuraava retki magneettiselle pohjoisnavalle olikin puolestaan enemmän soitellen sotaan meninillä, mies kertoo vaativien retkien valmisteluista.

Vaikka puheesta heijastaa, että jonkun asian olisi voinut suunnitella tarkemminkin, kaikki on suhteellista, eikä kovin suurpiirteisestä miehestä voi puhua. Jutustelun lomassa paljastuikin, ettei

maailmanmatkaaja ollut viettänyt kiepissä ihan koko elämänsä. Pohjoistuulen raapimien juonteiden takaa paljastuu muutakin kuin karismaattinen lumimies; diplomi-insinööri, teollinen muotoilija ja taiteen maisteri. Diplomityönä hän olikin suunnitellut arktisen asun, mikä ei sinänsä ollut kovin yllättävää.

Tarinoista heijastuu, että kokemusta arktisesta luonnosta on karttunut vuosien saatossa runsaasti ja tietoa on osattu jakaakin. 25 vuoden aikana on testailtu tuotteita, tehty valtavasti lehtijuttuja Retki- ja Erälehteen, kirjoitettu kirjoja, pidetty useita satoja esitelmiä ja fiilistelypuheita.

-Työn ja vapaa-ajan harrastuksen yhdistäminen ei tuota minulle ongelmia. Toki ammatillinen näkemys on aina mukana ja tietty vastuu, mutta asioiden yhteensovittaminen on luontevaa, tietynlaista taitelijajuhlavuotta viettävä mies jatkaa urastaan. Erään esitelmän myötä Rajavartiolaitoksenkin edustaja bongasi Suomelan, jonka tuotoksena arktinen osaamisen keitokseen saatiin mausteetkin mukaan.

POHJOISNAPASIMULAATTORI

Virpiniemen arktisen harjoituksen pääpaino oli selviytyminen jääalueella ja lumisissa olosuhteissa. Yksi leirin kohokohdista oli yöpyminen Poppiksen puuhaamassa leirissä jäällä, laivaväylän kupeella. Pieni telttaryhmä nousi jäälle muodostaen pitkittäisen ketjun. Telttoihin rakennettiin mukavuuksivarusteet - mistäpä muusta kuin jäädä sahaten. Jääkuutioista muodostuikin Ikean kalusteita huomattavasti helpommin koottavia ja jämäkempiä kalusteita, kuten pöytä ja tuolit. Aiemmin mainittu insinöörin tarkkuus ja leiriolosuhteissa hankittu

muonituskokemus paistoi valmisteluissa. Tervetulo-lomaljat eli teekupposet sekä keksit ja muut eväät oli ladottu hyvin tarkasti jäiselle pöydälle vieraita odottamaan.

- Tämä Oulun luonto on kuin pohjoisnapasimulaattori. Kymmenisen vuotta olen täällä hiihdellyt, illan isäntä kertoo tutuista maisemista ja fiilistelee Hailuodon ja Krunnien maisemista. Hänen mielestään jokaisen ihmisen pitäisi hiihtää Hailuodosta ulos ja päästä nauttimaan ympäröivän meren eri vivahteista niin myrskyineen kuin kauniine pakkaspäivineen.

Leiriläisten yö ei ollut ihan viikon rajuimpia pakkasten suhteen, sillä mittari käväisi reippasti yli kahdenkymmenen pari päivää aiemmin. Pakkasta kuitenkin oli kuuleman mukaan riittävästi ja reipas lumisadekin laskeutui telttojen päälle. Kauimpaa tulleet edustajat harjoitusviikolle tulivat Ruotsista ja Islannista. Varsinkin Islantilaiset nautiskelivat öisestä retkestään, joka oli heille ilmeisesti jopa hiukan kotoisaa.

Viimeisiä koulutusviikkojaan ennen eläkettä, harjoitusta oli luotsaamassa pitkän linjan meripelastuskouluttaja Juha Pietiläinen Raja- ja merivartiokoululta. Turnauskestävyys ei ollut hävinnyt, sillä uransa vuonna -87 aloittanut ja suurin piirtein saman näköisenä pysytellyt mies kertoi leiriyön merellä olevan uusi ja mukava kokemus.

- Mielenkiintoisia nämä koulutushommat ovat olleet. Meripelastuskoulutus on ollut mukavaa käytännön tekemistä, Juha kertoo ja jatkaa meneillään olevasta harjoituksesta; Täällä Oulun seudulla nämä jäiset olosuhteet ovat hyvä juttu. Etelässä ei vastaavaa koulutusta pysty antamaan.

KURSSIKASTE

Asiantuntija- ja sidosryhmäyhteistyön lisäksi, koulutukset ja kurssit kuuluvat SARC -hankkeen sisältöön. Tämän kurssin koulutuspakettiin otettiin mukaan pieni ammatillinen kastetilaisuus. Kastetta ei suinkaan pidetty puolikurssijuhlissa, jotka taisivat jäädä pitämättä kokonaan, vaan se toteutettiin avannossa. Virpiniemen aseman entinen TC-kouluttaja Juha Halonen sekä nykyinen TC Kalle Vahtola puuhasivat kasteen yhdessä muiden kouluttajien kanssa. Mukana toiminnassa olivat myös RVLE:n hankkeessa mukana olevia edustajia sekä muiden merivartioasemien tc-kouluttajia. Rastin aiheena oli siis jäihin vajoaminen ja sieltä omin voimin ylös pääseminen. Haastavinta oli löytää sulaa paikkaa vankan jääkannen lomasta. Siltojen alle väkeä ei voinut viedä virtauksen vuoksi, joten viimeinen vaihtoehto oli Tuiran uimarannalla ollut avantouimarien reikä. Harjoitus sai samalla hiukan huvittaviakin piirteitä. Kun ryhmä valmistautui hurjaan koetukseen avannon äärellä, vanhempi naisihminen sujahti avantoon uimapuku päällään ja nousi hetken päästä ylös virkein mielin.

Kolmas jäällä vedetty harjoitus oli moottorikelkoilla toteutettu havaintorata. Radalla tehtiin havaintoja eri kokoisista ja muotoisista maaleista.

Näin havainnollistettiin, miten etsinnän nopeus ja muut tekijät vaikuttivat kohteiden löytymis todennäköisyyksiin. - Monille nämä harjoitukset olivat tuttua asiaa, mutta uusiakin näkökulmia saatiin. Suomessa varsin tiivis yhteistyö vapaaehtoisten ja muiden merellisten toimijoiden kanssa ei ollut esimerkiksi Ruotsalaisille kovinkaan tuttua, Vahtola kertoo kurssin annista.

PÄÄTTÄVÄISYYDELLÄ PITKÄLLE

Rajavartioiden Poppis haluaa kertoa samat terveiset kuin muillekin luonnossa liikkujille. Hän ei pois sulje kenenkään kykyä tai mahdollisuuksia haastaa itseään luonnon kanssa.

- Henkilökohtaiset taidot ja rutiinit ovat tärkeässä osassa, mutta tärkeää on tehdä henkinen päätös tekemisestä. Päätäväisyys ja nöyryys ovat tärkeimpiä tekijöitä, hän kertoo

MIKKO ÄIKÄS ON **UUODEN RAJAMIES**

UUODEN 2018 RAJAMIEHEKSI ON 21.3.2019 NIMITETTY YLIMERIVARTIJA MIKKO PETTERI ÄIKÄS SUOMENLAHDEN MERIVARTIOSTOSTA.

HAASTATTELU **OLLI RANUA**

Ylimerivartija Mikko Äikäs (s.1983) on palvellut Rajavartiolaitoksessa vuodesta 2004 sekä Kaakkois-Suomen rajavartiostossa että Suomenlahden merivartiostossa. Hän aloitti palvelusuransa Nuijamaan rajavartioasemalla partio- ja vartiomiehenä ja palveli lisäksi rajatarkastusasemalla rajatarkastajana. Vuonna 2009 hän siirtyi Suomenlahden merivartiostoon, jossa hän on palvellut sekä Helsingin rajatarkastusosastossa, että esikunnan rikostorjuntayksikössä rajatarkastajana ja vuodesta 2016 alkaen kouluttajana. Rajavartijan jatkokurssin hän suoritti 2017 ja hänelle myönnettiin ylimerivartijan palvelusarvo 21.3.2018.

Naimisissa oleva Mikko Äikäs harrastaa muun muassa kahden saksanpaimenkoiran kanssa touhuamista.

Äikäksessä 100-vuotiaan Rajavartiolaitoksen arvot – ammattitaito, luotettavuus ja yhteistyökyky – ilmenevät täysimääräisesti ja yhteensulautuneesti. Äikäs on tunnettu niin palvelustovereiden kuin yhteistyökumppaneidenkin keskuudessa aktiivisena ja valppaana rajavartiomiehenä, jonka sanaan ja tekoihin voi luottaa. Hän on kehittänyt omaa ammattitaitoaan siten, että hänellä on aina viimeisin tieto toimialansa taktisista ja teknisistä kysymyksistä.

Hän on myös jakanut tätä tietoa muille ja ollut pitkään taitava kouluttaja eri osa-alueilla.

Tinkimättömällä toiminnallaan Äikäs on mahdollistanut toiminnallisesti kestävien, selkeiden ja realististen toimintamallien käyttöönoton koulutuksessa ja kenttätoiminnassa. Hän on myös korottanut toiminnallaan Rajavartiolaitoksen profiilia muiden viranomaisten silmissä omalla

vastuualueellaan. Viime vuosina Äikäs on toiminut Suomenlahden merivartioston voimankäytön pääkouluttajana. Tässäkin työn laatu on ollut poikkeuksetta korkealaatuista. Hän on lisäksi osoittanut johtajuutta ja kehittyneitä sosiaalisia taitoja toimiessaan muiden voimankäytön kouluttajien koordinaattorina ilman suoranaista esimiesasemaa. Hän on toiminut uusien voiman-

nulle henkilökohtaisesti, koen että se on yhteinen palkinto myös kaikille voimankäytön kouluttajille, kertoo Äikäs.

Ylimerivartija Mikko Äikäs on rajavartiotoiminnan syväosaaja, harkitseva ja rauhallinen ammattilainen, joka olemuksellaan ja käytöksellään herättää kansalaisissa ja viranomaisissa korkeaa luottamusta. Hän ei kuitenkaan korosta itseään ja

osaamistaan, vaan toimii pyyteettää tavoitteiden ja tehtävien täyttämiseksi siellä missä tarvitaan, ja vieläpä siten, että tavoitteena on aina paras mahdollinen lopputulos.

- Paitsi itselleni, myös työyhteisölle vuoden rajamies -titteli tuli suurena yllätyksenä. Kaikki ovat kuitenkin olleet vilpittömän iloisia ja tyytyväisiä, kertoo Mikko Äikäs.

Vuoden rajamieheksi nimeäminen on kunniamaininta, joka annetaan vuosittain yhdelle rajamiehelle erityistä tunnustusta ansaitsevan teon tai toiminnan perusteella. Vuoden rajamies on valittu vuodesta 1959. Vuoden rajamiehen nimeää Rajavartiolaitoksen päällikkö kenraaliluutnantti Ilkka Laitinen. Vuoden Rajamies saa haltuunsa vuodeksi kenraali Mannerheimia esittävän pienoisveistoksen. Ylimerivartija Mikko Äikäs palkittiin 18.3.2019 Helsingissä järjestetyssä Rajavartiolaitoksen vuosipäivän juhlatilaisuudessa.

- Rajavartiolaitoksen 100-vuotisjuhlatilaisuus oli todella hieno ja arvokas.

Juhla kuvasti laitosta osuvasti, mitään turhaa ei ollut ja juhla eteni ytimekkäästi. Vuoden rajamies -titteli on jo itsessään suuri kunnianosoitus, mutta 100-vuotisjuhla nostaa, mikäli mahdollista, tittelin arvostusta vielä entisestään, lopettaa Äikäs.

Lähde: www.raja.fi

käyttövälineiden koulutusten suunnittelun osalta myös valtakunnallisesti merkittävässä roolissa. Voimankäytön syväosaajaksi hän on alkanut kasvaa heti Rajavartiolaitokseen tulonsa jälkeen, liittyttyään valmiusjoukkueeseen. Muun muassa tämän jutun haastatteluhetkellä hän oli työstämässä työryhmässä konepistoolin koulutusohjelmaa.

- Vaikka vuoden rajamies -titteli annettiin mi-

Jäsenenä henkivakuutus

MAKSAA VAIN UIMAREISSUN KUUSSA

Tee pieni päätös, jolla voi olla valtava merkitys. Henkivakuutus auttaa säilyttämään perheesi nykyisen elintason, jos toinen jää yksin pitämään huolta kaikesta. Järjestöjäsenenä saat Ifistä vakuutuksen jo muutamalla eurolla kuussa. Aloita katsomalla oma hintasi nyt heti.

henkivakuutuskuntoon.fi

*Suomen edullisimman henkivakuutuksen (Vakuutus- ja rahoitusneuvonta FINEn hintavertailu 09/2016) järjestöjäsenille myöntää Suomen vanhin henkivakuutusyhtiö, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva.

Tutkitusti
**SUOMEN
EDULLISIN***

RAJAN TAPAHTUMIA **SADAN** VUODEN AJALTA - JA YLIKIN

RUOTSIN KRUUNUN RAJARATSASTAJA KUUSAMOON 1750-LUVULLA

Kuusamon rajaolot olivat saamelaiskyläiden jäljiltä varsin epämääräiset. Vuonna 1595 solmitun Täyssinän rauhan raja oli käytännössä jäänyt Kuusamon kohdalla maastoon merkitsemättä, mutta sen kulusta kyllä oli sovittu. Alunperin oli niinkään lähdetty siitä, että saamelaisten olisi pitänyt muuttaa tämän rajan länsipuolelle, jolloin Venäjän vero olisi lakannut. Sitä he eivät suostuneet tekemään. Niinpä tilanne säilyi ennallaan ja raja Kuusamon kohdalla jäi kuolleeksi kirjaimeksi. Tosiasiallinen nautintaraja kulki nimittäin paljon idempää. Koska asutuksen paine oli lännestä huomattavasti suurempi kuin idästä, itäraja pyrki tällä kohdalla pikku hiljaa siirtymään itään suomalaisen asutuksen voimasta. Niin kauan kuin pitäjässä vain kaskettiin perustamatta pysyvään karjatalouteen perustuvia asumuksia, raja-alueiden metsiä kaskesivat sulassa sovussa sekä karjalaiset että suomalaiset, viimeksi mainitut kuitenkin enemmän.

Kun Kuusamossa siirryttiin entistä voimaperäisempään karjatalouteen ja ryhdyttiin raivaamaan peltomaata, myös raja-alueet otettiin vakinaisen asutuksen piiriin. Juuri tässä vaiheessa, käytännössä 1730-luvulta lähtien, kuusamolaisen ote itäisistä raja-alueista alkoi voimistua. Tavajärvi ja Paanajärvi saivat kuusamolaisen asutuksensa ja sieltä karjalainen asutus väistyi. Rajan siirtyminen tapahtui ihan rauhallisen raivaustoiminnan ja maanostojen kautta. Kuusamolaisen elinkeinoelämä oli perustunut rauhalliseen ja kiinteään kanssakäymiseen rajantakaisten asukkaiden kanssa. Sen vuoksi täällä koetettiin valtakunnallisten sotien aikana kiireesti solmia rajarauha, mikä vuosina 1710-21 ja 1741-43 vielä onnistuikin, mutta sen jälkeen Ruotsi alkoi puuttua kuusamolaisen varsin vallattomiin rajaoloihin.

Kuusamossa kulkeva Lapin vouti laati 1740-luvun alussa oikein uhkaavan kirjelmän, minkä mukaan Kuusamo oli luusumassa venäläisten haltuun. Niinpä 1750-luvulla tänne lähetettiin ensin rajaratsastaja, sitten perustettiin Kortesalmelle rajavartioasema. Seuraavina vuosikymmeninä ote tiivistyi. Kantoniemelle perustettiin tulliasema v. 1767. Se oli aluksi pelkkä Tornion tullin kontrolliasema, mistä tavarat sinetöityinä vietiin Tornion tulliin tarkastettavaksi, mutta kun v. 1776 tullirakennus valmistui ja Kuusamo hallinnollisestikin siirrettiin Ouluun kuuluvaksi, Kantoniemen tulliasemasta tuli itsenäinen tulliasema. Hyvin pian tulliaseman valmistuttua sinne komennettiin muutamia sotilaita. Lisäksi rajalle palkattiin toinen rajaratsastaja.

Kruunun ote Kuusamon rajasta tiivistyi seuraavan sodan aikana v. 1788-1791. Kuusamoon perustettiin erikoinen ruotukomppania yhteistyössä kuolajärveläisten ja kemijärveläisten kanssa. Kuusamolaiset inhosivat ruotukomppaniaansa alusta alkaen ja pyrkivät siitä pääsemään eroon. Heidän mielestään se olemassaolollaan vain kiristi olosuhteita rajalla ja häiritsi heidän rauhallista kanssakäymistään karjalaisten kanssa. Niinpä he valittamalla saivatkin helpotusta ruotusopimuksen v. 1792. Rauhan aikana sotilastorppia ei tarvinnut pitää miehitettyinä, eikä edes rakentaa, ellei niitä ollut ehditty rakentaa siihen mennessä. Tällä kannalla tilanne oli vuoteen 1808, jolloin alkoi Suomen sota. Se oli Kuusamon komppanian ensimmäinen ja viimeinen sota ja sekin käytiin pitäjän ulkopuolella. Sen päätyttyä ruotukomppania käytännössä hajotettiin. Se oli vain paperilla. Mutta tarvettakaan ei ollut, sillä itäraja oli lakannut olemasta valtakunnan raja.

(www2.kuusamo.fi/historia)

HISTORIASIVUT
KOOSTANUT
OLLI RANUA

KUVA RAJA

Kuva Tornion rajavartiopataljoonasta.

1750

KUVA RAJA

KRH-koulutusta 1920-luvulla.

TORNION RAJAVARTIOPATALJOONA 1918

Rajanvartiointi, sanan nykyisessä merkityksessä, aloitettiin Suomessa valtakunnan itsenäistymisen jälkeen ensiksi Suomen ja Ruotsin välisellä rajalla. Tämän alueen tultua Suomen hallituksen valvontaan vuoden 1918 alussa olivat ajat levottomia. Poliittisista syistä johtuva luvaton rajanylilykulku ja sen uhka sekä pula-ajalle ominainen salakuljetus olivat saavuttaneet huolestuttavat mittasuhteet. Maamme silloisessa hallituksessa, senaatissa, todettiin, että rajan vartiointia on tehostettava. Eräiden järjestelyjen seurauksena perustettiin em. rajaosuudelle rajavartiosto, Tornion rajavartiopataljoonan nimellä. Perustamisen ja toimintansa alkuvaiheen aikana rajavartiopataljoona oli Suomen Puolustusvoimien ylipäällikön, kenraali Mannerheimin, ylijohdon alainen.

(Rajavartiolaitoksen kehitysvaiheita ja piirteitä nykytilanteesta - P.W. Turpeenniemi 1976)

RAJAVARTIOLAITOKSEN PERUSTAMINEN 1919

Kun vuoden 1918 aikana olot itärajalla olivat vakiintumassa, sai rajan varsinainen vartiointi, johon sisältyi luvattoman rajanylilykulun ja rajantakaisen kiihotus- ja agenttitoiminnan estäminen samoin kuin rajaseudun sisäisen turvallisuuden suojaaminen yhä suuremman merkityksen. Tämän luonteinen toiminta oli vierasta armeijan varsinaiselle tarkoitukselle, mutta sen sijaan liittyi hyvinkin läheisesti sisäasiainministeriön hallinnonhaaroihin. Oli luonnollista, että sotaministeriö halusi vapautua rajan vartiointista ja siirtää sen sille ministeriölle, jonka toimintaan se läheisesti kuului. Vuoden 1919 alusta valmisteltiinkin rajavartiointin siirtämistä sisäasiainministeriölle ja tämän mukainen laki annettiin 21.3.1919, ja se astui voimaan 1.4.1919. Perustamispäivää 21.3. vietetään Rajavartiolaitoksen vuosijuhlapäivänä.

Kun sotatila Suomen ja Neuvosto-Venäjän välillä päättyi Tarton rauhaan 14.10.1920, julistettiin Kaakkois-Suomeen väliaikainen poikkeustila, joka koski ns. kaakkoista rajamaata, Kannaksen pitäjää ja osaa Laatokan Karjalaa. Rajamaan komendantti siirrettiin sisäasiainministeriön alaiseksi ja muodostettiin erityinen tullipoliisilaitos. Poikkeustila ja sen myötä komendanttilaitos lakkautettiin vuoden 1921 lopulla, sen tilalle perustettiin Kannaksen rajavartioston esikunta ja tullipoliisilaitos muutettiin Kannaksen rajavartiostoksi. Näin Suomen maarajojen valvonta oli siirtynyt kokonaisuudessaan Rajavartiolaitokselle.

Rajavartijat joutuivat yllättävään tilanteeseen alkutalvesta 1922, kun Suomeen tunki kaikkiaan noin 35 000 pakolaista Itä-Karjalan kansannousun jälkeen.

SALAKUJETUS KURIIN MERIVARTIOLAITOKSEN AVULLA 1930-44

Salakuljetus oli paisunut 1920-luvulla kieltolain vuoksi sellaisiin mittasuhteisiin, että se järkytti nuoren valtion perusteita. Pirtulaivat piirittivät rannikkkoa, ja niistä lastattiin viinaa suomalaisveneisiin. Etenkin rannikon ja saariston asukkaiden turvallisuus oli vaarassa. Salakuljetus oli jo kansallinen häpeä.

Valtion resurssit eivät riittäneet salakuljettajien pysäyttämiseen. Tullihallitus teki aloitteen siitä, että salakuljetusta valvomaan on saatava oma viranomais. Muun muassa tähän tarpeeseen perustettiin Merivartiolaitys vuonna 1930. Sen ensimmäisiä tehtäviä olikin valvoa juuri salakuljetusta, ja laitos onnistui siinä hyvin. Merivartiosto takavarikoi 1930-luvulla liki 1,8 miljoonaa litraa alkoholia, mikä vastasi noin 61 %:a tuona aikana takavarikoidusta alkoholista. Se oli melkoinen isku organisoidulle rikollisuudelle.

Merivartiolaitys yhdistettiin Rajavartiolaitokseen vuonna 1944.

(Rajamme Vartijat 1/2014)

1918

1919

1930

KUVA RAJA

Ceacar - Lapin kauhu.

KUVA RAJA

Loikkari Kannaksella 1923.

KUVA RAJA

Porkkalan merivartioiden kieltolain aikaista saalista.

II MAAILMANSOTA - SODANAJAN RAJAJOUKOT

Sodanajan rajajoukoilla tarkoitetaan Suomen sodissa 1941 – 1944 palvelleita rajajääkärijoukkoja, mutta myös talvisodassa rajajoukot taistelivat eri suunnilla hyvin lukumääräisesti ja kalustollisesti ylivoimaista vihollista vastaan. Merivartiolaoksen henkilöstö ja aluskalusto liitettiin viime sodissa pääasiassa merivoimiin. Rajajoukkojen toiminnalle talvisodassa annettu arvo näkyy ylipäällikkö Mannerheimin antamassa päiväkäskyssä 26. 5.1941: ”Rajavartiostojen vakinaisen henkilökunta toimi sodan ensimmäisistä hetkistä sen loppuun saakka kaikkea tunnustusta ansaitsevilla menestyksellä osoittaen jo sodan vaikeissa alkutaisteluissa tosi suomalaista soturikuntaa. Tunnustuksena sodassa osoitetusta sotilaallisesta kunnosta ja herpaantumattomasta toiminnasta annan rajavartioujoukoille nimityksen rajajääkärijoukot ja rajavartiostojen kantamiehistöille nimityksen rajajääkäri.”

Jatkosodan alkaessa kesäkuussa 1941 liikekannallepanossa perustettiin mm. 24 erillistä rajajääkärikomppaniaa, joiden runkona olivat rajavartiostojen ammattisotilaat ja Rajakoulun oppilaat. He olivat noin kolmannes sotavahvuisista komppanioista. Täydennyksenä oli kertausharjoituksissa koulutettuja rajakuntien reserviläisiä ja varusmiehiä. Tappioiden jälkeen rajajoukkoja täydennettiin eri puolilta Suomea saapuneilla reserviläisillä ja varusmiehillä. Vuoden 1941 lopulla asemasotavaiheen alkuvaiheessa rajajääkärikomppaniat koottiin kahdeksaksi rajajääkäripataljoonaksi. Lisäksi Erillinen Osasto Petsamoon kuului yksi rajajääkärikomppania. Pataljoonat sijoitettiin rintamalle ”Hangosta Petsamoon”. Kesällä 1942 näissä palvelleille varusmiehille ja reserviläisille myönnettiin oikeus käyttää jääkäri -nimitystä. Esim. Ilomantsissa perustettu 24. rajajääkärikomppania oli Simolan ja Sunilan alueilla perustettujen 32. ja 42. rajajääkärikomppanioiden kanssa rajajääkäripataljoona 5:n perustami-

sen runkomiehistönä. 32. rajajääkärikomppanian päällikkönä oli lähes koko sodanajan kenraaliluutnantti Yrjö Kärkkäinen. Hän toimi sodan jälkeen myös Ilomantsin rajajääkärikomppanian päällikkönä ja eteni virkaurallaan Rajavartiolaoksen päälliköksi.

Rajajääkärijoukkoja pidettiin kenttäarmeijamme iskukykyisimpiin kuuluvina joukkoina, joita sotatoimiyhtymät pitivät mielellään komennossaan. Tästä syystä rajajääkärijoukot kärsivät myös raskaita tappioita; kaatuneina ja kadonneina yhteensä 1 830 henkilöä. Rajajääkärijoukot säilyttivät taistelukuntonsa hyvin koko sodan ajan taistelumaastosta riippumatta. Tämä johtui paljolti runsaasta ja kokeneesta kaaderimäärästä eli henkilökunnasta, joka tappioistakin huolimatta kykeni sopeuttamaan täydenryksenä tulleen reservimiehistön kiinteäksi yksiköksi – rajajääkärijoukoksi. Rajajääkärijoukoissa palveli sotien aikana kaikkiaan noin 40 000 henkilöä. Kun mukaan lasketaan merivartioujoukoissa palvelleet, niin sotiemme rajaveteraaneja on yli 40 000 henkilöä. Rajajääkärijoukoissa jossakin vaiheessa palvelleita on palkittu Mannerheim-ristillä yhteensä 25 henkilöä. Imatralla Rajamuseossa on heistä kuvagalleria, johon 1.8.2014 lisättiin 26. henkilö, Ilomantsin alueella Talvisodassa paikallisessa rajapataljoonan edeltäjässä taistellut ilomantsilainen ritari Onni Määttänen, joka omien sanojensa mukaan koki olevansa rajaritari. Numero 3 on Joensuun rajavartioston pitkäaikaisin komentaja eversti, myöhemmin kenraalimajuri Erkki Raappana. Myös muualla eri rintamanosilla monet rajamiehet tekivät tekoja, jotka olisivat olleet ritariksi nimityksen arvoisia. Rajajääkärijoukoissa palvelleet miehet menestyivät hyvin myös rauhan aikana. Heistä tuli mm. yhdeksän kenraalia Puolustusvoimiin ja Rajavartiolaokseen. Neljä heistä toimi myöhemmin Rajavartiolaoksen päällikkönä: Erkki Raappana, Antti Pennanen, Yrjö Kärkkäinen ja Aarno Sihvo.

(www.rajanperinneyhdistys.fi)

1941

SA-KUVA

Rajajääkärien eteentyönnetty kuulovartio Kapujärvelä.

“RAJAMIES KESTÄÄ AINA!” 1941

“Vasemmalla puolellani makasi rajajääkäri, jonka vatsaan oli osunut konekiväärisarja. Hänelle annettiin verensiirtoa. Hän oli kotoisin Ilomantsista, läheltä kenttäsairaala - arvelin, koska hänen vaimonsa tuli käymään sairaalassa. Nyt hän oli kuolettavasti haavoittunut soturi.

Kuulin heidän keskustelunsa. Se oli suurta urhoollisuutta molemmiin puolin. Soturin elämä oli päättyvä, perheen elämän tuli jatkua.

Nyt sinä tuntematon rajamies makasi vieressäni. Minä olin voittanut kriittisen vaiheen, sinä olit lähestymässä määränpäätä, Sinä urhoollinen rajamies.

Vaimosi oli käynyt Sinua tapaamassa, te olitte tyyninä juuri äsken hyvästelleet. Verensiirron aika oli jälleen pian. Vieressä makaava luutnantti lohdutteli, sylki verta ja toivoi pian jälleen olevansa poikiensa - rajamiesten kärjessä.

Mutta Sinä kuoleva rajajääkäri. Aikasi oli täyttynyt. Viimeiset ruusut olivat jo lakastuneet autioiden talojen puutarhoissa.

Katsoin äkkiä taas Sinua - tuntematon aseveljeni. Kätesi kohoo hiljaa vuoteesta, katseesi terästäytyy - olethan rajamies. Huulesi avautuvat, haluat kertoa meille rajakylän, köyhän miehen testamentin.

- Niin - odotan, mitä sanot.

“Rajamies kestää aina”, kuului selvänä huuliltasi. Kätesi, jonka olit kohottanut, putosi hervottomana vuoteellesi. Olit siirtynyt rajan yli - Sinä tuntematon rajamies.”

(Kansa Taisteli nro 4/1971, Erkki Saramo, kesältä 1941)

VAKOOJIA ITÄRAJALLA 1945-70

tärajan yli liikuttiin luvatta vilkkaasti toisen maailmansodan jälkeen aina 1970-luvulle saakka. Moni seikkailija jäi kiinni tuoreeltaan, mutta kymmenet onnistuivat väistelemään sekä Suomen että Neuvostoliiton rajaviranomaisia. Osa ei paljastunut koskaan. Suurin osa laittomasti rajan yli käyneistä oli siviilejä, mutta mahtui joukkoon myös rajamiehiäkin.

Suomalaiset rajaviranomaiset saivat rajan takaa tulleilta tai siellä käyneiltä hyödyllistä tietoa Neuvostoliiton rajavalvonnasta. Esimerkiksi marraskuussa 1957 rajan ylittäneeltä ja rajan takana kulkeneelta mieheltä saatiin tietää, että Neuvostoliiton puolella noin puolentoista kilometrin päässä rajalta oli tiheälankainen piikkilanka-aita. Aita oli sähköistetty ja varmistettu valonheittimillä.

Osa rajanylittäjistä halusi oma-aloitteisesti ilmoittautua viranomaisille. Näin teki syyskuussa 1951 Värsilän vankileiriltä karannut ilmavoimien luutnantti Vasili Krilov.

Kesäkuussa 1959 kaksi Neuvostoliiton kansalaista, Pekka Tupitsin ja Vilho Forsell, ilmoittautuivat Ilomantsin Nehvonniemen vartioasemalla. Paljastui, että loikkarit olivat tulleet maahan poliittisina pakolaisina. Vartioasemalla miellyttiin miehiin ja suunniteltiin jopa kolehdin keräämistä, jotta heidät olisi saatu lähetettyä Ruotsiin. Loikkarit luovutettiin suojelupoliisille ja miehet pyysivät poliittista turvapaikkaa. Vaikka suojelupoliisi ja Rajavartiolaitos puolsivat oleskelulupaa, määräsi ulkoasiainvaliokunta presidentti Urho Kekkosen vaatimuksesta miehet palautettavaksi Neuvostoliittoon. Kekkosen linja oli, etteivät loikkarit saaneet vaarantaa Suomen ja Neuvostoliiton välisiä suhteita.

Pintavakoiluun syylistyneet Johannes Jeskanen ja Johannes Purmonen olivat käyneet alkoholinhakumatalla rajan takana vuosina 1947–1949. He olivat kertoneet neuvostoliittolaisille haapavaaralaisten nimiä ja puoluekantoja. Miehet pidätettiin maanpetoksesta epäiltynä kesällä 1955, jolloin rajanylitykset paljastuivat. Samoissa asioissa rajan takana liikkui Ilomantsin Kusrissa asuneet Erkki ja Toivo Eronen, jotka ollessaan kesäkuussa 1951 Leminahon

vartioasemalla sahaamassa puita, olivat päättäneet lähteä käymään rajan takana hakemassa vodkaa. Tämän jälkeen veljekset kävivät viinanhakumatkoilla useita kertoja vuosina 1951–52. Vastapalvelukseksi saamastaan vodkasta Eroset toimittivat tietoja Leminahon vartioasemasta ja alueen siviiliasukkaista. Veljesten matkat rajan taakse paljastuivat vasta vuonna 1959.

Juhannuksen jälkeisellä viikolla 1950 sattui pienimuotoinen rajaselkkaus, kun neuvostorajapartio pidätti kaksi suomalaista rajamerkkejä maalaamassa ollutta rajamiestä, rajajääkärit Onni Ehrukaisen ja August Ahon. Suomen puolelle raja-aukossa tullut venäläispartio ampui konepistoolilla ja niillä uhaten pakotti suomalaiset rajamiehet siirtymään Neuvostoliiton puoleiselle raja-asemalle. Kuulustelujen jälkeen rajamiehet kuitenkin palautettiin ja myöhemmin Suojärven rajavaltuutetun oli myönnettävä, että ampuminen ja suomalaisten pidätys oli tapahtunut Suomen puolella rajaa.

(mtv.fi)

KUVA RAJA

Rajajääkäri ja sotakoira Lotta väijytyspartiossa Ristilahdella kesällä 1941

1950

SA-KUVA

Ensimmäisenä marssii rajajääkäri, häntä seuraa radioreportteritoveri ja viimeisenä konepistoolimies.

SA-KUVA

Rajajääkäri kuulovartiassa.

UFOJA RAJAVARTIOLAITOKSEN TUTKINNASSA VUONNA 1967 JA 2000-LUVULLA

Ufotutkija Tapani Koivula väittää, että Suomen Ilmavoimat ja Rajavartiosto ovat tutkineet ufoja jo vuosikymmenien ajan. Väitteensä tueksi hän tarjoaa esimerkkejä sekä 1960- että 2000-luvulta.

– Vuonna 1967 suomussalmelaisten maanviljelijäveljesten pihapiiriin ilmestyi vajaan metrin kokoinen, tekninen ja pyöreä laite. Siinä oli antennimaisia ulokkeita, jotka kääntyivät esineen leijaillessa ilmassa.

Toinen veljeksistä yritti Koivulan mukaan heittää esinettä hatulla, mutta se singahti saman tien pois päin.

– Laitteen ympärillä oli selvästi jonkinlainen hylkivä kenttä. Parin minuutin kuluttua esine lensi pois kohti koillista. Ufotutkijat perehtyivät tapaukseen, mutta eivät löytäneet sille selitystä.

– Vasta 40 vuotta myöhemmin Rajavartioston virallisista tutkimuspöytäkirjoista paljastui, että he olivat haastatelleet sen kylän kaikki talot ja tulleet tulokseen, että ilmiö oli täysin todellinen, Koivula sanoo.

Kaksi vuotta Suomussalmen tapauksen jälkeen Ilmavoimat järjesti sota-harjoituksen Porin lentokentällä. Koivula kertoo, että kiitoradan yläpuolelle ilmestyi seitsemän outoa palloa.

– Lentäjä Tarmo Tukeva sai ohjeen mennä tarkistamaan pallot. Yhtäkkiä kaikkien 20 lentäjän nähden pallot lähtivät kiihtyvällä nopeudella muodostelmassa kohti pohjoista. Suomen paras suihkulentokone, Fouga Magister, näytti jäävän suorastaan paikoilleen niiden jälkeen.

– Minuutin päästä pallot havaittiin Vaasan lentokentän tutkassa, Koivula sanoo.

Koivula väittää, että myös Merivartioston suurimman aluksen, Merikarhun, infrapunakameroilla on kuvattu 2000-luvulla kahdesti pystysuoran sauvan muotoisia kohteita, jotka ovat kierrelleet aluksen yläpuolella valtavalla nopeudella.

– Kun sauvoille ei löytynyt normaalia selitystä, eräs Merivartioston työntekijä tuli luokseni ja luovutti salaa niistä kuvattua videon.

Koivula sanoo, että työntekijän teko aiheutti virallisen tutkimuksen Rajavartioston sisällä.

– He eivät muka olleet ollenkaan kiinnostuneita siitä, mitä nuo merialueemme yläpuolella lentävät sauvat olivat, vaikka heidän tehtävänsä on puolustaa rajojamme. Sen sijaan he väittivät tutkivansa asiaa selvittääkseen, onko heidän laitteitaan väärinkäytetty, Koivula selittää.

(www.studio55.fi)

PRAHAN KEVÄT JA TSEKKOSLOVAKIAN MIEHITYS 1968

Elokuussa 1968 Varsovan liiton maat puuttuivat asevoimin Tšekkoslovakian sisäiseen tilanteeseen tukahduttaakseen siellä alkaneen poliittisesti vapaamielisemmän kauden. Suomessa puolustusvoimat kohottivat valmiuttaan keinoilla, jotka eivät näkyisi ulospäin. Rajavartiolaitys siirsi maarajoilla vartiointin painopisteen rajalle johtavien teiden ja kulku-urien suuntaan. Merivartiostot tiivistivät toimintaansa Suomenlahdella ja Saaristomerellä ja tehostivat muutoinkin valvontaa erityisesti ulkomerellä.

Elokuu 1968 oli Euroopan jännitystilasta huolimatta Suomen rajoilla varsin normaali. Valmiutta kohotettiin ja sissiharjoituksia lisättiin jonkin verran, mutta mikäli poikkeuksellinen radiohäirintä jätetään huomioimatta, eivät Tšekkoslovakian tapahtumat olleet merkittäviä. Rajavartiolaityksen havaintojen mukaan rajan takana oli joukkoja jonkin verran normaalia enemmän, lentotoiminta vilkkaampaa ja tähystys sekä tutkavalvonta tehokkaampaa, mutta mikään vartiosto ei ollut tilanteesta huolissaan.

(*Isänmaan portinvartijat 1994*)

1967

1968

KUVA RAJA

KUVA RAJA

KUVA RAJA

KUVA PERTTI TURUNEN

OHJUS NEUVOSTOLIITOSTA INARINJÄRVEEN 1984

Joulukuun 28. päivänä 1984 Norjassa havaittiin, että Suomen ja Norjan ilmatilassa olisi ollut neuvostoliittolainen risteilyohjus. Tapauksesta syntyi laaja kansainvälinen kiistely aina Yhdysvaltoja ja Natoa myöten.

Suomalaiset viranomaiset eivät aluksi myöntäneet tai tienneet, että Suomen ilmatilaa oli rikottu. Norja kertoi havainnosta sen ilmatilassa. Inarjärven alueella useat ihmiset olivat kuulleet räjähdysten, mutta rajavartiosto ei ollut saanut asiasta mitään tietoa. Lapin rajavartiosto lupasi, että mahdollisesti löytyvästä ohjuksesta tiedotetaan heti julkisuuteen. Rajavartiolaitoksen eversti arvioi TV-uutisille, että hän piti silminnäkijähavaintojen valossa räjähdystä todennäköisenä, mutta sen alkuperää ei voitu vielä tietää.

Norja jätti jo vuoden alussa vastalauseen Neuvostoliitolle alueloukkauksen johdosta.

Tammi-helmikuun vaihteessa sukeltajat löysivät useita ohjuksen osia. Jo ensimmäiset löydöt todistivat, että kyseessä oli maali- eikä risteilyohjus.

Seuraavina päivinä Yhdysvallat kuitenkin syytti Neuvostoliittoa, että kyse oli harhautuneesta risteilyohjuksesta. USA:n mukaan kyse oli risteilyohjuksesta, joka harhautui Suomen puolelle ja jonka Mig-hävittäjät ampuivat alas Suomen ilmatilan yläpuolella. Kohu kuitenkin laantui.

Neuvostoliitto tunnusti 4. tammikuuta 1985, että sen maalina käyttämä ohjus oli harhautunut Suomen puolelle. Suur lähettiläs Sobolev kertoi Suomen ulkoministerille Paavo Värykselle, että Barentsinmerellä olleissa harjoituksissa oli harhautunut yksi maali ohjus Suomen puolelle. Neuvostoliitto pahoitteli tapahtunutta, ja Suomen ulkoministeriö hyväksyi pahoittelun. Tiedotteessaan Neuvostoliitto kertoi, että kyseessä oli lentävä maali, mutta sen tarkempia teknisiä tietoja asiasta ei annettu. TV-uutisten haastattelema Aili Kuuva kertoo, kuinka esine räjähti ja jatkoi matkaansa kovaäänisesti. Hän luuli ohjusta meteoriksi. Ulkomaiset toimittajat arvostelivat, etteivät Suomen viranomaiset pitäneet lehdistöä ajan tasalla.

(yle.fi)

1984

KUVA PERTTI TURUNEN

KUVA RAJA

NEUVOSTOLIITON HAJOAMINEN 1991

Rajavartiolaitoksen esikunnassa oli seurattu koko sen historian ajan, mutta varsinkin 1980-puolivälistä alkaen, huolestuneina itärajan takaista levotonta tilannetta. "RVL oli varautunut pahimman varalle", kirjoittaa laitoksen historian tutkija Juha Pohjonen Rajarauhaa -kirjassaan.

Elokuussa 1991 Suomessa seurattiin huolestuneina ja valppaina Neuvostoliiton vallankaappausyritystä. Suomi pyrki viestimään ulospäin, ettei se kokenut Neuvostoliiton valtataistelua sotilaallisena uhkana ja piti mullistusta Neuvostoliiton sisäisenä asiana. Konkreettisten uhkien ja vaaratilanteiden hoitaminen jäi pitkälti RVL:n vastuulle.

RVL oli merkittävä tiedon kerääjä, analysoija ja välittäjä. Suomalaiset raja- ja merivartiostot olivat Moskovan tapahtumista paremmin perillä kuin Neuvostoliiton rajaviranomaiset. Tunnelma oli hämmäntynyt rajan molemmiin puolin.

Varsinkin Kaakkois-Suomen rajavartioston ja Suomenlahden merivartioston alueilla valmistauduttiin pakolaisaallon varalle. Suomen ja Neuvostoliiton välillä oli suuri elintasokuilu. Suomi arvioi pystyvänsä ottamaan vastaan 20 000 pakolaista, mutta laski, että sitä suuremman määrän hallitseminen olisi vaikeaa.

Presidentti Mihail Gorbatšov erosi joulukuussa, ja tilalle tulivat uudenlaiset voimat Boris Jeltsinin johdolla. Baltian maat julistautuivat itsenäisiksi. Neuvostoliitto hajosi. Suomen uusi naapuri oli Venäjä ja Suomenlahden eteläpuolella Viro. Massapakolaisuutta ei pelätty enää akuutin kriisivaiheen jälkeen, mutta asiaan suhtauduttiin vakavasti. Paine laittomaan maahantuloon Venäjältä kasvoi.

(Rajamme Vartijat 1/2014)

1991

KUVA PERTTI TURUNEN

PASSINTARKASTUS SIIRTYI POLIISILTA RAJAMIEHILLE 1991

Passintarkastus (nykyisin käytettävä termi rajatarkastus) siirtyi 1.1.1991 maarajoilla poliisilta Rajavartiolaitokselle. Valtioneuvosto teki periaatepäätöksen 21.12.1989 passintarkastuksen siirtämisestä Suomen maarajoilla poliisilta Rajavartiolaitokselle. Samassa yhteydessä sovittiin, että Rajavartiolaitos voi erikseen sovittaessa osallistua passintarkastukseen poikkeustapauksissa myös satamissa ja lentoasemilla. Rajavartiolaitos aloitti henkilöstönsä kouluttamisen passintarkastus asioihin alkuvuodesta 1990 ja työhön perehdyttiin ensimmäisessä vaiheessa yhdessä poliisin kanssa.

Vastuu siirtyi 1.1.1991 ja maarajalla rajamiehet aloittivat vastuullisena viranomaisena. Samassa yhteydessä passintarkastus Saimaan kanavalla Nuijamaalla ja merialueella Santiossa ja Haapasaaressa siirtyi rajavartiolaitokselle.

1.11.1993 Helsingin Eteläsatamassa passintarkastus siirtyi poliisilta Rajavartiolaitokselle. Tuolloin kasvava Tallinnan liikenne vaati vahvaa resursointia Helsinkiin ja henkilöstöä siirtyi passintarkastustehtäviin Raja-Jooseppia myöten.

Periaatepäätös Helsinki-Vantaan lentoaseman passintarkastuksen siirtämisestä Rajavartiolaitokselle tehtiin syksyllä 1995. Ensimmäisessä vaiheessa 10 henkilöä siirrettiin lentoasemalle ja passintarkastus vastuu siirtyi asteittain poliisilta Rajavartiolaitokselle. 1.7.1998 Rajavartiolaitos otti passintarkastusvastuun Helsinki-Vantaan lentoasemalla.

(www.raja.fi)

AUTOLAUTTA ESTONIAN UPPOAMINEN 1994

Yöllä 28.09.1994 autolautta Estonia upposi kovassa myrskyssä Utön eteläpuolella. Rajavartiolaitoksen lentokalustosta pelastusoperaatioihin osallistui kaksi Super Pumaa, kaksi AB-412-konetta sekä Piper Navajo. Myrskyssä ja kovassa aallokossa helikopterien lisäksi vain harvoilla pinta-aluksilla pystyttiin satunnaisiin pelastusoperaatioihin. Pelastusoperaatio pimeässä oli erittäin hidasta ja suurin osa helikopterienkin pelastamista ihmisistä nostettiin hämärissä ja valoisaan aikaan. Kokonaisuutenaan uponneen autolautan n.1000 matkustajasta saatiin pelastettua n.140 ihmistä hengissä. Rajavartiolaitoksen koptereista Super Puma OH-HVG pelasti 44 ihmistä ja AB-412 OH-HVD 7 ihmistä. Muut rajavartiolaitoksen lentoyksiköt onnistuivat valitettavasti nostamaan merestä vain menehtyneitä. Estonia-katastrofi kokonaisuutenaan osoitti, että kovassa myrskyssä pelastustehtäviin kyettiin vain tehokkaalla helikopterikalustolla ja hyvin harjoitelleilla ammattitaitoisilla miehistöillä.

(www.raja.fi)

KUVA RAJA

1991

1994

1995

2001

KUVA RAJA

KUVA OLLI RANUA

NAISET RAJAVARTIOLAITOKSEN SOTILASVIRKOKIIN

Vuoden 1995 lopulta lähtien naisilla on ollut mahdollista käydä armeija vapaaehtoisena. Tuolloin poistui myös naisilta este Rajavartiolaitoksen sotilasvirkoihin. Naisia onkin tullut mm. rajavartijoiksi viime vuosikymmenen loppupuolelta lähtien.

KUVA RAJA

EU 1995, SCHENGEN 2001 JA FRONTEX 2004

Suomen liittyminen ensin Euroopan Unioniin ja myöhemmin Schengeniin on vaikuttanut viime vuosikymmeninä voimakkaasti Rajavartiolaitoksen toimintaan. Samoin kävi Frontexin perustamisen jälkeen - suomalaiset rajamiehet ovat päässeet antamaan oman arvokkaan panoksensa Euroopan rajaturvallisuuteen.

EU: 16. lokakuuta 1994 Suomessa järjestettiin neuvoo-antava kansanäänestys Suomen liittymisestä Euroopan unioniin. Enemmistö (56,9 %) äänestyskseen osallistuneista kannatti liittymistä ja eduskunta noudatti tulosta. Suomen EU-jäsenyys astui voimaan 1. tammikuuta 1995.

SCHENGEN: Eräät Euroopan yhteisön vanhat jäsenmaat sopivat vuonna 1986 Luxemburgin Schengenissä poistavansa henkilöiden vapaata liikkuvuutta rajoittavat esteet valtioidensa väliltä. Vuonna 1990 samat jäsenmaat allekirjoittivat Schengen-sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka tuli voimaan vuonna 1995. Amsterdamin huippukokouksessa 1997 Schengen-järjestelmä päätettiin sulauttaa Euroopan unioniin. Kaikilla EU-mailla on ollut siitä lähtien oikeus liittyä Schengen-yhteistyöhön. Iso-Britannia ja Irlanti eivät ole liittyneet Schengen-sopimuksiin. Bulgaria, Romania ja Kypros eivät vielä sovelleta Schengenin sopimusta täysimääräisesti. Suomi ja muut Pohjoismaat aloittivat Schengenin sopimusten soveltamisen yhtä aikaa 25.3.2001.

FRONTEX: Euroopan raja- ja merivartiovirasto Frontex on Varsovassa sijaitseva Euroopan unionin alainen rajaturvallisuusvirasto. Sen johdossa toimi perustamisesta 26.10.2004 (aloitti toimintansa 1.5.2005) alkaen toukokuuhun 2014 nykyinen Rajavartiolaitoksen päällikkö kenraali Ilkka Laitinen. Nykyinen johtaja on Fabrice Leggeri. Viraston tehtävä on sovittaa EU:n jäsenvaltioiden välistä rajojen valvontaan liittyvää yhteistyötä. Lisäksi virasto avustaa jäsenmaita rajavartioiden koulutuksessa, tekee riskianalyysseja ja tarjoaa jäsenmaille apua sekä lisätukea vaativissa tehtävissä.

RAJAVARTIOLIITON LAKKO 2005

Rajavartioliiton lakko kesällä 2005 vaikutti, ainakin välillisesti, koko Rajavartiolaitoksen henkilöstöön.

”Olen ollut neuvottelemassa monissa pöydissä. Vaativin niistä oli vuoden 2005 Rajavartioliiton lakko, jonka pääneuvottelijana olin. On olemassa sanonta, että: ”Lakkoon on helppo mennä, mutta ulospääsy, eli lakon lopettaminen on vaikeinta”. Siinä vaaditaan neuvottelutaitoa ja liikkumavaraa – vaihtoehtoja. Miten kumpikin työtaistelun osapuoli voi tulla ulos niin, että ratkaisu siedettävä ja kumpikaan työtaistelun osapuoli ei menetä kasvojaan.”

(markkupietikainen.blogspot.com)

Rajavartioliitto ryhtyi lakkoon lakia tarkkaan noudattaen. Upseeriliitto antoi välittömästi ohjeet omalle jäsenistölleen yhteisen sopimuksen mukaisesti. Ohjeessa painotettiin lisäksi virkaehtosopimuslain veloitetta tehdä suojelutyötä, mutta ei lakon alaisia tehtäviä. Päälystöliiton johto ja sen alaosaanto antoivat sopimuksista piittaamatta omalle jäsenistölleen päinvastaiset ohjeet. Jäsenten on tehtävä kaikki ne työtehtävät, jotka työnantaja määrää, olivat ne sitten suojelutyötä tai ei. Työnantaja käytti tätä ja yhteisestä sopimuksesta piittaamattomuutta välittömästi hyväkseen, mutta lyhytnäköisesti. Kentältä tulleiden tietojen mukaan tilanne oli sen mukainen. Entiset työkaverit ja alaiset eivät voineet luottaa kaikkiin esimiehiinsä.

(www.upseeriliitto.fi)

Hallituksen kesäinen lakiehdotus rajavartioiden lakon lopettamiseksi loukasi oikeusvaltion perusteita, arvioi lakitieteen professori Kaarlo Tuori.

(hs.fi)

2015

2004

2005

KUVA PERTTI TURUNEN

KUVA OLLI RANUA

PAKOLAISKRIISI 2015 & 2016

Turvapaikanhakijamäärät Suomessa olivat 2000-luvulla vaihdelleet noin 1 500 ja 6 000 hakijan välillä, mutta vuonna 2015 Suomeen saapui ennätysmäärä turvapaikanhakijoita, yhteensä 32 476 henkilöä. Määrän kasvu oli seurausta maailmalla vallitsevasta pakolaiskriisistä, joka oli suurin pakolaiskriisi sitten toisen maailmansodan. Ensisijaiset syyt turvapaikanhakijoiden määrän kasvuun olivat lähtö- ja kauttakulkumaissa.

Vuonna 2016 Suomesta haki turvapaikkaa yhteensä 5657 ihmistä. Turvapaikanhakijoista suurin ryhmä, reilu viidennes, tuli Irakista.

Tornion järjestelykeskuksen kautta tulleista turvapaikanhakijoista yksin matkustavia miehiä oli noin puolet. Keskuksessa rekisteröidyistä prosentoin verran oli yksin saapuneita naisia ja yksin tulleita alaikäisiä oli noin kymmenen prosenttia. Perhekuntina saapui noin kolmasosa turvapaikanhakijoista.

Suomen Kuvalehden saamien tietojen mukaan vuonna 2015 turvapaikanhakijoista koitui 90,1 miljoonan euron lisäkulut. Vuonna 2016 ylimääräiset kulut paisuivat 824,5 miljoonaan euroon. Vuonna 2017 lisäkulut olivat 638,5 miljoonaa euroa ja vuoden 2018 arvio oli 485 miljoonaa euroa.

KUVAT KUVA-HYNNINEN
RISTO MÄLÄSKÄ

KUVAT REIJO VÄISÄNEN

KUVAT NESTOGRAPHY NESTORI LÖNNGREN

KUVAT KUVAGALLERIA KOTKA **HEIDI NOPONEN**

KUVAT RAJA / LEEVI AROVIITA
JA ELIAS LAUKKANEN

KUVAT RAJA / MIKKO PELKONEN

Rajaviesti kiittää
Rajavartiolaitosta (RAJA)
sekä historiajutun että
100-vuotisjuhlien kuvista!

Muori hae rajalle

Tas on haku päällä uusille Rajavartijoille. Tämä on hienoa ja sai muistelemaan omaa hakemustani, jota ei onneksi hylätty muoto-seikkojen vuoksi. Hain nimittäin töihin Immolan rajavartioasemalle, jota ei tietysti ollut olemassakaan. Osasin kuitenkin kirjoittaa Immolan oikein, joten palveluspaikaksi valikoitui Vaalimaa.

Pääsykokeita ei ollut silloin ollenkaan. Todisteena siitä nimikirjaote, jonka mukaan olen työskennellyt Rajavartiolaitoksessa 1991-2015

Katsoin nykyisiä pääsyvaatimuksia ja niistä muutamia huomioita.

Karsiva näkövaatimus: 0,7 maalla ja merenkulkutehtäviin 1,0.

Sokeana ei siis saa tulla töihin.

Toisaalta nykyaikana on tehty huimaa innovaatioita, joilla pystytään korvaamaan synnynnäisiä puutteita hämmästyttävällä tavalla. Yksi esimerkki tästä on silmälasit. Itsellenikin on näkö mennyt siihen, että ilman laseja näkee vain tavarataloja, mutta lasien kanssa pystyy lukemaan pieneksi kutistettua VES:siä. Siis näön puolesta, ei muuten.

Tällä kohdalla muuten ovelasti tiputetaan karsinnoista samantien yli 60-v hakijat. Voidaan sitten ylevästi ilmoittaa ettei yläikärajaa ole ja muistutetaan samalla alhaisesta eläkeikärajasta.

Paitsi ettei sellaista enää ole. Ennen oli vielä se 50-v mikä olisi ollut alhainen eläkeikä, mutta 57-v ei sitä enää ole.

Ymmärrän tietysti sen, että kun hakijoita on paljon niin jollain pitää erotella jyvät akanoista, mutta en ole varma onko hyvä näkö esimerkiksi sellainen asia. Tai olen. Ei ole. Parempi olisi pisteyttää hakijat shakissa.

Samalla nähtäisiin kenellä kestää hermot pitkäjänteisissä tehtävissä ja kuka osaa asetella nappulat oikein.

Miksi näkökyky ratkaisee jos kuitenkin virassaollessaan saa jatkaa vaikka ei näkisi enää ilman kaukoputkea mitään?

Parempi ja oikeudenmukaisempi systeemi olisi, jos virka-aseen tasokokeen yhteydessä tarkistettaisiin näkö. Oikeastaan voitaisiin yhdistää tasokoe ja näkötesti.

Voisi esimerkiksi käskyttää sen mukaan mitä taululle ilmestyy.

"Seis, Rajavartiolaitos, pudota kirves. Hyvä! Pudota vielä puukkokini! Oikein hyvä, pudota heittotähti! Hyvä, pudota naula! Hyvä, pudota partaveitsen terä, pudota ootappas vähän...nasta!"

Mutta hyvää on kuitenkin se, että ainakaan teoriassa ikä ei ole hakemiselle este. Muistan vielä kun 25-vuotias merivartijakollega ei päässyt päällystööpistoon, koska oli niin vanha, ettei laitos olisi saanut hänestä kaikkea mahdollista hyötyä irti. Mikä oli tietysti totta. Kun lasketaan koulutuksen hinta ja jaetaan tulevilla työvuosilla niin 19-vuotias tulee edullisemmaksi.

Olisi kuitenkin kaikkien etu, että rajalle otettaisiin oikeasti muualla kokeneita ihmisiä kypsällä iällä töihin. Ei se koulutus nyt enää niin paljon maksa kun kaikessa säästetään. Ja voisihan niiltä yli 50-v kurssilaisilta jättää vaikka maanpuolustusosion pois. Ei siinä iässä jaksa enää putkimiinoja asennella. Tai ainakaan kerätä pois.

Viiskymmentä vuotiaana peruskurssille ja sitten olisi kuitenkin vielä vajaa viisi vuotta tehokasta työaikaa jäljellä. (En ollut varma onko kaikille jo tiedotettu tulevaisuuden eläkeuudistuksista)

Naiset elävät muutenkin keskimäärin miehiä pidempään, joten ikäraja ei todellakaan tarvita.

Ja tehokkuuden takia pitäisi nimenomaan värvätä lisää naisia. Todennäköinen virka-ura on pidempi ja siten kokonaisuhyöty.

Suomessa on paljon hyväkuntoisia eläköityneitä karjakoita ja kirvesmiehiä, joilla olisi vielä annettavaa.

Moni saattaisi sitäpaitsi vaihtaa eläkesuunnitelmia ja sen sijaan että ostaisi Espanjasta loma-osakkeen niin tulisi mukavaan porukkaan rajalle.

Eli nyt rohkeasti vaan uusi rekrykampanja käyntiin: Muori, tule rajalle!

Uintitestissä pitää pystyä uimaan 200m kuudessa minuutissa. Tyyli on vapaa.

Tässä on mielestäni virhe, joka pitää korjata. Tyyli on ollut pitkään vapaa ja tulokset näkyvät kentällä. Miehillä näkee ns. ananaskampauksia yhdistettynä virka-asuun ja naisilla sinisiä hiuksia.

Pitäisi uida melko lujaa, että tämän saisi kompensoitua.

Lisäksi uintitestin ohjeissa sanotaan että, -Kokelas saa itse valita lähteeksi suoritus käyntiin altaassa vai altaaseen hypätessä. Suunnan vaihtamiseksi saa ponnistaa vauhtia altaan päädyistä, ja se on suositeltavaa, lisäksi jollain ruumiinosalla pitää koskettaa päätyä. Mitä?!

Annetaan suositus ponnistaa päädyistä! Jos kokelas ei hoksaa ponnistaa päädyistä oma-aloitteisesti niin jääköön altaaseen makoilemaan!

Ja jollain ruumiinosalla pitää koskettaa päätyä. Tähän pitää sanoa selkeästi että pitää koskettaa kädellä tai jalalla. Itellä tulisi ainakin valinnanvaikeus ja alkaisin miettiä kuinka saan niskan sovitettua päätyyn niin ettei pää kolahda.

Ja vieläkin on pääsyvaatimuksissa toisen asteen koulutus. Miksi? Itse opiskelin leipuriksi ennen armeijaan menoa, enkä ole vielä keksinyt yhtään päivää jolloin leipurin koulutuksesta olisi ollut hyötyä urallani. Päinvastoin.

Erään kerran olin päivystäjänä nuorena miehenä rajavartioasemalla ja komppanian päällikkö tuli paikalle ja alkoi esittää hankalia kysymyksiä radio-liikenteestä.

Sen sijaan, että olisi tiennyt vastauksia, koitin kaivaa kokemuksesta jotain mistä olisi apua. Mieleen ei tullut muuta kuin että viineritaikina kaulitaan ainakin kolmeen kertaan ja että kuivahiiva vaatii vähintään 42 asteisen lämpötilan ennenkuin alkaa käymään.

Kananmunat kannattaa myös rikkoa yksitellen johonkin astiaan, josta ne lisätään isompaan astiaan ettei käy niin, että yksi pilaantunut kananmuna pilaa koko taikinan.

Vaatimuksena on myös normaali kuuloaisti. Aivan turhaan. Laitos pääsisi niin paljon helpommalla jos kaikki kuulisivat vaan puoliksi normaalisti. Ei tarvitsisi miettiä onko veneissä ja moottorikelkoissa liikaa melua vai ei. Sotilaat puhuvat kuitenkin muutenkin selkeästi, joten huullitalkeminen on helppoa.

Eikä saa olla kroonista ihottumaa tai allergiaa! Turha rajoitus taas. Krooninen ihottuma ei tietenkään näytä kivalta passintarkastustilanteessa, jolloin maa-hantulijalle saattaa tulla väärä käsitys suomalaisista, mutta viereisessä kopissa saattaa samaan aikaan istua rajavartija, jolla on tatuoituna lokki kaulaan.

Ja mitäs allergiat haittaavat. Allergiset ovat oppineet selviytymään jo tähän saakka vaivansa kanssa joten kestävät varmaan palveluksessakin satunnaiset koira ja hevoshämmätykset.

Jos testeissä kuitenkin löytyy ns. Supervartijoita, eli sellaisia ketkä kestävät hometta niin heidät pitää kyllä palkata siltä seisomalta. Työtehtäviä löytyy joka puolelta.

Palaverit pitäisi kyllä muutenkin muuttaa enemmän ulkona pidettäväksi. Kävelypalaverit ovat päivän sana. Ja asemien pihat täyttää pihakeinuilla. Siellä ajatus luistaa ja saa samalla mukavasti raitista ulkoilmaa.

Onko sinulla kenties tuttavissa tai sukulaisissa ihmisiä, jotka ovat jo jääneet eläkkeelle mutta joilla olisi vielä annettavaa isänmaalle? Ei muuta kuin puhelin kouraan ja reippaalla äänellä kehoittamaan...

- Muori, tule rajalle töihin!

HID

FAST JUST GOT A LOT FASTER

INTRODUCING THE NEW
HID® FARGO® HDP6600

- HID's Fastest Printer Ever
- Unprecedented Speed and Readiness
- Simultaneous Print and Transfer
- Energy Efficient and Earth-friendly
- High Volume Performance

CARDPLUS+
www.cardplus.fi | myynti@cardplus.fi

VAATIVIEN OLOSUHTEIDEN HAASTAJA

Pimeänäkö- ja tarkkailulaitteet
Hyperspektrikamerat
Optiset komponentit
Järjestelmälustat
Integroitipalvelut

SENOP

DEFENCE & SECURITY

senop.fi

Metrohm tarjoaa tarkkoja ja luotettavia mittalaitteita erilaisten aineiden mittaamiseen.

Asiantuntijamme osaavat auttaa sinua löytämään vaatimuksiin soveltuvat mittalaitteet.

Käy tutustumassa tuotteisiimme verkkosivuillamme tai seuraa meitä instagramissa: metrohmnordic_finland.

www.metrohm.fi
mail@metrohm.fi

 Metrohm

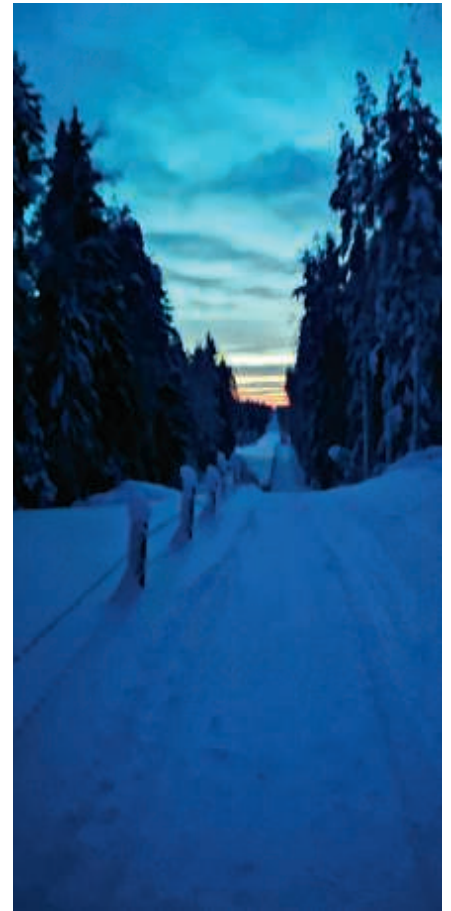
KUVA TUOMAS KIISKINEN - AAMUN SININEN HETKI

KUVA JUHO MOILANEN - HEKO JA JARMO

KUVA TUOMAS KIISKINEN - AURINGONLASKU VAALIMAALLA

Rajaturvallisuutta 100 vuotta

SNT-GROUP OY

Senaatti

Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

ekokymppi

Rajaturvallisuusunioni ry
Gränssäkerhetsunionen rf
www.rtu.fi

VTT

beyond
the obvious

Turvallisempaa Suomea rakentamassa

- > Kokonaisturvallisuuden kumppani
- > Ongelmien ratkaisija
- > Kyberturvallisuuden osaaja
- > Poikkeusajan T&K:n tekijä

STANLEY
Security

TARJOAMME KOKONAISVALTAISIA TURVARATKAISUJA
www.stanleysecurity.fi | 020 4705

Elä täysillä – Turva turvaa

Tutustu etuihisi osoitteessa turva.fi/etusi
Ota yhteyttä, hoidetaan
vakuutuksesi kerralla kuntoon.

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva
www.turva.fi • puh. 01019 5110

100 | Suomi Finland

Mobiilien järjestelmäratkaisujen

kotimainen asiantuntija

www.conlog-group.fi

HELLE KESÄN JÄLKEEN SYKSYN PIMENTYESSÄ MINULTA KYSYTTIIN, ETTÄ LÄHDENKÖ ”MATKANJOHTAJAKSI” TALVELLA KESKI-EUROOPPAAN AMPUMAHIIHTOKISOIHIN. KAUAA EI TARVINUT MIETTIÄ, KUN TIEDOSSA OLISI VUORISTOAURINKOA SYDÄNTALVEN AIKAAN. KOHTEEKSI VAHVASTI SUOSITTELIN ITALIAN ANTHOLZ-ANTERSELVAA, JOTA PERUSTELIN SOPIVALLA AJANKOHDALLA, KORKEALLA KISAPAIKALLA JA TODENNÄKÖISELLÄ AURINKOISELLA SÄÄLLÄ.

KORKEANPAIKAN LEIRILLÄ

TEKSTI **TUOMAS HEIKKINEN**

KUVAT **REISSAAJAT** + STADIONKUVA **JAAKKO MÄKÄRÄINEN**

Lisäksi Ylen kommentaattorina toimivalla Paavo Puurusella oli kyseinen kisa omassa matkustuskalenterissaan, joten paikanpäällä olisi vuosien kokemusta kisapaikoilla toimimisesta.

Reissu pyrittiin saada ”auto täyteen” viidellä jaolliseksi ja saamaan kustannukset näin ollen rajamiesystävälliseksi. Neljälle lähtijälle reissu Keski-Euroopan ampumahiihtohuumaan oli ensimmäinen ja mieleenpainuvan kokonaisuuden saavuttamiseksi suunnittelin matkalle mukaan kisojen lisäksi muutakin ohjelmaa. Pitkän viikonlopun sisältö olikin monipuolinen: Roadtrip Saksasta Itävallan läpi Italiaan, mennessä Saksassa Slys whisky –tislamokierros, laskettelupäivä perjantaina Alpeilla ja kaksi päivää ampumahiihto-

huumaa Anterselvassa. Näillä lähdettiin ja näistä pidettiin kiinni.

Torstaina 24.1.2019 viiden hengen ryhmämme kokoontui Helsingin lentoasemalle ennen auringon nousua. Osa lensi maakunnista aikaisilla aamukoneilla ja kaksi meistä pääsi lähtemään inhimillisempään aikaan suoraan lentokenttämennuksesta, jolloin KR:n henkilöstöön koostuva ryhmämme oli valmiina lähtemään Münchenin lennolle. Helsingin lentoasemalla oli kokoontunut paljon talviurheilun takia Italiaan liikenteessä olevaa kansaa, mutta suurin osa heistä oli menossa Visma Ski Classic Marcialonga -tapahtumaan. Joukosta löytyi muutama tuttuakin, joiden kanssa vaihdettiin kuulumiset ja toivotettiin hyvät hiihtelyt 7500 osallistujan joukossa.

Torstain roadtrip pääsi kunnolla vauhtiin vasta Münchenin ulkopuolella, kun pääsimme moottoritietä suuresti tukkieneen onnettomuuspaikan ohitse. Autossa oli hyvää aikaa seurata

kännykän välityksellä naisten pikakilpailua Anterselvasta, jossa kisaviikonloppu käynnistyi jo torstaina. Kaisan pikakilpailun kakkostila antoi hyvää kisafiilistä ryhmämme etene- miseen ja tunnelman kohoamiseen auton matkustamossa vaikutti suuresti myös vierailu Slys

-viskitislaamolla. Slysistä pakko mainita, että se on mainio paikka poiketa isolta tieltä hetkeksi ja pitää tauko idyllisessä pikkukylässä. Peruskierros tislamolla maksaa vain 9,90€, joten paikka soveltuu myös hyvin vähemmän whisky -ystävälle. Kierros alkaa videolla, jossa esitellään firman juuria. Videon jälkeen vapaamuotoinen kierron tislamon tiloissa, joissa saa tutustua prosessiin ja maistaa kahta tislamon tuotetta. Meille sattui maistattajaksi töissä ollut mukava saksalaisrouva, joka kaateli laseihin maisteltavaksi lisäksi monia muitakin hyllyssä olleita laatuja ilman lisäkorvausta. Tällä hän varmistikin, että kaupan puolelta lähti useammalla sadalla eurolla talontuotteita matkaamme.

Roadtrip -päivä oli suunniteltu kiireettä matkustamiseen ja koko päivä käytettiinkin ennen kuin olimme majoittumassa maastohiihdon maailmancupistakin tutussa Toblach-Dobbiaco kylässä. Paavo saapui illasta vielä naapurikylästä kertomaan meille kisapaikkakuulumiset ja syömään kansamme.

Perjantain ohjelmassa meillä oli lähteä Kronplatzin laskettelukeskukseen katsomaan alppimaisemaa yläperspektiivistä. Toblachista junalla suoraan hissin ala-asemalle, josta varusteet sekä liput kaikille. Kun kaikki oli valmiina, niin gondolilla nouseminen 1325 korkeusmetriä ylöspäin ja 6000 metriä vajjeriradalla matkaten päätyen suoraan Kronplatzin huipulle! Aurinko paistoi, yön reipas pakkasen vaihtui muutamaa lämpöasteeseen. Reilussa kahdessa kilometrissä oli ’superia’ nauttia aurinkokylvystä keskellä sydäntalvea. Edes Janin 20 vuoden tauko laskettelussa menoa

hidastanut, vaan mies veti pujotteluksilla kuin Alberto Tomba konsanaan. Koko päivä kului laskemisen merkeissä kiertäen Kronplatzin merkittävimmät laskettelualueet, mukana myös naisten suurpujottelun maailmancup -rinne. Viimeinen lasku lähtöpaikkaan rinnekartan mukaan oli noin 10 km. Viimeisellä laskulla Pete nautiskeli yhden risteuksen pitkäksi ja päivän ainut eksyminen aiheutti kuittailua, kun lopulta viimeinenkin alppisankari saatiin alas oikeaan osoitteeseen. Vuokrakamojen palautus ja juna-aseman kahvilaan after ski -kaakaolle. Junaa odottaessa taisi muutama juna keretä ajaa ohikin, kun täydellistä rinnerpäivää käytiin kahvilassa läpi.

Lauantaina oli aika lähteä loppuunmyydylle ampumahiihtoareenalle. Hotellin aamupala nautittiin muiden hotellissa olleiden suomalaisten kisaturistien kanssa, jonka jälkeen pakattiin päivän varusteet reppuun. Ylellä oli käytössä pakettiauto yhdeksälle hengelle, joten Paavo lupasi hakea meidät aamulla hotelliltamme ja pääsisimme samalla kyydillä suoraan kisapaikalle asti. Liikennettä oli paljon ja ihmisiä virtasi Anterselvan laaksoon heti aamusta todella paljon. 25 000 Katsojan liikuttaminen laaksoon ja pois, jonne menee vain yksi tie, on logistisesti haastavaa. Meidän kyyti vei suoraan pressiparkkiin aivan stadionalueen viereen. Pressiparkista siirtyessä katsoja-alueelle tulimme ikään kuin väärästä suunnasta ja lipsahdimme aidan välistä ohi lipun- /turvatarkastuksen. Kisapaikka sijaitsee laaksossa noin 1600 metrin korkeudessa ja vuorien huiput ympäröivät jylhinä ympärillä. Luonnonkauniista paikasta siis on kyse. Vai mitä mieltä olette myös paikalla olleesta Jaakko Mäkärisen ottamasta stadionkuvasta!

Ihmiset tulivat viettämään lauantapäivää ilmiselvästi viihtymismielellä ja paikallinen linja turvatarkastuksessa oli hyvin salliva verrattuna esimerkiksi Saksan Ruhpoldingiin. Ihmisillä oli mukanaan ruokaa, juomaa ja rekvisiittaa runsaasti. Toki palvelut alueellakin tarjosivat kattavasti kaikille halukkaille kisatunnelmaa. Tunnelma aurinkoisen sään siivittämänä oli kokemisenarvoinen ja ainutlaatuinen. Urheilijoiden kannustaminen on vilpittöntä ja laaja-alaista, kun myös omanmaan urheilijoiden lisäksi kannustetaan rehdisti muitakin. Kotiyleisön riemuksi Italia sai palkintopallille naisten kisassa kaksi oman maan urheilijaa. Suomalaisittainkin Kaisan seitsemäs sija oli hyvä suoritus, jota kannatti siirtyä juhlimaan tuhansia ihmisiä vetävään tapahtumateltaan. Täytyy erikseen mainita, että Kaisan kannustajia löytyy eri kansalaisuuksista todella paljon. Asiasta kertoo, että eräällä herralla oli jopa Kaisa -marionetti nukke, jota hän tanssitti koko päivän. Puhumattakaan monetko nimmarit ja selfiet joutui Jaakko Kaisan

veljen ominaisuudessa antamaan!

Elävän musiikin soidessa ja tarjoilun toimiessa, ihmiset viihtyivät lauantai-illassa erittäin hyvin. Teltaan sisälle pääsyä jouduttiin rajoittamaan ja musiikin loppuessa 19:00 kenelläkään ei ollut kiire sieltä mihinkään. Musiikin loppuminen oli kuitenkin merkki siitä, että laakson perältä oli aika lähteä pois. Kilometri kävelyä alamäkeä pimeässä liukastellen, Shuttle bussi A, Shuttle bussi C ja juna Toblachiin, jonne lopulta päästiin iltakymmenen maissa. Pitkä ja mukava päivä!

Yönien jälkeen takaisin kohti kisapaikkaa. Sunnuntaina oli kuitenkin suunniteltu ajettavan illalla Müncheniin yöksi, joten tavarat ja auto oli

Alpeilla Kronplatzin laskettelukeskuksessa.

vietävä kisaparkkiin Antholz Mittertaliin päiväksi. Sunnuntaina väkeä oli runsaasti ja puitteet edellisen päivän kaltaiset, mutta kokonaisuudessa hivenen lauantaita rauhallisempi stadionmeininki. Naisten massalähdön jälkeen ennakoimme lähörüuhkaa ja jätimme miesten kisan katsomatta.

Saksassa Slys whisky -tislamokierroksella.

Pääsimmekin sujuvasti pois laaksosta ja Itävallan läpiajamisessa ei ollut ongelmaa. Saksan rajalta saavutimme kuitenkin viikonlopun paluuliikenteen, jota riitti Münchenin suuntaan koko matkan. Kuskin hermoja säästämiseksi otimme vaihtoehtoreitin pienempiä teitä pitkin kohti lentoasemaa ja meidän hotellia. Liikenne ei enää pysähdellyt, mutta matkavauhti oli arvatenkin pienempi. Lähdössä taktikoimamme aikaetu suli voimakkaasti paluuliikenteeseen jouduttuamme ja ilta oli pitkällä, kun auto saatiin lopulta parkkeerattua. Ylen porukka selosti miesten kilpailun, jonka jälkeen lähtivät vasta ajamaan ja he saapuivat kuitenkin vain tunnin meidän jälkeen hotellille Münchenin lentoaseman läheisyyteen.

Maanantaina autonpalautus, viimeiset ostokset lentoasemalta ja lento Suomeen.

Ulkoilu- ja penkkiurheilureissu auringonpaisteeseen keskitalvella on suositeltava kokemus. Useasti toimivaksi havaittu yhdistelmä on lentää Müncheniin, ottaa vuokra-auto ja ajaa kohteeseen. Kustannukset ovat maltilliset varsinkin ryhmässä matkustaessa. Lennot pari sataa, majoitus aamupalalla pari sataa ja autosta viitisen kymppiä per henkilö + muut kulutuksen mukaan. Kaikki maksaa, mutta mielestäni rahoille sai hyvän vastineen ja valohoitoa korkeanpaikan leirin merkeissä.

Tuomas, Heikki, Jani, Petteri ja Antti

Kiitos Jaakko & kumppanit ja muut suomalaiset joiden kanssa vietettiin aikaa!

Rajaturvallisuutta 100 vuotta

Kasvua
ja
asennetta

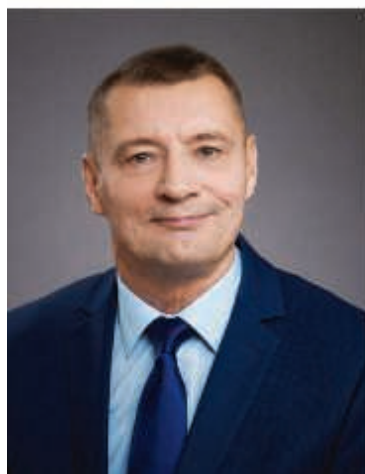
KONTIOLAHTI

Vesa Huuskonen eduskuntaan

Kunnanjohtaja, yleisesikuntaupseeri, eversti evp.

Turvallisuuden, kuntasektorin ja arjen hyvinvoinnin ammattilainen

Suomalaista yhteiskuntaa rakennetaan

- yhteiskunnallisesta vakaudesta huolehtien,
- luonnolla edellytykset yksilön pärjäämiselle ja
- pitämällä huolta kaikista "vauvasta väriin".

Suomen menestys perustuu

- toimivaan koulutusjärjestelmään,
- kehittyvään ja monipuolistuvaan elinkeinoelämään ja
- korkeaan työllisyysasteeseen.

"Tunnen kaakkoisrajan ja koulutuksen tarpeet ja omaan järjestöyhteistyöstä vahvan kokemuksen. Minut tunnetaan ja minuun luotetaan."

www.vesahuuskonen.fi
vesa@vesahuuskonen.fi

KOKOOMUS

Säiliöt | Altaat | Sekoittajat | Erikoistuotteet | Tilaustuotteet

www.plastnor.fi

**RAJATOLPPIEN
VALMISTUSTA JO
YLI 40 VUOTTA**

Valmistamme tilauksesta kestopuoveista hitsaamalla ja lasikuidusta käsin laminoimalla kestäviä ja korroosiovapaita tuotteita yksittäiskappaleina tai sarjoina.

myynti@plastnor.fi ■ puh. 0400 756 145
Kylmäkiventie 3 A ■ 55910 Imatra

**Onnittelut vireälle
100-vuotiaalle.**

**Erinomaista
seuraavaa
vuosisataa.**

Jotain rajaa.

ECKERÖ **LINE**

Rajakoira Jekku - vanhassa vara parempi

Isäntä istui sohvalla ja luki jotakin kovin keskittyneesti. Yritin kiinnittää hänen huomiotaan kantamalla sohvalle lattialla lojuvia sukkia. Ei vaikutusta. Pukkasin kuonolla isäntää polveen, hän vain ärähti ja jatkoi lukemista.

Istuin keskelle olohuonetta ja katselin tovin tuota liikumatonta patsasta, jonka käsissä keller-tävä kirjanen notkui. Sitten isäntä hörähti ja sanoi: ”Kuule Jekku, tämä pitää sinunkin kuulla”, ja luki minulle siitä kirjasta ääneen: ”Jotta rajakoiran käytöstä saataisiin parhaat mahdolliset tulokset, tulee sen olla valpas, voimakas ja rohkea, joustavaliikkeen ja suuria rasituksia kestävä sekä uskollinen ja tehtävissään luotettava”.

Niinpä niin, tämä kyllä passaa hyvin minuun, ajattelin itseseni. Työpäivinä partiossa menään isännän kanssa rajalla aina aistit valppaina. Joustavaliikkeen -sana sai minut ajattelemaan työreissuja parhaimmillaan - niitä ihania kangasmaastoja, joissa saan juosta valjaat päällä vapaana ja nuuhkia metsän sulotuoksia. Laitoin makuulle matolle parin kiepauksen säestyksellä ja hörstin korvani.

Isäntä jatkoi lukemista: ”Säättä vastaan tulee sen olla niin karaistunut, että se pystyy olemaan taivasalla sateessa ja tuulessa, lumipyryssä ja pakkasessa työntönsä ja tehonsa siitä kärsimättä”. Tuo lumipyry herätti minussa taas uusia, hiukkasen viileitä ajatuksia. Talvella sitä autolla siirytään tehtävälle, tehdään mitä isäntä käskee, partioidaan uralla tai sen vieressä ja hyvä tulee. No, kyllähän sitä pystyy tarvittaessa hankkeen kieppiin menemään, mutta on se vain paljon mukavampi päästä omaan koppiin taikka sisälle omalle matolle lämpimään talvipyryisen työreissun jälkeen. Kyllä sitä on isännän vieressä paljon turvallispää, ajattelin ja nuolaisin etukäpäpäni.

Isäntä hyrisi edelleen sohvalla ja vain jatkoi: ”Kunnon rajakoira ei ole millään lahjottavissa, vaan on aina valmis empimättä noudattamaan ohjaajansa käskyjä ja viitteitä. Se ei ole hillitön peto, joka aiheettomasti raatelee ihmisiä tai kotieläimiä, vaan tehtävänsä se suorittaa ja ohjaajaansa puolustaa viimeiseen hengenvetoonsa saakka”. ”Kuulitko Jekku, eikö olekin hyvin kirjoitettu jo 70 vuotta sitten!” Isäntä hohotti niin, että koko sohva hytkyi ja natsi liitoksissaan.

Minä vaan en oikein tuota ymmärtänyt. Eikö isäntä muistanut, että minähän olen sukua Canis Lupukselle, tuolle metsien häikäilemättömälle pedolle, joka nälkäänsä uhmaten etsii saalista milloin metsän syvyyksistä tai helpommin ihmisten asutuksen läheisyydestä. Kyllä se myös on hyvin älykäs, kuten minäkin, ja oppivainen, että jos helpommalla vain evästä saa, niin se kyllä myös sen ottaa. Se hyökkää suoraan saaliin kimppuun, vähääkään sääliä tuntematta, samalla tavoin kuin

minäkin käyn partioreissun jälkeen oman täyden herkullisen ruokakipponi kimppuun, kun isäntä on valjaat pois riisunut. Nämä mietteet saivat mahani kurahtelemaan maateessani siinä sinisellä matolla.

Isäntä vakavoitui ja lausui vielä minulle ääneen, jotenkin ylevästi ja juhlavasti, lukien vielä siitä kirjasta: ”Ken koiran kanssa seurustelee ja sen eleitä jatkuvasti tarkkailee, oppii vähitellen ymmärtämään sen sanaton kieltä ja siten yhä enemmän tunkeutumaan sen sielunelämän hienouksiin, mikä on tuloksellisen koiranopetuksen edellytys.” Isännän ääni muuttui, hän piti tässä juhlallisen tuntuisen tauon puheessaan ja niiskaisi. Sitten hänen silmäkulmansa hieman vettyi, kun hän jatkoi lukemista: ”Hyvä koira ja kunnon koiranohjaaja täydentävät toinen toistaan muodostaen siten

tuloksellisen kokonaisuuden”.

Tämän sanottuaan isäntä ponkasi sohvalta pystyyn, viskasi kirjasen pöydälle ja laskeutui siihen siniselle matolle minun viereeni. Hän haroi ja silitti turkkiani ja sopersi korvaani: ”Voi Jekku! Kuulehan, kun sinä olet mun paras kaveri niin töissä kun vapaalla!” Jotenkin tuon hetken lempeys valtasi minutkin, kun isännän sanat tuntuivat tulevan sydäimestä asti.

Nostin karvaisen pääni ja nuolaisin isännän karhealta poskelta kyyneleen pois. Jäin vain ajattelemaan isännän lukemaa kirjasta, ettei siinä vain puhuttu rajamiehestäkin ja hänen sielunelämästään?

Päivi Dahl

KURVARIT

POHJOISEN KUTSU

ERÄLLINEN

Tätä luettaessa on meneillään paras pilkkikausi – niin Suomen kuin naapurimaidenkin (Ruotsi ja Norja) pohjoisosissa. Tämä tietää sitä, että monen innokkaan pilkkijän matka suuntautuu

tähän aikaan kohti pohjoista enemmän tai vähemmän suurin odotuksin. Tosin suurimmat odotukset eivät useinkaan kohdistu saaliiseen, vaan kokonaisuuteen ja arjesta irtautumiseen, lisätynä liikunnallisilla ja elämyksellisillä näkökohdilla.

Etenkin ensikertalaiselle jo pelkkä matka pohjoisen kalavesille voi olla elämys isoilla kirjaimilla. Tämän takaamiseksi ensimmäinen matka etenkin talviolosuhteissa kannattaa tehdä kokeneemman kumppanin (tai kumppanien) seurassa, joka osaa neuvoa varusteiden valinnasta aina saalispaikkojen löytämiseen saakka. Toisaalta tämä on tärkeää myös siksi, että alueen suuret ja nopeasti vaihtuvat sääolosuhteet voivat johtaa kokemattoman jopa kohtalokkaisiin vaikeuksiin.

Käytännössä pääosa pohjankävijöistä suuntaa edelleen kotimaan apajille, joille Ruotsi on noussut vahvaksi kilpailijaksi lähinnä paremman saalisvarmuuden, mutta myös toimivan ja edullisen lupamenettelyn ansiosta. Toki Norjakin peittoaa Suomen saalisvarmuudessa edellyttäen, että paikallistuntemus on hallussa, mutta matka- ja muut kustannukset kohoavat muita korkeammiksi, puhumattakaan lupamenettelystä, joka on oleellisesti Ruotsia haastavampaa.

Näiden matkojen saalistavoitteena on pääsääntöisesti rautu (=nierä), pohjoismaiden kaunein ja monen mielestä myös parhaan makuinen lohikala – joissakin tapauksissa myös siika tai kirjolohi. Toki oheistuotteena voi saada jonkun hauen tai ahvenenkin, mutta harvempi niitä lähtee varta vasten näinkin kaukaa onkimaan, kun niitä voi saada kotivesiltäkin.

Ruotsin ja Norjan Suomea parempi saalisvarmuus johtuu melko yksiselitteisesti siitä, että ne ovat pitäneet huolta kalakannoistaan. Kaikki sähköntuotantoon valjastetut lohioet on varustettu toimivien kalaportain ja etenkin Ruotsi on hoitanut velvoiteistutukset suorastaan erinomaisesti – Norjan vahvuuden perustuessa enemmän lohikalalle soveliaiden vesistöjen runsauteen ja joskus tiukkaan lupapolitiikkaankin. Niin tai näin, seurauksena on tilanne, jossa vesissä on myös pyydettävää.

AHVEN LÄHIKUVASSA

Ahven on hauen ohella maamme yleisin saalis kala etenkin harrastuskalastajien keskuudessa. Taloudellisessa mielessä se on kolmantena hauen ja silakan jälkeen, ja sen esiintymisalue kattaa koko maan.

Ahven suosii runsashappisia vesistöjä, mutta viihtyy toisaalta pienissäkin lammissa niin, että liian tiheäksi kasvanut kanta kääpiöityy. Se on muutenkin hidaskasvuinen ja saavuttaa kilon painorajan vasta reilusti yli kymmenvuotiaana. Jotkin lähteet mainitsevat Suomen ennätykseksi 3,6 kilon ah, venen, viralliset 1900 -luvun ennätykseksi 2,155 (Foglö) ja 2000 -luvun 2,870 (Kökar) kg, kumpikin siis merialueelta.

Ahven on monipuolinen ja maukas ruokakala, jolle riittäisi kysyntää myös vientimarkkinoilla. Se liikkuu suuremmilla vesialueilla laaja-alaisesti pienhekoissa parvissa, mistä johtuen sen osuminen pilkkijän tai onkijan ulottuville etenkin tuntemattomilla vesillä tuottaa usein melkoisia vaikeuksia. Yleensä ottaen se ei oleskele järviolueella kovin syväällä, mutta merialueilla sitä on tavattu jopa 35 metrin syvyydessä. Pienen ahvenen pääravintoa on plankton, isomman erilaiset pohjaeläimet ja kalat – aina lajikumppaneita myöten. Kutuaika on huhti- kesäkuussa, jolloin sen on myös helppoiten tavoitettavissa.

Kaikkele tuttu ahven on ennen muuta pilkkijän ja onkijan kala. Muista kalastusmuodoista mainittakoon katiska- ja verkkopyynti lisätynä muilla satunnaisilla pyydyksillä. Sitä saa myös uistelemalla ja ainakin omassa käytössä parhaaksi on osoittautunut sama tekniikka ja samat vieheet kuin siianuistelussakin. Tämä on toki vesistökohtaista ja etenkin suurten ahventen viehekalastus vaatii myös suuret vieheet. Suomen vuotuinen ahvensaalis on yli kuusi miljoonaa kiloa ja se on taloudellisessa mielessä maamme kolmanneksi tärkein kalalaji.

UUSI TUKKIMERKKI

Aseista etenkin kiväärien kohdalla tulee silloin tällöin eteen tilanteita, jotka vaativat tukin vaihtamista. Tavallisin syy on alkuperäisen tukin rikkoutuminen tai sen sopimattomuus uudelle omistajalle, joskus myös radikaali muutos käyttötavoissa. Esimerkkinä mainittakoon pitkän matkan tarkkuusammunta, joka vaatii erilaisen tukin kuin perinteinen metsästyskäyttö.

Tukkeja saa aseiden valmistajilta, alan liikkeistä tai teettämällä tukkipajalla - hyvään hintaan. Näin etenkin silloin kun tukkiin halutaan tavanomaista

enemmän persoonallisia piirteitä, kuten koristelua tai muita erikoisuuksia.

Tähän saumaan iskee edullinen tukkimerkki Boyds, jota valmistetaan Etelä-Dakotan osavaltiossa Yhdysvalloissa. Tukit valmistetaan puulaminaatista ja niistä on markkinoilla useita eri mallisarjoja useissa eri väreissä. Tämän vuoden uutuus on Boyds At-One -tukkisarja, jossa on ilman työkaluja säädettävä tukin pituus ja poskipakan korkeus, kaksi erilaista pistoolikahvaa sekä kaksi etutukin lisäpalaa. Lähtöhinta 295 euroa (Suomessa), jota voi pitää työn laatuun ja ominaisuuksiin nähden todella edullisena. Saatavana Suomesta (tilauksesta) useiden alan liikkeiden ja verkkokauppojen kautta.

ERÄILIJÄN KEVÄTKAUSI

Erähenkilön kevätkauteen kuuluu telkän ja muiden kolopesijöiden pönttöjen lisäksi- ja kunnostaminen. Toinen huomioitava seikka on etenkin maan keski- ja eteläosien heikot jäät, jotka voivat johtaa ikäviin tapahtumiin niillä liikkuvilla. Ja jos alan tekemisestä on puute, sitä löytyy juuri nyt esimerkiksi lumijälkilaskennoista. Muita muistettavia asioita ovat:

* riekon ja kiirunan metsästys ja ansapyynti päättyy Enontekiön, Inarin ja Utsjoen riistanhoito-yhdistyksen alueella maaliskuun loppuun,

* villikanin, näädän, kärpän ja mäyrän metsästysaika koko maassa päättyy maaliskuun loppuun,

* kettua saa metsästää Lapin maakunnassa huhtikuun loppuun ja muualla maassa huhtikuun 14. päivän loppuun,

* kanadanmajavaa saa metsästää koko maassa ja euroopanmajavaa Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla huhtikuun loppuun,* norppaa saa metsästää Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla 16.4. - 31.5. ja hallia 16.4. - 31.12. välisenä aikana,

* piisamin pyyntiaika päättyy toukokuun 19. päivän loppuun, mutta sen asuttua pesää ei saa tätä ennenkaan rikkoo,

* metsäkaurisurosta saa metsästää koko maassa 16.5. - 15.6. välisen ajan,

* koko vuoden saa metsästää tarhanaalia, supikoira, minkkiä ja hilleriä, ei kuitenkaan naarasta, jolla on pennut 1.5. - 31.7. välisenä aikana. Sama koskee poikkeusluvalla tapahtuvaa haittaa aiheuttavien suurpetojen pyydystämistä.

* rauhoittamattomat linnut ovat rauhoitettuja:

Tämän vuoden uutuuksiin kuuluva Boyds At-On laminaattitukki on laatuunsa ja ominaisuuksiinsa nähden todella edullinen (295 €). Saatavissa 11 eri värisävyä.

1) varis, harmaalokki, merilokki, kesykyhky ja räkättirastas Oulun, Kainuun ja Lapin riistanhoitopiireissä 1.5.-31.7., Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan riistanhoitopiireissä 1.4.-31.7. ja muualla maassa 10.3.-31.7. 2) harakka Pohjois-Savon, Pohjois-Karjalan, Oulun, Kainuun ja Lapin riistanhoitopiireissä 10.4.-31.7. ja muualla maassa 1.4.-31.7., 3) korppi poronhoitoalueella 10.4.-31.7. ja 4) harmaalokkikoloniit koko vuoden,

* naakan pesimäaikainen rauhoitusaika säädetään erikseen (ei tiedossa tätä kirjoitettaessa),

* harjus on rauhoitettu meressä aina ja leveyspiirin 67°00'N eteläpuolisissa sisävesissä 1.4.-31.5. välisen ajan, ja

* nahkiainen on rauhoitettu huhtikuun alusta elokuun 15. päivän loppuun.

Luettelossa on uutta naakan erikseen säädettyä pesimäaikainen rauhoitus, josta ei ollut tätä kirjoitettaessa vielä tietoa. Paikalliset metsästys- ja kalastusseurat voivat asettaa omia rajoituksiaan, joista on oltava selvillä ennen metsästyksen tai pyynnin aloittamista. Luettelo ei koske Ahvenanmaata, jossa on voimassa omat säädöksensä.

Jousimies

Suuri ahven on harvinainen ja arvostettu saalis. Kuvassa maaliskuun alussa 65 mm verkolla saadut 1,2 ja 1,7 kg painaneet kymryniskat.

Oy Sisu Auto Ab onnittelee **100-vuotiaista**
yhteistyökumppania

SEURAA MEITÄ

SISU MYYNTI
www.sisuauto.com

KORPIMIEHET LOST IN KAINUU ADVENTURE HOSSA

KORPIMIESTEN SEIKKAILUTIIMI OSALLISTUI SYYSKUUN 14. - 15.9.2018 JÄRJESTETTYYN SUOMEN KOVIMPAAN SEIKKAILUKISAAN LOST IN KAINUUSEEN, JOKA JÄRJESTETTIIN TÄNÄ VUONNA HOSSAN KANSALLISPUISTON MAASTOSSA.

TEKSTI **TEAM KORPIMIEHET**

KUVAT **SOTKAMON KAMERASEURA - VAARO-JEN VALOKUVAAJAT RY SEKÄ KORPIMIEHET**

Tiimimme Mikko Kohonen, Jani Kervinen ja Juha Lindeman olivat muuttaneet tämän vuoden kilpailustrategiaansa osallistumalla kolmihenken extremely-lost sarjan sijasta kaksihenkiseen Lost-sarjaan. Lost-sarjassa joukkueiden kilpailu koostui kaksi päiväisestä seikkailusta, joiden välissä vietetään yötauko. Kilpailua varten Korpimiesten kolmihenkinen ryhmä oli täydentynyt yhdellä uudella seikkailijalla, Kohosen tavoin Nuijamaan rajatarkastusasemalla työskentelevällä Ville Toivosella.

Tämän strategisen muutoksen seurauksena toinen joukkueemme Kohonen - Toivonen eli Team Korpimiehet - RAJU (Rajan urheilijat) pääsivät yleisen sarjan lisäksi osallistumaan taisteluun Sotilasurheiluliiton Suomen mestaruudesta.

Varhain torstai-aamuna tiimimme starttasi Järvenpäästä ja Lappeenrannasta kohti Kainuuta. Edessä olisi noin 12 tunnin mittainen moottorimarssi, joka päättyisi Hossan kansallispuistoon. Matkalla kuittasimme kilpailumateriaalin eli kartat, ohjeet ja numerot Kajaaniin. Kisavalmistelut paikanpäältä vuokratussa mökissä jatkuivat iltamyöhään ennen kuin pääsimme lepuuttamaan luoniamme.

Perjantai-aamuna heräsimme kello seitsemän ja nopean pakkauksen jälkeen suuntasimme kilpailukeskukseen Hossan luontokeskukseen. Keskuksessa saimme joukkueidemme gps-laitteet

ja uimapatjat tuleviin tehtäviin.

Seuraavana tehtävänä meidän oli pystyttää telat joukkueille erikseen nimetyille paikoille leirintä-alueelle. Huomasimme pian että aikataulumme oli tiukka ja meillä ei olisi yhtään ylimääräistä aikaa hukattavaksi.

Kilpailuvälineet päälle, kartta kiinni maastopyörän kartatelineeseen ja täyden uimapatjan kanssa kiiruhtaan kohti lähtöpaikkaa.

Lähtöpaikalla saimme prologin kartat käsiimme ja lähtölaukauksen pamahdettua säntäsimme kohti ensimmäistä rastia. Edessä olisi uimapatja/

juoksusuunnistus, jossa joukkueemme joutuisivat keräämään rasteilta sanoja joista muodostuisi lopputehävän arvoitus. Prologin jälkeen voisimme aloittaa itse seikkailun.

Heti lähdössä joukkueemme suuntasivat eri suuntiin. Molemmat tiimimme kiersivät järven rantaan keräten rasteja ja välillä kauhoen vesistönylityksiä uimapatjoja hyväksikäyttäen. Kaikkien rastien sanavihjeistä muodostimme sanan:

SUORITATAKAA LOST IN KAINUU SEIKKAILUN VIIMEINEN TEHTÄVÄ KOORDINAATTIPISTEISSÄ X+6 = Y+6. Nopean karttahahmotuksen jälkeen suuntasimme karttapisteeseen X6-Y6. Hieman nopeampana joukkueena Raju tiimimme oli paikalla ensimmäisenä. Kohteessa oli tehtävänä suorittaa koskenlasku käyttäen uimapatjaa. Hauska tehtävä heti kilpailun alkuun!

Pyörille päästyämme aloitimme matkan muutaman kilometrin päässä sijaitsevalle 1. rastille. Ensimmäisen maastopätkän tullessa päätimme

poiketa suunnitelmasta ja jatkoimme suurta tietä lähemmäs rastia. Kääntyessämme pikutielle edessä ajanut Toivonen jarrutti luokeakseen tarkemmin karttaa. Samalla perässä täyttä vauhtia ajanut Kohonen nosti katseensa omasta kartastaan ja joutui tekemään hätäjarrutuksen! Pam! Suora osuma takarenkakseen ja Kohonen lensi kaareissa kohti maantietä. Törmäyksen voima sai Kohosen hetken haukkomaan henkeään ja hetken aikaa molemmat luulivat kisan olevan ohitse. Nopeasti selvisi, että selvittiin mustelmilla

ja pintanaarmuilla. Takaisin pyörän selkään ja matka jatkui... vaan ei. Toivosen takarengas oli vääntynyt törmäyksessä banaaniksi eikä mahtunut pyörimään. Vanhana maastopyöräilijänä Toivonen nopeasti irrotti renkaan ja alkoi suoristamaan sitä Kohosen avustaessa käyttämällä kehon painoa hyväksi. Lukuisista yrityksistä huolimatta rengas ei suostunut suoristumaan. Toivosen jättäessä kisaa jo kesken Kohonen soitti kilpailun

huoltoautolle ja pyysi heitä tuomaan varapolkupyörinä toimivan armeijan jääkäri polkupyörän. Noin 20 minuuttia ja uusi vihreä kulkuri oli alla ja toivottomalta tuntuva kärjen takaa-ajo alkoi.

Samaan aikaan toinen joukkueemme Team Korpimiehet oli kerennyt jo rastille kolme, mutta hekin olivat kohdanneet vastoinikäymisen Kervisen takarenkaan puhjetessa.

Toivonen ja Kohonen jyrivät sinnikkäästi käyttäen pieniä patikointipolkuja ja alkoivat ohitella hitaampia seikkailijoita. Jottei Toivosen matkanteko olisi ollut liian helppoa, alkoi hänen ohjaustankonsa heilua ylös alas, sekä hetken kuluttua myös sivulta sivulle. Myöskään satulatolppa ei pysynyt oikeassa korkeudessa vaan valahti alas. Kaikesta huolimatta sinnikäs takaa-ajo jatkui.

Rastin kahdeksan jälkeen suuntasimme kilpailukeskukseen jossa emit-kortin nollauksen jälkeen pääsimme jatkamaan niin sanotulle toiselle kierrokselle joka sijaitsi vastakkaisessa suunnassa. Päätimme tässä vaiheessa jättää taktisesti väliin rastin numero 9 ja suunnata kohti rastilla 10. sijaitsevaa quest-tehtävärastia. Vauhtimme maantiellä oli vähintäänkin kohtuullista Kohosen vetäessä

Toivosen hyödyntäessä peesi-apua yksivaihteisella kiiturillaan. Ongelmakohtiksi muodostuivat mäet, jossa armeijan vaihteettoman rautapyörän välitykset eivät riittäneet. Pidempien mäkien ratkaisuksi kehitimme taktiikan jossa Toivonen otti toisella kädellä Kohosen olkapäästä kiinni saaden näin vetoapua mäkien päälle.

Rastille 10 saavuttuamme oli jo pimeää. Edessä oli kahden muovinauhan välissä tapahtuva maastojuoksu ylös ja alas vaativaa suppamaastoa. Noin 10 minuuttia ja tehtävä oli suoritettu. Pyörien luona Raju joukkueemme näki toisen tiimimme ja lyhyen kokemusten vaih-

don jälkeen jatkoimme matkaa kohti seuraavaa, toiseksi viimeistä rastia. Rastilla 11. oli ollut jalkaisin suoritettava suunnistustehtävä, mutta se oli lopetettu jo päivällä haastavuutensa takia.

Matka ensimmäisen päivän viimeiselle rastille jatkui. Rastilla 12 huomasimme, että emit-korttimme oli hävinnyt! Jäljellä ei ollut kuin Toivosen kaulassa roikkunut kuminauha. Kävimme kuitenkin rastilla saadaksemme gps-seurantamerkin rastista.

Jatkoimme kohti kisakeskusta, ensimmäisen päivän maalia. Viimeisessä mäessä Kohosen puhelin soi ja kisakeskuksesta soittanut toimitsija kertoi meidän emitin löytyneen. Huokaisimme helpotuksesta ja maalissa leimasimme viimeisen rastin. Gps-seurannan takia meidän ei tarvinnut enää palata 12. rastille vaan siirryimme suoraan huoltoon. Kello oli tässä vaiheessa 21.00

Taukopaikalla ruokailimme järjestäjältä ostetun keittolounaan ja vaihdoimme kuivaa vaatetta pääl-

lemme. Saimme käyttöömmme Toivosen serkulla mukana olleen varapyörän. Villen kulku jatkui toisena päivänä läskirenkaiden siivittämänä!

Lyhyiden yönien jälkeen heräsimme klo 04.45 siihen kun Villen serkku tuli herättämään meidät. Olimme henkisesti varautuneet olevamme huonommassa lähtöryhmässä huonon sijotuksemme vuoksi, mutta kävikin ilmi että olimme sijalla 14. vain 16 minuuttia perässä toista joukkuettamme Team Korpimiehiä.

Nopea aamupala naamariin, kilpailuvälineet päällä ja kohti lähtöviivaa. 25 ensimmäisen päivän parasta joukkuetta starttaisi klo 06.00 kuuman ryhmän starttiin. Olimme sitkeällä suorittamisella nousseet edellisen illan aikana tuloluettelossa ja pääsimme näin lähtemään hyvistä asetelmista.

Lähtölaukaus ja joukkueet saivat kääntää toisen päivän prologi-tehtävän kartat näkyviin. Edessä olisi noin 6km pituinen jalkaisin suoritettava maastosuunnistus. Helpon letkajuoksun päätteeksi pyöräselkään ja matka jatkui. Iloksellemme saimme huomata, että toinen joukkueemme oli

suoriutunut prologista yhtä nopeasti kuin me ja saimme jatkaa matkaa yhdessä.

Muutamien neulaspolkujen ja maastopätkien jälkeen saavuimme seuraavalle tehtävärastille Quest 5. Siellä meidän oli jätettävä pyörät ja suunnata kohti Julman-Ölkyn luonnon muovaamaa kanjonin. Yhdestä sen sivuhaarasta löysimme köysirata tehtävän. Kilpailijoiden oli liu'uttava vajeria pitkin kanjonin toiselle puolelle ja kavuttava uudestaan ylös vajeritehtävän lähtöpaikalle. Vauhdikas tehtävä joka katkaisi mukavasti puuduttavaa suunnistamista.

Ölkyttä suuntasimme kohti Värkalliota, jossa rastin lisäksi sijaitsi 4000 vuotta vanhoja esihistoriallisia kalliomaalauksia. Hieno nähtävyys, tosin harmittavasti meillä ei ollut aikaa jäädä sitä ihaillemaan.

Muutama rasti ja matka jatkui melontatehtävällä. Tässä vaiheessa kävimme huoltamassa teltoilla ja hakemassa uimapaatjat melonnan jälkeiselle uimapaatja-juoksutehtävälle. Toinen joukkueemme jatkoi suoraan melontaan pienen eväs tauon jälkeen ja lähdimmekin melomaan muutaman minuutin takaa-ajo asemassa. Kiriäksemme eron kiinni, päätimme oikaista reittiä halkovan hiekkaharjun kantamalla kanoottia sen ylitse. Jyrkän ylämäen takia jouduimme pinnistämään voimamme äärimmilleen, mutta toiselle puolelle päästyämme huomasimme uhkapelimme kannattaneen ja tulimme seuraavalle rastille noin 5 minuuttia ennen

kovaa melovaa toista partiotamme.

Haettuamme kaikki kanoottirastit matka jatkui reput selässä juosten, muu-

taman rastin kautta Tervahaudan niemenkärkeen jossa sijaitsi kolmanneksi viimeinen rasti. Päästäksemme niemen toiselle puolelle olisi meidän uitava uimapaatjoilla noin 100 metrin matka toiseksi viimeiselle rastille. Olimme juosseet noin 5km matkan tyhjat uimapaatjat kiristettyinä reppuihimme irtoremmillä. Patjat oli nyt pumpattava täyteen. Tässä vaiheessa Kohonen veti ässän hihastaan, tai tarkemmin sanottuna akkukäyttöisen ilmapuhaltimen repustaan ja puhalsi parissa minuutissa partion molemmat patjat täyteen. Nopeasti järveen ja kauhoen kohti salmen toisella puolella sijaitsevaa rastia!

Rannan toisella puolella sijaitsevalta rastilta

otimme suunnan kohti viimeistä rasti ja pienen ketunlenkin kautta viimeinen leimaus ennen maalia oli tehty. 2 kilometrin loppukiri ja olimme maalissa! Toinen joukkueemme saapui vinhaa vauhtia 18 minuuttia perässämme maaliin häviten meille vain vaivaiset 2 minuuttia loppuajassa. 193km ja 21 tuntia tiukkaa suorittamista oli Korpimiesten saldona tämän vuoden Lost in Kainuu Adventure Race Hossa kilpailussa.

Kilpailun ja koko Korpimiesten kauden kruunasi tarkastettujen tulosten yllätys. Korpimiehet - Rajan urheilijat joukkueemme voitti Sotilasurheiluliiton Suomenmestaruuden!

Tästä on hyvä jatkaa kohti uusia seikkailuja!

Suomen monipuolisin kaupunkifestivaali kerää kansan juhlimaan 140-vuotiaaseen Merikaupunki Kotkaan!

Ohjelmaa riittää reilusti kaikille, myös ilmaiseksi: ainutlaatuinen avajaisparaati, satamaravintolat, V2 areenan konsertit, merimarkkinat, Lasten Meripäivät, tivoli, taidenäyttelyitä, urheilutapahtumia ja paljon muuta. Kantasatamassa samaan aikaan myös odotetut Puuvenemessut!

Nautitaan kesästä rennolla meiningillä - ympäristöstä ja Itämerestä huolehtien.

Tuu messiin!

KOTKAN MERIPÄIVÄT

Töijää reilumille festareille

25.-28.7.2019

Töijäys: aluksen kiinnitys laituriin

HELSINKI-VANTAA UUDISTUU ENTISTÄ UPEAMMAKSI

Jo vuosikymmenten ajan Helsinki-Vantaa on ollut suomalaisten reitti maailmalle. Paljon on muuttunut aikojen saatossa – nyt enemmän kuin koskaan.

Mitä tulevaisuus tuo mukanaan?

Lisää tilaa ja sujuvampaa liikkumista.
Paikan uusille innovaatioille, kokemuksille ja kohtaamisille. Uusia työpaikkoja tuhansille ihmisille.

Lentoasemamme uudistus on askel eteenpäin koko Suomelle.

**HELSINKI-VANTAAN
TULEVAISUUS
ALKAA NYT.**

finavia.fi/futureofhel

#futureofhel

KUVA: ARKKITEHTITOIMISTO ALA

FINAVIA
for smooth travelling

ELACIN CH MINIGRIP -KORVATULPAT

MUOTOONVALETUT YKSILÖLLISET KUULOSUOJAIMET OVAT OSOITTAUTUNEET ERINOMAISEKSI OSTOKSEKSI MOOTTORIKELKKAILUSSA. OMAN VARTION VÄKI ON JO VARMASTI KYLLÄSTYNYT NIIDEN KEHUMISEEN, JOTEN LAAJENNETAANPA YLEISÖÄ.

TESTI KIMMO KARJALAINEN

Väljime kesän komennusreissulla Helsinki-Vantaalla tuumin, että mitähän sitä Isoltakirkolta kannattaisi katsella semmosta mitä ei kotipuolesta saa. Työkaveri oli keuhunut talvella omia muotoonvalettuja korvatulppiaan kelkkahommis- sa. Laitoksen tarjoama uusi moottorikelkkakypärä tuntuu, ainakin omasta mielestäni, eristävän huommin melua kuin vanha Peltorin kypärä. Tämän muistaessani aloin nettiä selailemaan iltasella elokuun helteiden lämmittämässä komennuskämpässä. Kohtuu pikaisesti kiinnostavimmaksi vaihtoehdoksi valikoitui Elacin CH Minigrip merkinen yksilöllinen kuulosuojain ja Kuuloverkko niminen yritys Herttoniemessä. Seuraavana aamuna oli töihin meno vasta iltapäiväksi, joten heti aamulla soittelin ja kyselin olisiko mahdollista tulla pikaisella aikataululla mallin ottoon. Vapaa aika löytyi samalle aamupäivälle.

Kuuloverkon tiloissa muotin otto kävi sutjakasti korvien tarkastuksen ja sopivan mallin valinnan jälkeen. Kuuloverkon työntekijä, itsekkin kelkkailvana, suosittelee malliksi Elacin CH Minigrip 25. Tulpat on kehitetty alunperin moottoripyöräpoliisille ja niissä on suodatinta joka päästää puheäänet ja esimerkiksi virve-liikenteen läpi, mutta vaimentaa moottorin ja tuulen aiheuttamat äänet. Minigrip malli on nimensä mukainen. Korvan ulkopuolelle ei tule kuin muutaman millin kokoinen taipuisa

lenkki. Onneksi korvani olivat puhtaat, muuten olisi muotin otto epäonnistunut. Suosittelevat, että kannattaa käydä puhdistuttamassa korvat ennen muotintottoa. Tästä oli puhe jo aikaa varatessa, mutta aikataulu ei nyt sallinut sitä. Muotti otettiin muutamassa minuutissa kovettuvalla massalla. Oli muuten ainut hetki komennusreissulla, kun oli hiljaista. Kuuloverkko valmistaa tulpat käsityönä, otetun mallin mukaan ja niillä on sopivuustakuu. Tulpat tulivat kolmen viikon päästä kirjekuoresta. Mukana tuli säilytyspussi, korvavoi- de joka helpottaa tulpia laittoa ja naru.

Talven ajan olen tulpia käyttänyt kelkkaillessa, sahatessa, mönkijällä ja volkkarin takapenkillä istuessa. Ja kokemukset on pelkästään positiivisia. Kelkkaillessa tulpat asettuvat kypärän alle huomaamattomasti ja virve kuuluu myös ilman kuulokejohtoa. Normaali puheääni kuuluu hyvin läpi. Vaimentaa äänet, kuten vaatteiden äänet häviävät ja tämä jonku verran aluksi häiritse. Kelkan moottoriaääni ja telan ääni vaimenee sellaiseksi, että ei enää häiritse ja satu korvaan. Varsinkin Lynxin omaan korvaan säisevältä kuulostava voimasiirron sivuääni vaimenee hyvin. Tuulen ääntä ei juuri enää huomaa. Parhaiten eron on huomannut jos tulpat tauon jälkeen jää laittamatta. Aluksi tulpat painoivat, jos niitä piti pitkään päässä, mutta

kevätpuolella olen pystynyt helposti pitämään useampia tunteja.

Aluksi epäilytti, että menikö rahat hukkaan, kun ostin "reiälliset" korvatulpat. Kokemukset tähän mennessä ovat kumonneet epäilykset. Vaimenushan näissä ei ehkä ole samaa luokkaa kuin ilman suodatinta olevissa korvatulpissa. Mutta näitä tulpia ei tarvitse olla joka välissä ottamassa pois, kun tarvitsee keskustella. Helpottaa käyttöä huomattavasti. Tarkempaa ruumiinavausta en ole tulpile tehnyt, mutta ilmeisesti suodatin toimii jonkinlaisella läpällä joka aukeee tietyllä äänen-voimakkuustasolla, eli puheäänen tasolla, ja pysyy kiinni muulloin. Olin ennen ostoa yhteydessä työnantajan edustajaan ja kysyin, että korvaisiko työnantaja hankintaa, mutta sillä erää sain kieltävän vastauksen. Käyttöä töissä kuitenkin tulee päivittäin talvikaudella. Jospa joskus maksaisivat itsensä takaisin kuulolaitteen pattereiden säästössä.

SENIORMEDLEMMARNA HUOMIO!

KRIGS- OCH KULTURRESA TILL KARELEN

Rajaviestis december nummer fanns preliminär info om seniornas resa till Karelen på andra sidan gränsen. Nu kommer mer specifik info:

- tidpunkten är 5.- 7.8.2019,
- researrangör är Kai Rantatupa, (www.tilaisliikennekaitsu.fi)

- reserutten, dag 1: Joensuu – Niirala gränsstation – Sortavala (rundtur) – Impilahti – Salmi – Vitele – Aunus – Troitsankontu ca kl. 20:00 (inkvartering och middag). Dag 2: Troitsankontu (Aleksanteri Syväriäläinens kloster) – Lotinapelto – Podporoze (staden Syväri) – Sammatus – Aunus – Nurmoila – Interposolka (Vasojärvis kloster) – Prääsä – Petroskoi ungefär kl. 17:00 (inkvartering,

rundtur och middag kl. 20:00). Dag 3: Petroskoi – Prääsä – Vieljärvi – Kinnemäki (föreläsning och kaffe) – Palalahti – Kolatselkä – Käsnätselkä – Lemetti – Koirinoja – Laskelä – Rytty – Niirala – Joensuu.

- resans pris per deltagande seniormedlem är 250,00 €, vilket berättigar till halvpensionat (morgonmål+middag), inkvartering på hotellet, kostnaden för gruppvisum och sakkunnig researrangör.

- bindande anmälan senast 30.4.2019 till Jorma Summanen, tel: 0500 954 619 eller e-post: summanen.jorma@gmail.com, (svarar även på förfrågningar).

- totalt 18 platser i Kaitsus buss och det fylls i anmälningsordningen.

- kom ihåg researrangemangen, som insamlar av resedokument och praktiska researrangemang besluts i samråd bland deltagarna..

Ursprungsidén till den här resan kom från det att många fäder har färdats samma rutter och deltagit i strider på platser vi nu besöker under vår resa. Ett tips är att ifall du redan känner till vilket förband som intresserar så kan du på förhand bekanta dig med dess rutt på sotapolku.fi

Jorma Summanen

KAIKKEA RETKEILYYN JA ULKOILUUN

PARTIOAITTA

Helsinki, Espoo, Vantaa, Turku, Tampere, Lempäälä, Hämeenlinna, Lahti, Lappeenranta, Jyväskylä, Kuopio, Oulu, Rovaniemi, Saariselkä | partioaitta.fi

PALVELUKSESSASI. TÄNÄÄN JA HUOMENNA.

VALTRA

**YOUR
WORKING
MACHINE**

**AGCO
SUOMI**

➔ **VALTRA-MYYJÄSI: AGCO SUOMI OY**

Lähimmän jälleenmyyjäsi tiedot:
www.agcosuomi.fi, puh. 020 455 01.

HILJAISET CRESCENT MOON ALL-FOAM -LUMIKENGÄT

USA:N COLORADOSSA JO RUNSAAN 20V AJAN LUMIKENKIÄ VALMISTANUT CRESCENT MOON LIENEE SUURIMMALLE OSALLE SUOMALAISIA VIELÄ TUNTEMATON MERKKI. NYT JENKKIMERKKI ON TULLUT MYÖS SUOMEN MARKKINOILLE HAASTAMAAN KILPAILIJOITA ERILAISUUDELLAAN. SAIN NORDIC TRAILILTA TESTATTAVAKSI KEVYET JA TOTUTUSTA HIEMAN POIKKEAVAT CRESCENT MOON EVA ALL-FOAM-LUMIKENGÄT.

TESTI ASKO RISTOLAINEN

Lumikengät on valmistettu nimensä mukaisesti EVA-foamista eli etyylivinyyli-asetaatista. Ko. materiaali on polymeerimuovia ja erittäin sitkeää ja kestävää kaikissa lämpötiloissa. Useimmalle materiaali on tuttua erilaisten kenkien valmistusmateriaalina. EVAa on siis testattu ja käytetty jo pitkään ja todettu kestäväksi. Miksi se ei siis kestäisi lumikengässä?

Verrattuna muovisiin lumikenkiin EVA-lumikengät ovat lähes äänettömät. Siinä missä muovinen pitää lumella äänekästä rahinaa, foaminen ei pidä käytännössä juuri minkäänlaista ääntä. Tämä on merkittävä etu monissa tilanteissa esimerkiksi talvisella metsästysreissulla tai valokuvauksessa.

Yksi merkittävimmistä eroista ns. perinteisiin lumikenkiin on kengän kiinnitystapa. Kun yleensä on totuttu siihen, että kengän kiinnitysosa saranoidaan päkiän kohdalta ja kantapää nousee kävellessä, Crescent Moon on ratkaissut asian toisin. Kenkä on koko matkaltaan kiinni lumikengässä eikä saranointia ole ollenkaan. Aluksi hieman epäilin tämän ratkaisun toimivuutta mutta jo ensimmäisellä testilenkillä huomasi luulon vääräksi. Pehmeä EVA-foam taipuu maaston muotojen mukaan ja pitkä kantapää taipuu

askelluksessa mukavasti kaarelle. Tätä helpottaa lumikengän reilu rocker eli pituussuuntainen kaarevuus.

Kun yleensä lumikengillä käveleminen on enemmän laahustamista, EVA All-Foam-lumikengillä kävely muistuttaa hieman hangella vaappuvan pingviinin menoa. Alun pienen totuttelun jälkeen normaalia kävelyä muistuttava askellus sujuu lumessakin hyvin ja kävely on vaivatonta. Ainoa miinus on lumikenkien kantapäistä pölyävä lumi. Huolehtimalla lahkeet kenkien varsien päälle ei tästäkään ole suurta haittaa.

Myös ylämäkeä kävellessä pitää ottaa erilainen askellustapa käyttöön. Saranoiduilla lumikengillä mäkeä nousee päkiöillä kävelen ja samalla kärkeä hyödyntäen. EVA All-Foam-lumikengillä maksimaalinen pito saavutetaan kun koko pohja on rinnettä vasten. Ehkä aivan pitkien teräspiikkien pitoon näillä ei päästä mutta normaalioloissa karkea lumikengän pohja kyllä pitää tarpeeksi.

Pituutta lumikengillä on 24 tuumaa eli noin 61cm. Valmistajan mukaan käyttäjän maksimipaino on 90kg. Yhden lumikengän painoksi valmistaja ilmoittaa 800g mikä on merkittävästi vähemmän kuin lumikenkien paino keskimäärin. Painon säästö tulee osittain siitä ettei EVA All-

Foam-lumikengissä ole ollenkaan metalliosia. Soljet on korvattu tarrakiinnitteisillä hihnoilla ja pohjan pitoa on lisätty kovamuovisilla piikeillä. Valmistaja ei suosittele kävelemään lumikengillä jäällä. Tällä vältetään muovisten piikkien kulumista.

Crescent Moon EVA All-Foam-lumikengät olivat kokonaisuutena positiivinen kokemus. Keveys ja äänettömyys tekivät minuun vaikutuksen. Hieman poikkeava kävelytyyli tuntui muutaman sadan metrin kävelyn jälkeen luonteelta ja helpolta. Aivan puuterilumelle en lumikenkiä päässyt kokeilemaan mutta paksun lumikerroksen välissä olleen kantavan kerroksen päällä kävely oli helppoa ja kulku ripeää.

SENIORIJÄSENET HUOMIO!

MATKA KARJALAAN

Rajaviestin joulukuun lehdessä oli jo alustavaa tietoa seniorien kesän sota- ja kulttuurimatkasta rajan takaiseen Karjalaan. Tässä tarkempaa tietoa:

- ajankohta on 5.-7.8.2019,
- matkanjärjestäjä on Kai Rantatupa, (www.tilausliikennekaisu.fi)

- matkareitti, 1 päivä: Joensuu – Niirala raja-asema – Sortavala (kiertoajelu) – Impilahti – Salmi – Vitele – Aunus – Troitsankontu n. klo 20:00 (matkajoutuminen ja illallinen). 2. päivä: Troitsankontu (Aleksanteri Syväriläisen luostari) – Lotinapelto – Podporozje (Syvärin kaupunki) – Sammatus – Aunus – Nurmoila – Interposolka (Vasojärven

luostari) – Prääsä – Petroskoi noin klo 17:00 (matkajoutuminen, kiertoajelu ja illallinen klo 20:00). 3. päivä: Petroskoi – Prääsä – Vieljärvi – Kinnemäki (esittely ja kahvit) – Palalahti – Kolatselkä – Käsnätselkä – Lemetti – Koirinoja – Läskelä – Rytty – Niirala – Joensuu.

- matkan hinta on seniorijäseniltä 250,00 €, joka sisältää puolihoiton (aamiainen+illallinen), matkajoutumiset hotelleissa, ryhmäviisumikustannukset sekä asiantuntevan matkanjohtajapalvelun.

- ilmoittautuminen (sitova) viimeistään 30.4.2019 mennessä Jorma Summaselle, puh: 0500 954 619, tai sähköpostilla: summanen.jorma@gmail.com, (myös lisätietoja).

- paikkoja Kaitsun bussissa on yhteensä 18, jotka täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

- muista matkaan liittyvistä asioista, kuten kokoontuminen ja matkustusasikirjojen kokoaminen, sovitaan lähtijöiden kesken.

Tämän matkan suunnittelu sai alkunsa siitä, että meistä monen isä on aikoinaan kulkenut näitä samoja reittejä ja osallistunut taisteluihin paikoilla, jotka nyt ovat reitillämme. Vinkkinä vielä, että jos tiedät joukko-osaston, voit käydä ennakkoon tutustumassa sen reitteihin ohjelmassa sotapolku.fi.

Jorma Summanen

JÄLLEEN ON YKSI KOITOS TAKANA, NÄMÄ KENGÄT KESTIVÄT DESERT BRUTALITY 2019 LEIKITEN!

SALOMON QUEST 4D GTX FORCES

199,99€

Perinteisen vuoristokengän ja lenkkarin ristisiitos sopii eri hyvin vaikka mimmiseen maastoon, ja voipa näillä päräyttää juoksuksikin jos tarve vaatii. Kengästä löytyy Gore-Tex kalvo ja pikkasen vartakin, eli ynnäämällä yks plus yks, mono sopii Suomen olosuhteisiin ympäri vuoden.

Kengässä on vedenpitävä Gore-Tex -kalvo

SALOMON XA FORCES MID GTX

179,99€

Tässä olisi taktiset maastolenkkarit sotilaskäyttöön sopivassa kuosissa, pikimustina. Helvetin hyvä tuntu, kestävät materiaalit, eikä räikeistä väreistä tietoakaan. Tämä Gore-Tex-kalvoitettu malli on suunniteltu kosteille keleille, eli tollai yleispätevästi sopivat Suomen olosuhteissa lähes ympärivuotiseen käyttöön.

Maahantuonti:

VARUSTELEKA.FI

ARMEIJATAVARAN ERIKOISLIIKE

WWW.VARUSTELEKA.FI
INFO@VARUSTELEKA.FI
PUH. 010 320 3813

MYYMÄLÄ AVOINNA
ARKISIN 10 - 20
LAUANTAISIN 10 - 18

VARUSTELEKA
HANKASUONTIE 11 A
00390 HELSINKI

TUTUSTU UUSIIN
ASUNTOIHIMME JA
LIIKETILOIHIMME
evalahti.com

**Vahvat ja laadukkaat
moottorikelkat
keväthinnoin!**

**Pyydä
tarjous**

POLARIS

**Titan 800
Adventure
155" ES IDD**

16.490€+tk

YAMAHA
Race Power Max

**MP600 XE
Transporter 154"
sh. 13.990 €**

12.990€+tk

ARCTIC CAT

ALPHA

**M 8000 Hardcore
Alpha One 154" 3.0"**

16.190€+tk

**KAIKKI MALLIT
www.tarvikekeskusoy.fi**

TARVIKEKESKUS OY

Rovaniemi • Kemijärvi • Ranua
www.tarvikekeskusoy.fi
Puh. 0207 437000

TYÖTÄ

TOISTEMME

PUOLESTA

SAK

Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö
020 774 000 • sak@sak.fi • www.sak.fi

RAAPPANAN TIEDUSTELIJAT

SUOMEN SODISTA 1939–45 ON KIRJOITETTU PALJON VIIMEISTEN 70 VUODEN AIKANA. PAIKKANSÄ KIRJALLISINA TUOTOKSINA KÄYDYISTÄ SODISTA OVAT OTTANEET FIKTIIVISET SOTAROMAANIT, JOISSA USEIN EI OLE TOTUUTTA EDES SITEEKSI. VANKASTI SOTAHISTORIAAN JA DOKUMENTTEIHIN PERUSTUVA RAAPPANAN TIEDUSTELIJAT -KIRJA ON YKSI JO ODOTETTU LISÄ JULKAISUMÄÄRÄLTÄÄN PIENENPIEN TIETOKIRJOJEN JOUKKOON. LIEKSALAISET TAUNO OKSANEN JA ARI KOMULAINEN OVAT SAANEET YLI KOLMEN VUODEN URAKKANSÄ PÄÄTÖKSEEN JA TULOKSENA ON 608 SIVUINEN, LÄHES VIISI SENTTIÄ PAKSU TIETOKIRJA 14.DIVISIOONAN TIEDUSTELUTOIMINNASTA.

TEKSTI JORMA SUMMANEN

Tämän kirjan tapahtumiin liittyen Oksanen ja Komulainen käsikirjoittivat ja koostivat dokumenttielokuvan ”Kohtalokas kaukopartio”, josta kerrottiin Rajaviestin edellisessä numerossa. Raappanan tiedustelijat -kirjan alkuosassa annetaan hyvät pohjatiedot laajemmin koko Suomen sotilas-tiedustelun kehittämisestä. Näin lukija saa hyvän johdatuksen ja käsityksen kokonaisuudesta sekä partiotoiminnan periaatteet. Myös hyvä läpileikkaus jatkosodan ajasta on sopiva kertaus ja antaa taustoja kirjan pääsisällölle.

14.Divisioonan tunnetuimpiin nimiin kuuluva Eino Penttilä on osallistunut myös sotahistorian tallentamiseen haastattelemalla 1980-luvun lopulla sodan aikaisista kaukopartiotaisteilijoista mm. Tauno Lukkaria, Pentti Perttulia, Lauri Häsää ja Juho Vähäniittyä. Samassa roolissa esiintyy myös Perttuli. Perttuli oli perustetun Rukajärven suunnan historiikkitoimikunnan kantavia voimia. Näin kirjaan on saatu myös mukana olleiden kaukopartiovertaarien omakohtaiset muistot.

Kirja sisältää myös runsaasti alkuperäisiä asiakirjoja, kuten hengenkohotukseen tähtäävät päiväkäskyt, henkilöstöluettelot, alkuperäisiä peitepiirroksia ja partioiden varustus, aseistus, viestivälineet sekä 14.Divisioonan tiedusteluorganisaation. Kirjan sivuilla on myös runsaasti Isto Turpeisen puhtaaksi piirtämiä peite- ja karttapiirroksia, jotka selventävät joukkojen sijoituksia ja partioiden käyttämiä reittejä. Kun kirjan kustantajana on valokuvaaja, on luonnollista että se sisältää runsaasti myös kuvia, joista osa on ennen julkaisematonta materiaalia.

Erittäin mielenkiintoisen osan muodostavat myös Sota-arkistoon (toimii nykyisin Kansallisarkiston alaisuudessa) ja sotapäiväkirjoihin kirjatut partiokertomukset ja sotavankien kuulustelujen pöytäkirjoista saadut tiedot.

Poimintoja: Tiedusteluosasto Majewskin isku Mai Gubaan, Jeltjärven tiedustelu ja isku huoltokeskukseen ja rautatieasemalle, vanki ja vakooja osasto

(kenttäarmeijan liikekannallepano) perustettiin. Näistä muodostui syksystä 1941 alkaen 14:n DE:n tiedustelutoimiston käyttöön erittäin tehokas

Kaukopartio-osasto. Tulihaarun henkilöstö lähes kokonaan sen ajan rajamielistä.

Yhteenvedon voi sanoa, että Oksanen – Komulainen on kerännyt mittavan aineiston yksiin kansiin. Kirja tulee palvelemaan varmasti monia sotahistorian harrastajia ja tutkijoita lähdetietoteoksena ja kertoo joukoissa taistelleiden jälkipolville, mitä Rukajärven suunnan tiedustelu- ja kaukopartiotoiminta jatkosodan vuosina oli.

Sen verran paksu teos on, että olisiko tekijöiden ollut syytä jakaa kirja kahden osaan ja ajoittaa ilmestyminen vuoden tai kahden väliselle ajalle? Näin puhuttavaa olisi kenties ollut pitempään.

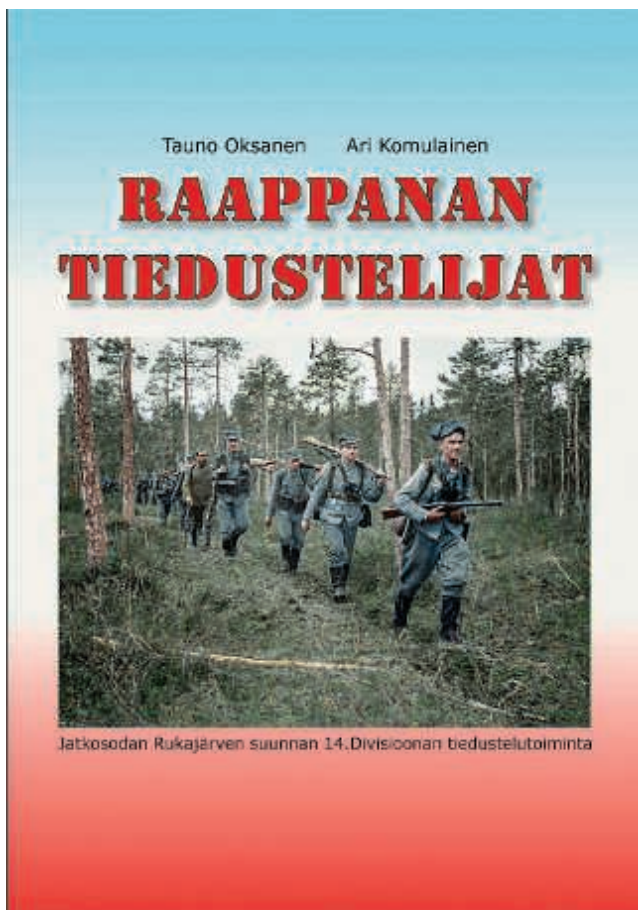
Raappanan tiedustelijat, 608 s, 40 €
Kustantaja Valokuvaaja Ari Komulainen

Kirjoittajat rajakapteeni evp. Tauno Oksanen ja rajavartiomestari evp. Ari Komulainen

Taitto ja kuvankäsittely Ari Komulainen

Karttapiirroksia I Tuon Isto Turpeinen RSHY

Kirja on saatavilla huhtikuun lopulla

Puustisesta, kenraali Raappanan autokuskin loikkaus vihollisen puolelle 1943 talvella, sekä dokumenttielokuvasta tuttu ”Kohtalokas kaukopartio ja sissialikersantin uskomaton selviytyminen.”

Kirjan ilmestymisen aikaan (huhtikuun lopulla, kirjoittaja pääsi tutustumaan taittoaineistoon) Rajavartiolaitys on täyttänyt sata vuotta 21.3.2019 ja se on samalla kunnianosoitus tekijöiden entiselle työnantajalle. Rajamiesten panos oli merkittävä, kun tiedustelupartioita aikanaan LKP:ssa

2019

YHTEISTYÖTÄ PARHAIDEN TOIMIJOIDEN KANSSA

Lammintie 1, 56510 Puntala
Puh. 020 7890470

www.reike.fi

maalauk- ja tasoitustyöt

0400 175977

jouni.pehkonen@pkarjala.net

www.mt-pehkonen.fi

STUDIO JAAKKO REPO KY

ROIHANKATU 1 56800 SIMPELE

TI 9-15

MUULLOIN TILAUksesta

SOITA

040 5540625

jaakko.repo@jarefoto.fi

PASSIKUVAT

HETI!

Koodilla "raja10" saat verkkokaupastamme - 10 % alennuksen normaalihintaisista tuotteista! Etu on voimassa vuoden 2018 loppuun.

VÄLIHEIKKI

*Terveellisempi
elämä parhaalle
ystävälle*

**SOHVIN
VALINTA** ★
koiratuotteiden
erikoisliike

Yrittäjätie 15
80230 Joensuu
0400-232500

info@sohvinvalinta.fi

www.sohvinvalinta.fi

TAIVALKOSKI
Tuhansien tarinoiden pitäjä
140 vuotta

www.taivalkoski.fi

www.kuusamo.fi

Tilaa uusille tarinoille

#tilaatarinoille

SUOMUSSALMI

Ilomantsin kunta

www.ilomantsi.fi

**TURVATTU TYÖ
ON KAIKKIEN ETU.**

JHL onnittelee
rajavartiolaistosta 100-vuotisjuhlavuotena

Julkisten ja hyvinvointialojen liitto
JHL on Suomen monipuolisin eri
alojen ammattilaisia ja opiskelijoita
yhdistävä ammattiliitto.

Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL
Facebook, Twitter, Instagram: @jhlry
Youtube: @JHLviestii

RAJATURVALLISUUTTA 100 VUOTTA

LÄHDEPPÄ MUKAAN!

14.-15.6.2019 RATKOTAAN KENESTÄ KRUUNATAAN RTU:N FRISBEEGOLFMESTARI VUOSIMALLIA 2019. VIISIVUOTIS -JUHLAKISAN KISANÄYTTÄMÖINÄ OVAT ITÄISEN VIRON ALATAGUSEN JA MÄETAGUSEN DISC GOLF PARK RADAT. KISOIHIN TULEE OSALLISTUMAAN MYÖS VIROLAISIA KOLLEGOITA, KUTEN OSALLISTUI MYÖS PÄRNUN KISOIHIN. LÄHTÖ HELSINGISTÄ 14.6. AAMULAIVALLA JA PALUU TAKAISIN HELSINKIIN 16.6.2019 ILTAPÄIVÄLAIVALLA.

TEKSTI PASI KERKKÄNEN

Lähtökohtana on, että RTU kustantaisi kaikille lähtijöille edestakaiset laiva- ja bussikuljetukset Helsingistä kisapaikalle ja mahdollisen kisalounaan. Sitoutuvuuden vuoksi kilpailijoilta peritään nimellinen 20€ omavastuu, jotta kustannusten nousua voidaan hallita ja pitää yhä yllä perinnettä monipuolisista palkitsemisista. Kaikille uusille kilpailijoille/toimitsijoille RTU lahjoittaa virallisen kisapaidan.

Jos mietit osallistumisesta kisoihin, niin kisojen luonne on kisasta huolimatta rento ja yhtenä pääasiana on yhteinen hauska ajanvietto rennossa seurassa. Kisaajien taitotaso on täysin aloittelijasta

jo kokeneempaan kisaajaan. Taitotaso ei saa olla esteenä osallistua näihin kisoihin.

Majoitus- ja ruokailujärjestelyistä sekä kustannuksista tiedotetaan erikseen Facebook ryhmässä. Edellä mainitut järjestelyt pyritään toteuttamaan samalla tavoin kuin Pärnun kisoissa vuonna 2017. Ilmoittautuminen on ollut jo käynnissä tovin aikaa Discgolf Metrixissä.

Jos et ole luonut vielä profiilia kyseiseen Metrix järjestelmään ja ilmoittautunut sitä kautta kisoihin, niin voit ilmoittaa itsesi ja kaverisi kisaan myös suoraan sähköpostilla 13.5.2019 mennessä osoitteeseen pasikerkkanen@gmail.com.

Mainitse sähköpostissa nimesi/nimenne, vartiostosi, uutena kisaajana paitasi koko ja sähköpostiosoitteesi mihin haluat kisainfon. Kisainfo lähetetään kaikille osallistujille toukokuun loppupuolella. Facebookissa on luotuna oma ryhmä "RTU frisbeegolf", jossa tiedotetaan mm. kisoihin liittyvistä asioista. Facebook ryhmää pidetään ns. toisena virallisena infokanavana Metrixin lisäksi eli ei muuta kuin liittymään ryhmään.

Näeme Eestis!

Jotta kaupassa olisi kiva käydä.

LAATUA & POWERIA

VARTA

victron energy
BLUE POWER

LIFELINE
...the heart of your system®

OPTIMA
BATTERIES
THE ULTIMATE POWER SOURCE™

maahantuoja:
FLINKENBERG
energy
www.flinkenberg.fi/energy

SUOMALAINEN
PERHEYRITYS
www.flinkenberg.fi/perhe

metos
kitchen intelligence®

METOS maalla ja merellä

Kaikki keittiöt ja pesulat, suuret ja pienet

Meiltä myös suunnittelu, piirustukset ja huolto

Metos Oy Ab

Ahjonkaarre, 04220 Kerava
Puh. 0204 39 13

www.metos.com

ELOMATIC
CONSULTING & ENGINEERING

Merivoimien ja Rajavartiolaitoksen pitkäaikainen yhteistyökumppani
laivojen uudis- ja muutossuunnittelussa

Pohjanmaa

Katanpää

Tornio

Turva

Uusimaa

Hylje

Louhi

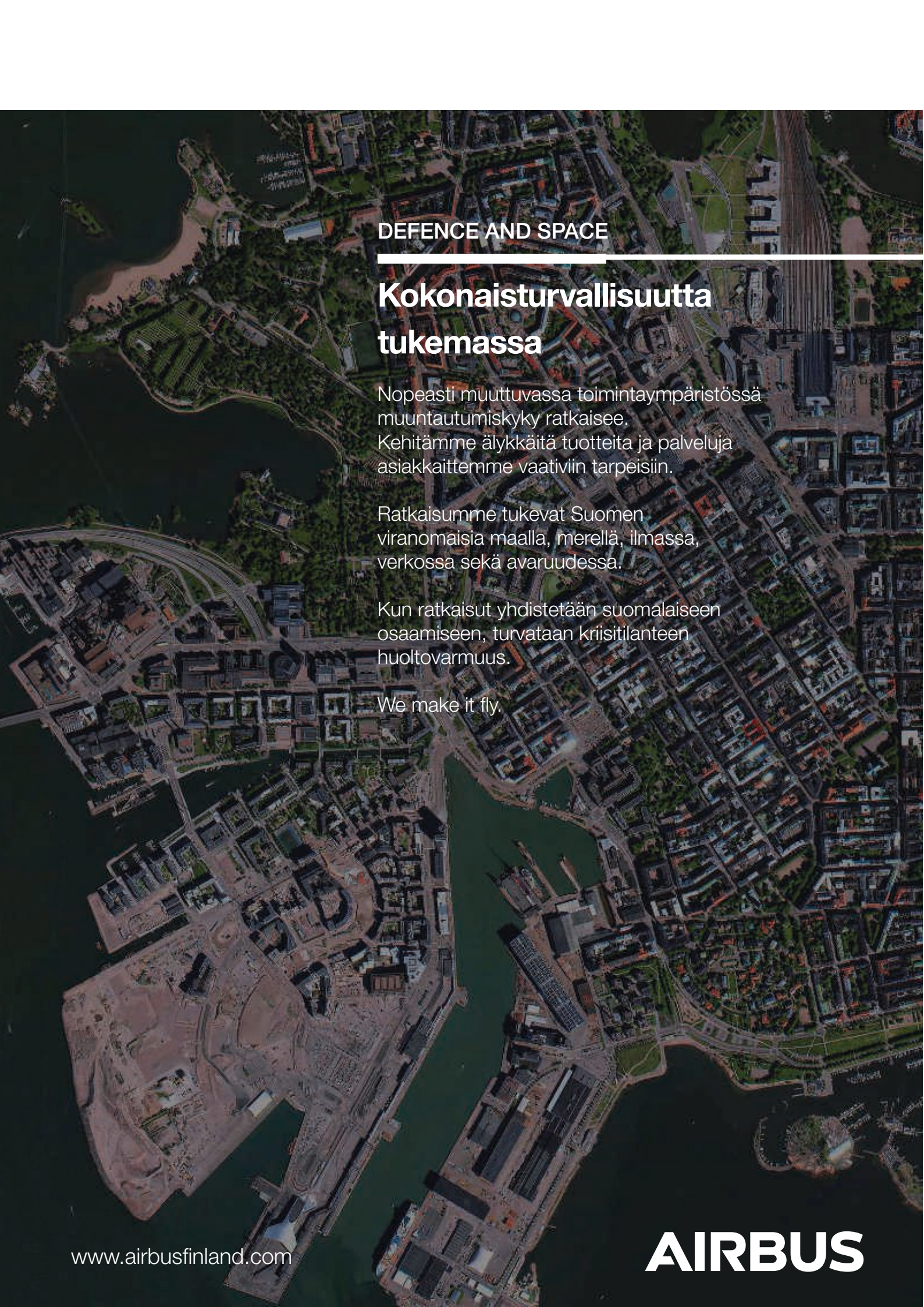

Tursas

Uisko

Yli 4000 marine-projektia – yli 1000 laivaa

An aerial photograph of a city, likely Helsinki, showing a dense urban area with many buildings, green spaces, and a large body of water. A bridge is visible in the upper right corner. The image is used as a background for the advertisement.

DEFENCE AND SPACE

Kokonaisturvallisuutta tukemassa

Nopeasti muuttuvassa toimintaympäristössä muuntautumiskyky ratkaisee. Kehitämme älykkäitä tuotteita ja palveluja asiakkaittemme vaativiin tarpeisiin.

Ratkaisumme tukevat Suomen viranomaisia maalla, merellä, ilmassa, verkossa sekä avaruudessa.

Kun ratkaisut yhdistetään suomalaiseen osaamiseen, turvataan kriisitilanteen huoltovarmuus.

We make it fly.